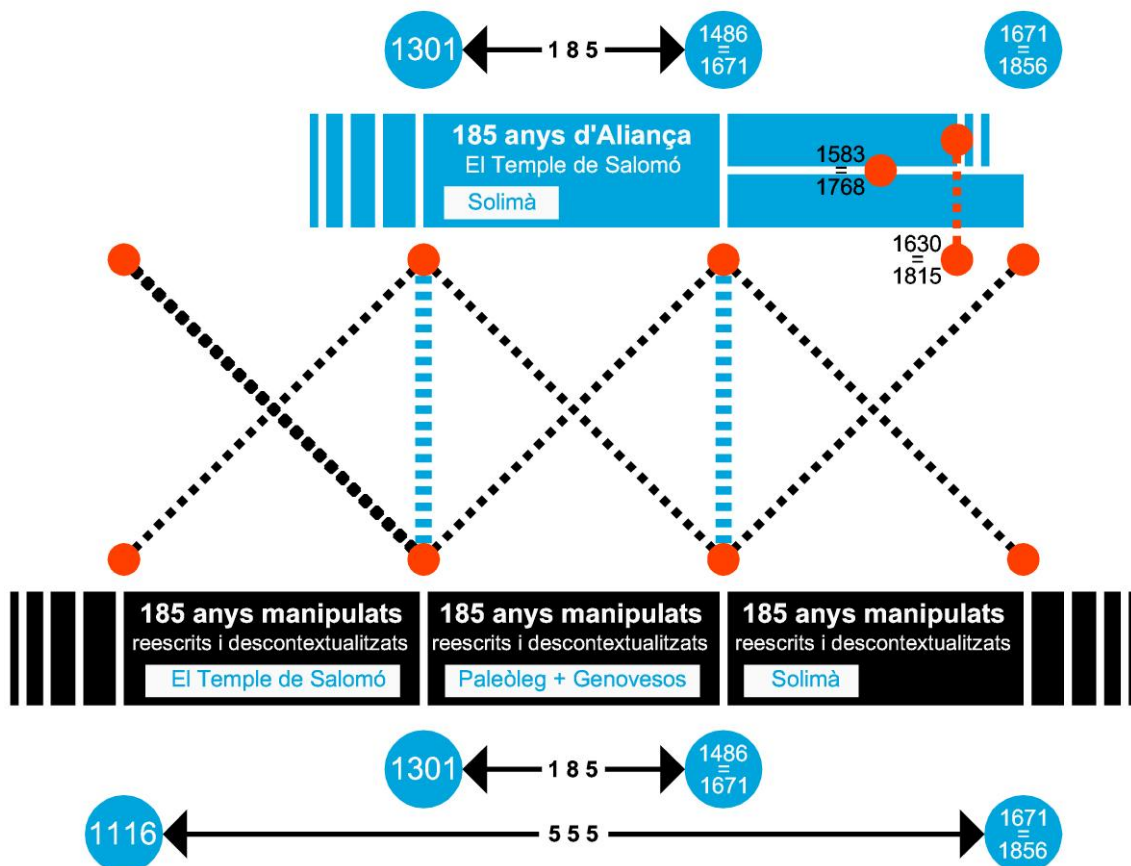

HIPÒTESI X-185

LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA

Basat en la Nova Cronologia de Fomenko i Nosovski

Andreu Marfull-Pujadas

HIPÒTESI X-185

LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA

Andreu Marfull-Pujadas © Tots els drets reservats.

Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit
pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

Treball desenvolupat en el DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA
HISTÒRIA HUMANA - Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) - V.3.0

2018/01/17

Index

RESUM.....	6
METODOLOGIA	8
1. SÍNTESI RESUMIDA DELS MÈTODES DE DATACIÓ CRONOLÒGICA DESENVOLUPATS EN EL MARC DE TREBALL DE RECERCA DE LA “NOVA CRONOLOGIA”	11
1.1. Problemes de la cronologia global	13
1.2. Datacions astronòmiques	14
1.3. Mètodes matemàtico-estadístics de datació d'esdeveniments	14
1.4. Aplicació dels mètodes matemàtics de datació en la construcció d'un mapa cronològic global	14
2. DOS PACTES QUE TRANSFORMEN EL PASSAT	15
2.1. Inici i final de l'Arca de l'Aliança	15
3. LA DISTORSIÓ DELIBERADA DE L'ARCA DE L'ALIANÇA (DE SALOMÓ): 185 ANYS TRANSFORMATS EN 555	17
3.1. La manipulació del passat i del relat històric-simbòlic des del segle XVII	17
3.2. Esquema bàsic de codificació històrica de l'Arca de l'Aliança	19
4. ESQUEMA CONCEPTUAL BÀSIC DE LA MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA.....	21
4.1. Esquema bàsic de les tres fases de la creació i posterior manipulació del calendari oficial	21
5. CODIFICACIÓ CRONOLÒGICA D'UNA PROFECIA: L'ARCA DE L'ALIANÇA.....	23
5.1. Cinc proves que apunten al fet que l'Arca de l'Aliança va esdevenir l'any 1486	23
5.2. I. La Profecia de l'Apocalipsi, segons la Bíblia – CALENDARI JULIÀ	24
5.3. II. La Profecia de l'Apocalipsi, segons Isaac Newton – CALENDARI GREGORIÀ	25
5.4. III. La reconstrucció històrica, segons J.J.Scaliger	26
5.5. IV. La datació del zodíac descrit a l'Apocalipsi, segons A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy	26
5.6. V. L'aliança amb el Preste Joan del 10 d'octubre de 1486, segons les cròniques del Rei Joan II de Portugal	27
6. EL SENTIT DE LA PROFECIA DE L'ARCA DE L'ALIANÇA A L'APOCALIPSI	28
6.1. Sis textos que mostren que la profecia descriu el disseny del Crist simbòlic (ressuscita com a icona). Es crea el seu àngel per vèncer al drac (competència pel poder) dels reis/tsars/khans/emperadors ...	28
6.2. I. La crònica dels Tsars-Khans dels anys 1276-1600, segons la Nova Cronologia de Fomenko i Nosovskiy	28
6.3. II. L'Imperi Mongol i la llegenda de Gengis Khan que esdevé el Preste Joan.....	29
6.4. III. “El Becerro”, el manuscrit que narra l'origen del disseny de Crist i del Preste Joan	29
6.5. IV. El conte de Setme II, la lluita de l'Horus etiop enfront l'Horus egipci	30
6.6. V. L'Apocalipsi, el conte parabòlic que conté tots els contes de la Història Antiga	31

6.7.	VI. El judici salomònic	32
7.	L'EVOLUCIÓ DEL SÍMBOL ESPIRITUAL	33
7.1.	La fusió dels projectes egipci i judeo-cristià	33
8.	ES CONCEP UN PROJECTE IMPERIAL PER TOT EL MÓN, BASAT EN UNA COSMOVISIÓ UNIVERSAL REPRESENTADA EN UN TEXT SAGRAT	34
8.1.	Procés d'expansió, consolidació i fragmentació d'una Cosmovisió Imperial Mundial	34
8.2.	Evolució d'un projecte imperial, des del model simbòlic a la Consciència Global	35
8.3.	Les eres de l'Imperialisme Global	36
9.	EL CALENDARI S'ADAPTA A LA CONCEPCIÓ DE CRIST.....	37
9.1.	Creació, distorsió i manipulació d'un calendari mundial	37
9.2.	Origen, evolució i manipulació del sentit de la Història del Poder	40
10.	ES CREA UN ALMAGEST AL LLARG DELS SEGLES XII I XVII, I ES MANIPULA ALS SEGLES XVII I XVIII PER DATAR UN FALS PASSAT BASAT EN ECLIPSIS DOCUMENTATS.....	46
10.1.	Procés de creació d'una cosmovisió divina de l'Univers – CIÈNCIA EMPÍRICA (“Dubte Cartesià”)	46
11.	S'INTERVÉ L'ALMAGEST I S'ESPOLIEN LES BIBLIOTEQUES I EL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DE TERRA SANTA (ORIENT), QUE ES TRASLLADEN A EUROPA OCCIDENTAL.....	48
11.1.	Destrucció, espoli i manipulació de les proves físiques i documentals.....	48
11.2.	Els “estudis generals” d'Europa Occidental es creen als segles XV-XVII, apareixen junt amb l'Arca de l'Aliança (1486).....	49
11.3.	L'Almagest es trasllada a Itàlia, i després es manipula	50
11.4.	La Biblioteca de Constantinoble es trasllada a Itàlia, i després es manipula	50
11.5.	Es crea la Biblioteca dels Mèdici amb les obres hel·lèniques, i després s'envia a París	51
11.6.	La Biblioteca Colombina (Januesa) és intervinguda en motiu del Tractat de Viena, l'any 1725	51
11.7.	Els Ducs d'Alba són família imperial Comnè, que ocupa Toledo i crea l'Escola de Traductors de textos Alexandrins.....	52
11.8.	La Biblioteca de Viena es nodreix de les relacions diplomàtiques entre austríacs i otomans.....	52
11.9.	Santa Inquisició, IHS (Companyia de Jesús) i J.J.Scaliger reescriuen la Història	53
11.10.	La Biblioteca d'Alexandria s'envia a J.J.Scaliger, a París	54
11.11.	Els arxius i les biblioteques imperials d'Europa es creen al segle XVIII	54
12.	LA MANIPULACIÓ ARQUEOLÒGICA I DOCUMENTAL DE L'IMPERI ORIGINAL.....	58
12.1.	La suplantació genealògica i documental del passat antic i medieval.....	58
13.	LA RECONSTRUCCIÓ DE LA HISTÒRIA DILATADA.....	60
13.1.	L'Imperi de les Civilitzacions Humanes, ss.X-XXI.....	60
13.2.	Egipte = Roma = Grècia, l'Imperi Original.....	61
13.3.	Arqueologia i Pensament “antics”	62
13.4.	Terra Santa = Jerusalem = Vàries ciutats	62
13.5.	Amèrica anterior al “1492”	64
13.6.	La transformació de l'Aliança Horda-Otomana en l'Aliança de Jànuia (Gènova) i els Paleòleg	65

14. ELS CASOS DE CATALUNYA I D'AL ÀNDALUS	66
14.1. El cas de la Catalunya imperial i l'origen de l'Imperi Espanyol	67
14.2. El cas d'Al Àndalus.....	71
15. SS. XV-XXI: LA REVISIÓ SIMBÒLICA I L'IMPERIALISME ECONÒMIC.....	73
15.1. 1486 i 1725, dues fites d'una Aliança Mundial.....	74
15.2. Ss. XV-XXI: La revisió simbòlica i l'Imperialisme Econòmic	77
15.3. El trasllat de la casta Khazar (jueva) a la Banca Mundial, ss.XV-XXI	78
16. LA CONSTRUCCIÓ DELS PODERS MILITARS A OCCIDENT	81
16.1. La militarització d'Europa Occidental	81
17. SS. XVII-XVIII: LA DISPUTA EUROPEA PEL CONTROL DE L'EXÈRCIT ROMÀ, ENTRE ELS ÀNGELUS (ANJOU) I ELS LÀSCARIS (HABSBURG).....	83
17.1. La reorganització de l'Orde militar de l'Imperi Romà a Europa Occidental	83
17.2. El desafiament dinàstic entre els Àngelus i els Làscaris	84
17.3. El trasllat de poders d'Hongria a Borgonya, i després als Habsburg.....	84
17.4. El Tractat de Tordesillas – El trasllat de poders a l'Aragó i a Portugal, i la posterior apropiació dels drets de Castella.....	84
17.5. La falsificació genealògica dels Anjou i els Habsburg, i d'Hernán Cortés	85
17.6. El repartiment de l'Orde Januès (del Temple de Salomó) entre nous ordes imperials	85
17.7. El desafiament templer a la reorganització dels poders imperials a Europa	86
18. SS. XVII-XVIII: LA DISPUTA EUROPEA PEL CONTROL DE L'IMPERI, ENTRE ELS ÀNGELUS (ANJOU), ELS LÀSCARIS (HABSBURG) I ALTRES	87
18.1. 1667 = 1492 = 1307 – La doble manipulació cronològica de la “descoberta” d'Amèrica	87
18.2. 1630-1679 = 1445-1494 – El Tractat de Tordesillas: el desafiament Làscaris (Habsburg) a les pretensions Àngelus (Anjou) pel control de l'Orde Januès, un cop cau Terra Santa	87
18.3. 1679-1725 = 1494-1540 – La lluita pel control dels drets imperials a Europa Occidental: la fi del projecte Januès, la Francmaçoneria i múltiples imperis militars	91
CONCLUSIONS	100
Diàleg amb la reconstrucció feta per la Nova Cronologia de Fomenko i Nosovskiy.....	101
BIBLIOGRAFIA.....	102

Resum

Aquest treball és un **exercici de reconstrucció històrica**, que pren de referència la investigació de l'equip "Nova Cronologia" (NC) conduït des de Moscou. En general, valida els mètodes de datació realitzats per la NC, si bé incorpora nous actors i planteja hipòtesis complementàries a la reconstrucció històrica realitzada. En aquest sentit, cal ressaltar que és un treball d'aproximació, que es presenta com una investigació inicial.

La NC explora el sentit de la cronologia oficial a partir de l'anàlisi astronòmica, matemàtica, estadística i històrica, essent el principal i més avançat corrent, per no dir l'únic, que es planteja el dubte científic del seu rigor. La seva recerca no és nova, forma part d'un corrent que s'inicia al segle XVI i manté en alerta a insignes matemàtics des del segle XVIII, com a Isaac Newton o a Nicolai Alexandrovich Morozov. En aquesta línia de treball, aquesta recerca s'orienta com un exercici que té la vocació de resoldre dubtes, incògnites, que la NC ofereix, centrant l'atenció a Europa Occidental, en especial en l'òrbita hispano-italiana i francesa. Concretament, consisteix en reconstruir el trasllat dels poders d'Egipte a la Roma italiana, que té lloc al tombar dels segles XVII i XVIII dC. i no pas al segle I aC.

La NC estableix que des d'Egipte es planifica un imperi que té el seu màxim esplendor entre els segles XIV i XVI, i que a mitjans del segle XVII implosiona, donant peu a una fragmentació de poders que provoca una reconstrucció global de la història que els legitima. En aquest procés, els Otomans ocupen Terra Santa i nous poders es reestructuren a Europa Occidental, iniciant així l'etapa colonial. En aquest sentit, ressaltar que la colonització europea, tal i com la coneixem, no comença el 1492 sinó prop de dos segles després. Abans existeix una relació fluïda a tot l'imperi, també entre Europa i Amèrica, en un procés d'esplendor de les civilitzacions americanes. Per aquestes evidències i altres proves, la NC determina que tant el Papa de Roma com el Sacre Imperi Romà de la nació Germana no apareixen fins la segona meitat del segle XVII, i que més endavant creen el seu fals passat. Per tant, explorar el trasllat de poders a Europa implica explorar el com i el perquè d'aquestes invencions.

Resultat de la recerca, es conclou que es reescriu la història en diferents etapes entre els segles XVII i XIX, en paral·lel a la reconstrucció integral dels drets que els nous estats acaben definint. La màxima reconstrucció, però, esdevindria al segle XVIII, coincidint amb l'aparició de les acadèmies d'Història tutelades per l'Església i les estructures d'Estat. La Història Oficial, d'acord amb la recerca realitzada, s'hauria adulterat aleshores, creant un passat a mida de tothom, on una de les seves tècniques hauria estat alterar l'ordre dels fets i la cronologia estructural mantenint, però, un ordre ocult. Però el fonament principal de la reconstrucció històrica, que s'hauria dilatat en el temps, hauria estat la creació d'unes legitimitats desvinculades del poble d'Israel, que s'hauria convertit en un símbol, en una praxis que s'instaura al segle XVI.

En origen, tots els poders provenen del mateix projecte, on Israel seria "el poble de Déu", i s'hauria estès des d'Egipte a la resta del món entre els segles XII i XV. Fins aleshores els grans líders haurien estat els portadors de la "voluntat de Déu", però un cop completen la missió es decideix desposseir-los d'aquest poder, i crear el mite del Crist, que acabaria esdevenint Osiris, Jesús, Krishna i Buda, segons la forma que li dóna cada escola espiritual. Per aquest motiu, es crea un passat llegendari per aquests personatges i es crea un buit històric que permet crear històries falses de l'origen dels poders dinàstics. Però el projecte imperial es manté, fins al segle XVII. Entre l'any 1486 i el segle XVII aquest "pacte" està custodiat pel darrer Gran Khan: el Preste Joan d'Abissínia. El "pacte" és segella en l'Arca de l'Aliança de Salomó, que està escrit a l'Apocalipsi, a la Bíblia i a múltiples cròniques medievals i/o egípcies. Tanmateix, resultat del desplaçament dels poders, l'autoritat del Preste Joan es reconstrueix a Roma enmig d'una intensa lluita que no acaba fins a l'any 1725, amb el Tractat de Viena. Aleshores es pactaria reconstruir la història ja manipulada, i iniciar el major projecte de reconstrucció simbòlica fet per la humanitat. Un dels resultats seria l'edificació del Vaticà i l'aparició del Sacre Imperi Romà de la Nació Germànica, o Germana. L'autoritat original del Papa de Roma, doncs, hauria estat la del Gran Khan.

Seguint aquest plantejament, l'ambició del Papa de Roma i la seva desautorització apareixen al voltant del segle XVIII i no pas al segle XVI. Els fets s'haurien manipulat cronològicament. A mida que aquest projecte avança es decideix reescriure els dos segles anteriors, i crear un passat intermediari per a justificar l'ordre fragmentat dotant-lo d'autoritat temporal. En aquesta època el món tendeix a crear múltiples cosmovisions, a militaritzar-se i a imposar un imperialisme econòmic a escala global, mentre reconstrueix el seu passat.

Resultat d'aquest intens procés, entre els segles XVIII i XIX la història global dissenyada (i dilatada) s'imposa, juntament amb el reconeixement dels diferents imperis dominants, però a mida que el projecte fracassa s'accelera la colonització europea del món. Degut a l'absència d'una autoritat principal, la competència ocupa el seu lloc i, com a colofó, es produeix la ruptura definitiva entre l'islam, el cristianisme i el judaisme. El projecte de Napoleó hauria estat el darrer intent per a recompondre l'Imperi Original, sense èxit. Les dues guerres mundials i la Guerra Freda del segle XX són reflexos recents d'aquesta història.

HIPÒTESI X-185

Metodologia

Aquest exercici segueix un procediment d'anàlisi circular i sistemàtica (des de diferents lectures complementàries), amb la finalitat d'aprofundir i contrastar les proves i les evidències de la manipulació integral de la Història Global, en especial al llarg dels segles XVII, XVIII i XIX.

Amb la finalitat de complementar la reconstrucció històrica de referència introduïda per la NC, aquest exercici segueix aquest plantejament:

- 1) Assumir determinades premisses a priori,
- 2) incorporar una hipòtesi d'exploració sobre la qual estructurar la recerca i,
- 3) contrastar la hipòtesi proposada.

No és una reconstrucció global ni definitiva, només és una aproximació que pretén ampliar l'espai d'anàlisi i la reconstrucció feta, a partir d'una hipòtesi principal o de referència, per la NC.

Complementàriament, s'incorpora un **nou actor** a la NC: els Làscaris Comnè. Ells són la família que es declara descendent d'Andrònic Comnè (Crist), i és la legítima portadora dels drets de l'Imperi Grec. Són els **Làscaris Comnè** que la Història Oficial fa emperadors de Nicea i trasllada a Europa Occidental al segle XIII. Segons aquest exercici, són a l'arrel dels Habsburg i del Sacre Imperi, que haurien fet seu l'escut Làscaris, i a l'arrel dels Borja, que haurien dissenyat el projecte del Vaticà des d'Itàlia, en un pacte entre els poders cristians europeus. Els Habsburg serien un llinatge reformat a Àustria, però els Làscaris Comnè haurien persistit en la seva vocació originària: reclamar els drets reals, no crear-ne uns de falsos, com a garants del projecte hel·lènic constantinià. La seva història és, literalment, fascinant.

Les premisses principals són que al llarg de la segona meitat del segle XVII, i especialment del segle XVIII i principis del XIX, es modifica el relat històric a escala global. Fins al segle XVII existeix una cosmovisió imperial, global, en el govern dels pobles del món, dirigit des de l'eix Nil-Volga. És a dir, es tracta de l'imperi egipci, grec i romà segons la Història Oficial, amb la peculiaritat que és un imperi que inicia la seva expansió al segle XII i al segle XVII pateix la seva implosió, resultat de l'aparició de múltiples nacions. En aquest escenari, és d'especial interès el fet que el personatge de Jesús és, en origen, el mateix que el Buda i el Krishna, i es correspon a una visió idealitzada de l'inici d'una estirp que s'estén per Euràsia, Àfrica i Amèrica de forma intensiva al llarg dels segles XIV-XVI. Aquest episodi es correspondria amb l'expansió grega fins a Pèrsia, amb les incursions gòtiques de l'època romana i amb l'expansió mongol de l'Edat Mitjana fins als segles XVII-XVIII. Jesús seria, com pautava la NC, l'equivalent a Alexandre Magne. Tots dos viuen 33 anys i són jutjats sense misericòrdia pel seu propi poble. Tanmateix, per la reconstrucció històrica que aquí es proposa es destaca el fet que no és fins al segle XVIII que es manipula i, en certa manera, es reconstrueix el relat històric. Com diu la NC, la referència principal és el mapa cronològic de les civilitzacions antigues promogut per J.J. Scaliger, del 1583, després de la incorporació del calendari Gregorià, el 1582, però aquesta obra s'hauria fet al segle XVIII, no al XVI. Aquesta hipòtesi està argumentada, tal i com destaca la NC, els llibres dels segles XV i XVI s'escriuen als segles XVII i XVIII, donant a entendre que la impremta es crea al segle XVII o que, en darrer terme, es cremen o fan desaparèixer tots els llibres anteriors. Doncs bé, una d'aquestes obres seria la reconstrucció cronològica d' Scaliger. És a dir, s'escriu aquesta història en l'apogeu de les pretensions europees pel control del Món. Segons aquest plantejament, conflueixen, als segles XVIII i XIX, les etapes més intenses de la colonització mundial així com la manipulació de la Història, en la seva totalitat. El Vaticà, tal i com documenta i explora la NC, apareix també aleshores, al tombar dels segles XVII i XVIII. L'arquitectura, ornamentada i barroca, i la seva monumentalitat, reforça aquest escenari.

La hipòtesi d'exploració de la NC que aquí es proposa és senzilla, i alhora clara i entenedora, si es comprèn el procés de creació, manipulació i reconstrucció del relat històric manipulant l'ordre dels fets i creant un escenari cronològic dilatat en la seva totalitat. Es basa en mostrar com, entre l'any del martiri de Crist (que seria l'any "0", com en l'antic calendari d'Alexandria, que es basa en el martiri d'Alexandre Magne, datat antigament el 312 aC.) i l'any 1185 dC. (any en què, segons la NC, té lloc el martiri real) hi ha dos salts cronològics. En primer lloc un salt de 1000 anys, tal i com s'indica explícitament al relat de l'Apocalipsi bíblic, i en segon lloc un salt complementari de 185 anys, per raons d'un canvi de poder. El primer salt serveix per crear el mite de la Pax Romana i per immortalitzar a Crist. El segon serveix per esborrar el passat recent, creant-ne un de nou. D'aquesta manera, s'haurien escrit 185 anys dos cops, i fent-ho s'hauria deixat escrita la història oficial distorsionada, però codificada. Resultat del treball, es conclou que la duplicitat és, realment, triple, i que el relat dels 185 anys s'hauria triplicat, fins a "omplir" 555 anys, un número que, per altra banda, resulta significatiu. És a dir, al llarg del segle XVIII es reescriu la història, de forma intensiva, en un projecte que es manté al llarg del segle XIX i també al XX. Com es va fer? destruint el passat i suplantant-ho per un altre? Aquesta és una opció, però n'hi ha una de complementària. Es pot deixar el passat desubicat, destruint o manipulant documentació, i crear un futur. És a dir, si es vol reescriure el passat escrit es pot escriure un

espai temporal nou, no cal esborrar l'anterior. Per aquesta raó, tal i com aquí es proposa, es fa un salt al calendari de 185 anys al futur, i es reescriuen els anteriors 185, manipulant mínimament el passat real. Aquesta opció és vàlida per la recerca de la NC. Aquesta empresa pot semblar complexa, però no ho és si es contempla el fet que al segle XVIII hi conviu la Santa Inquisició, la Companyia de Jesús, l'Absolutisme il·lustrat i la Francmaçoneria, mentre Europa es proposa imposar la seva "moral", la seva "religió", la seva "política" i els seus "privilegis" mentre colonitza el Món. Si es va proposar tot això i, en gran part, ho va aconseguir, per què no s'hauria de proposar imposar la seva "història"?

L'exploració principal que es proposa investigar és el trasllat del poder a Europa Occidental entre els segles XVII i XVIII, emmarcat en l'espai de recerca que ofereix la NC. Concretament, s'explora el sentit de l'Arca de l'Aliança de l'Apocalipsi (que la Bíblia situa clarament poc més endavant del segle XIII) i l'evolució del símbol de Crist fins a la versió moderna. Pel camí està el fil del Gran Khan, que està emparentat oficialment amb el llinatge del propi Imperi Romà, dels Comnè, i té en el seu conqueridor d'Europa el símbol del catolicisme: el Vaticà. Batu Khan, el conqueridor mongol d'Europa (i fundador de l'Horda russa), posà el nom original del Vaticà. Per aquesta raó resulta coherent plantejar que el Papa fou, en realitat, el darrer Gran Khan, després d'haver-ho estat el Preste Joan, que hauria custodiat l'Arca.

La NC, per qui no hi estigui avesat, mostra que els papes de Roma són una recreació inventada als segles XVII-XVIII, feta per l'Orde Benedictí, juntament amb les genealogies dels principals corrents monàrquics d'Europa. De fet, tant el Papa com el Sacre Imperi Romà Germànic apareixen al mateix instant, i tots dos s'apropien dels poders i dels símbols imperials. La NC demostra, mitjançant taules comparatives de les genealogies dels emperadors del Sacre Imperi, que són una còpia dels poders dinàstics de l'Horda imperial, que es repeteixen en les cròniques bíbliques dels Reis d'Israel i amb diversos episodis dels papes i els emperadors de la Roma oriental i occidental. És a dir, que són un poder inexistent fins, aproximadament, la segona meitat del segle XVII. Per tant, fou un poder efímer que, en el marc de la NC, assumí i dirigí el repte, imperial, de reconstruir la Història, abans del seu ocàs que té lloc al segle XIX.

De fet, el vincle entre el Gran Khan, el Preste Joan i el Papa de Roma té molt de sentit. Les cròniques del Gran Khan, que es publiquen a partir de la segona meitat del segle XVIII (no abans) indiquen com, després d'ocupar Euràsia, es crea el poder del Preste Joan, que s'instal·la al sud d'Egipte, a Abissínia (on ara hi ha Etiòpia). Aquest líder, esborrat de la memòria col·lectiva del cristianisme, és el líder del Món fins al segle XVI, segons la Història Oficial, encara que s'ignori arreu. Però és molt més que això. Ell custòdia l'Arca de l'Aliança de Salomó, i ell està representant, en tots els mapes de l'antigor, amb els símbols que, als segles XIX-XXI, llueix el Papa de Roma. La tiara papal, amb tres corones, i la triple creu, que es consideren símbols únics del Papa, són els símbols evidents i contrastables del Preste Joan. Fins i tot, els símbols que llueix el Preste Joan no apareixen a Roma en cap mapa. Actualment, al segle XXI, l'estirp dels emperadors d'Etiòpia són els Mestres de l'Orde de l'Arca de l'Aliança (honorant al Rei Salomó i a la Reina de Saba) i de Santa Maria de Sió.

Com s'ha indicat, els mongols representen, segons la NC, al poble de pastors d'Israel, al poble de Déu. "Mongol" significa la "capçalera del món". Als segles XVII-XVIII, però, tal i com aquí s'explora, aquesta capçalera es trasllada a Occident, a la Gàl·lia (que voldria dir "capçalera") i a totes les terres properes (Portugal, Galícia, Gal·les...).

Resumint, l'exploració principal que es proposa investigar aquest diagrama és si, resultat d'un trasllat dels poders d'Egipte (Etiòpia) a Roma, al llarg dels segles XVII-XVIII, l'autoritat del Gran Khan es trasllada a Roma, creant un nou Ordre Mundial. La seva principal missió seria, seguint aquest fil, imposar un nou vassallatge simbòlic basat en una cosmovisió cristiana universal. Per aquesta raó caldria refer la Història en la seva totalitat. Aquest escenari seria el motiu que justificaria la colonització Europea del Món, per imposar el seu domini, en paral·lel a la creació de nous privilegis que confluirien en el "capitalisme", l'imperialisme econòmic.

L'empresa colonial hauria estat, doncs, planificada al tombar dels segles XVII i XVIII, juntament amb l'empresa històrica. El Vaticà, el Sacre Imperi i els poders entregats a Espanya i Portugal, així com el projecte d'en Colom, formarien part d'aquesta reconstrucció.

Finalment, **el nou actor de la NC**, els Làscaris Comnè, representa el principal repte d'aquest exercici. Es reconeix, oficialment, que són el llinatge més legitimat per reclamar els drets de l'Imperi Grec, en especial als segles XIX i XX. Diversos documents, el poble grec i l'església ortodoxa en són testimonis. Però no estan a primera línia. Per què? Aquesta pregunta és cabdal, però aquí no s'aborda. El periple dels seus descendents, que al llarg dels segles XIX i XX lluiten per la independència de Grècia, així com el dels seus parents Savoia, que lluiten per reunificar Itàlia i Espanya, és una història prou interessant com per dedicar-ne un treball posterior. És suficient deixar-ho aquí com a informació complementària a considerar. El que s'aborda és el passat dels descendents que, entre els segles XVII i XVIII, intenten reconstruir l'exèrcit romà. Aquest episodi

(gens estudiat fins ara) és a l'arrel de l'Orde Constantinià de Sant Jordi que acaba en mans de Felip V de Borbó. El control pel seu domini hauria estat la lluita pel control l'imperi militar, continuador del projecte Januès (Templer), però la història oficial ho ha ocultat.

L'exercici, tal i com aquí es planteja, es proposa reconstruir la història de la lluita entre dos llinatges de l'Imperi, els Àngelus i els Làscaris Comnè, que al segle XVII cerquen recolzament a Europa Occidental. Ambdues famílies fugen de l'expansió àrab dels otomans, i acaben creant els mites dels reis de França (Angelus) i el Sacre Imperi (Làscaris Comnè). Els primers esdevenen els Anjou i els segons els Habsburg. Tots ells creen diverses aliances anteriors, en el cas dels Anjou ocupen Anglia, el germen d'Anglaterra, tal i com ja ha documentat i treballat àmpliament la NC. Aquests s'estendrien per Europa, competint pel control de França, Itàlia i Hispania, fins a crear (artificialment) el llinatge dels Borbó. Això seria una aportació d'aquest exercici, però el cas dels Habsburg, com a descendents dels Comnè, en aquest sentit, seria la principal "novetat" o "nou actor" que aquí es proposa incorporar. Si ells foren, realment, el llinatge imperial legítim, té molt de sentit que creessin el projecte imperial de traslladar el Gran Khan (o Preste Joan) a Roma, i que dissenyessin el Sacre Imperi Romà. De la mateixa manera, té molt de sentit que es fessin seves les cròniques tant del poble d'Israel com dels papes, dels emperadors de Roma, dels emperadors de Bizanci i de l'Horda mongol. Tots són el mateix, tots van ser "un imperi", un de sol, i una sola crònica real.

1. Síntesi resumida dels mètodes de datació cronològica desenvolupats en el marc de treball de recerca de la "Nova Cronologia"

GRÀFIC 1 - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

PROVES de la manipulació de la Cronologia de la Història (1) Síntesi resumida dels mètodes de datació cronològica desenvolupats en el marc de treball de recerca de la "Nova Cronologia"

Mètodes principals definits pel grup de recerca "Nova Cronologia"

Llibre *History: fiction on science? Chronology 1* (A.T.Fomenko i A.Shiryayev, 2003, Delamere Publishing)

Llibre *Numbers against lies* (A.T.Fomenko i A.Shiryayev, 2011, Publishing house AST)

IDEA: El mapa cronològic global està basat en la història medieval dels segles X-XVII, i es perllonga amb la manipulació duta a terme durant els segles XVII i XVIII.

Problemes de la cronologia global

- Crítica a la cronologia oficial a partir del segle XVI.
- Crítica a la cronologia dels fets bíblics.
- Crítica a la cronologia i als fets de l'Antigor.
- Crítica a la medicació del temps a l'Edat Mitjana.
- Crítica als mètodes arqueològics basats en la cronologia oficial.
- Crítica a la dendrocronologia.
- Crítica al mètode de datació del radiocarboni (Carboni-14).
- Crítica a la datació numismàtica.

Datacions astronòmiques

- Crítica a la datació dels eclipsis de l'Antigor i l'Edat Mitjana = [Són de la Baixa Edat Mitjana](#).
- La datació dels horòscops antics = [Són de l'Edat Mitjana, en especial dels ss.XIII-XVI. Càlculs dels ss.XVI-XVIII](#).
- La datació dels zodíacs egipcis = [Segles X-XIX d.C.](#)
- La datació de l'horòscop astronòmic (zodiàc) descrit a l'Apocalipsi = [1486 d.C.](#)
- La datació de l'Almagest de Ptolomeu. [Realització = ss.XII-XVII d.C. Manipulació = ss.XVI-XVII \(i XVIII\)](#).

Mètodes matemàtico-estadístics de datació d'esdeveniments

- Mètode dels màxims locals.
- Mètode de reconeixement i datació de nissagues de governants.
- Principi d'esmoreïment de les freqüències. Mètode de l'ordenació dels textos històrics en el temps.
- Mètode de la datació de successos.
- Principi de duplicació de freqüències. El mètode de descobriment de duplicats.
- Anàlisi estadística de la Bíblia.
- Mètode dels formularis-codis. Comparació de dos fluxos llargs de biografies antigues.
- Mètode de datació i ordenació cronològica correcta de mapes geogràfics antics.

Aplicació dels mètodes matemàtics de datació en la construcció d'un mapa cronològic global

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - HEB XPOHOJIOΓWJAA - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

"La cronologia del món antic i medieval, creada finalment al segle XVI d.C. i acceptada avui en dia, evidentment conté errors.

Molts científics destacats ho han entès i ho han discutit durant un llarg període de temps. Però sembla una tasca difícil construir un nou concepte, no contradictori, de la cronologia.

A partir de 1975 un grup de matemàtics, principalment de la Universitat Estatal de Moscou, treballa en el desenvolupament d'aquest problema. Interessants resultats han estat rebuts i publicats tant en forma impresa en publicacions científiques periòdiques com en monografies separades. Subratllem, que el nou concepte de la cronologia es basa, fonamentalment, en l'anàlisi de les fonts històriques amb els mètodes moderns de la matemàtica estadística i els grans càlculs fets per ordinador.

La tasca de la cronologia és posar en ordre els esdeveniments de forma adient en una escala temporal basada en la informació disponible. Aquesta tasca s'adapta de forma natural al camp de les aplicacions de l'estadística matemàtica moderna, la teoria de la informació. Els mètodes de les humanitats, un dels quals és la història, no són suficients per a resoldre els problemes cronològics. La Nova Cronologia imposa un altre quadre psicològic de la percepció de l'antigor. Ara la paraula "antigor" ha de ser referida als segles XV-XVII d.C., i es refereix per tant a uns esdeveniments distants en 300-400 anys. L'expressió "gran antigor" ara ha d'estar relacionada amb els segles XIII-XIV d.C. i "la més remota antigor" es refereix als segles XI-XII d.C. Abans dels segles X-XI d.C. és l'època del silenci dels documents escrits.

La nostra anàlisi de la cronologia i la història ha obert una circumstància sorprenent. Basant-se en els mètodes matemàtics aplicats per nosaltres s'ha comprovat que la cronologia de J. J. Scaliger, i per tant també la història scaligeriana de l'"antigor" i l'Edat Mitjana, és totalment errònia. Així mateix, sembla que la història fins a la fi del segle XVI ha estat falsificada conscientment al llarg dels segles XVII-XVIII."

A.T.Fomenko, G.V.Nosovskiy
[\[http://chronologia.org/catalan/index.html\]](http://chronologia.org/catalan/index.html)

Sobre els autors: <http://chronologia.org/catalan/autors.html>

Història de la Nova Cronologia: <http://chronologia.org/catalan/historia.html>

L'objecte d'aquest apartat no és documentar els mètodes de datació que ofereix la "Nova Cronologia", sinó fer-ne una breu exposició. Més informació a:

- FOMENKO, A. T. (2014). *La rivoluzione della Nuova Cronologia. Intervista ad Anatolij Fomenko*. En línia: [http://www.chronologia.org/it/article/ratto_2014016.html]. Consulta: octubre de 2015.
- FOMENKO, A. T. et NOSOVSKIY G. V. (2005a). *History: Fiction or Science?. NUMBERS AGAINST LIES, Vol 1*. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.
- ---- (2005b). *History: Fiction or Science?. ANTIQUITY IS MIDDLE AGES. Vol 2, Book 1*. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.
- ---- (2005c). *History: Fiction or Science?. WE CHANGE DATES – EVERYTHING CHANGES. Vol 2, Book 2*. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.
- ---- (2005d). *History: Fiction or Science?. STARS TESTIFY. Vol 3, Book 1*. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.
- ---- (2005e). *History: Fiction or Science?. NEW CHRONOLOGY OF RUSSIA. Vol 4, Book 1*. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.
- ---- (2005f). *History: Fiction or Science?. THE MIRACLE OF RUSSIAN HISTORY. Vol 4, Book 2*. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.
- ---- (2005g). *History: Fiction or Science?. EMPIRE. Vol 5, Book 1*. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.
- ---- (2005h). *History: Fiction or Science?. HEYDAY OF THE TSARDOM. Vol 5, Book 2*. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.
- ---- (2005i). *History: Fiction or Science?. BIBLICAL RUSSIA. Vol 6, Book 1*. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.
- ---- (2005j). *History: Fiction or Science?. THE SETTLEMENT OF AMERICA BY RUSSIA-HORDE. Vol 6, Book 2*. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.
- ---- (2005k). *History: Fiction or Science?. SEVEN WONDERS OF THE WORLD. Vol 6, Book 3*. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.
- ---- (2005l). *History: Fiction or Science?. WESTERN MYTH. Vol 7, Book 1*. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.
- ---- (2006). *CHRISTIANIZATION OF RUSSIA. Heathendom and Christianity. Christianization of the Empire. Konstantin the Great – Dmitry Donskoy. The Battle of Kulikovo in the Bible. Sergius of Radonezh – the creator of fire arms. Dating of carpet from Baye*. Moscow: Publishing house Moscow, AST.

- ---- (2008a). *FORGOTTEN JERUSALEM. (Istanbul in the light of New Chronology)*. Moscou: Publishing house Moscow, AST.
- ---- (2008b). *CHRIST AND RUSSIA in the eyes of the "ancient" Greeks*. Moscou: Publishing house Moscow, AST.
- ---- (2009). *CONQUEST OF AMERICA by Ermak-Cortes and rebellion of the Reformation through the eyes of the "ancient" Greeks*. Moscou: Publishing house Moscow, AST.
- ---- (2011a). *FOUNDATION OF ROME. Beginning of Horde Russia. After Christ. The Trojan war*. Moscou: Publishing house Moscow, AST, Astrel.
- ---- (2011b). *WHAT SHAKESPEARE ACTUALLY WROTE ABOUT. From Hamlet — Christ to King Lear — Ivan the Terrible*. Moscou: Publishing house Moscow, AST.
- ---- (2012). *HOW IT WAS IN REALITY*. Moscou: Publishing house Moscow, AST.
- FOMENKO, A. T., NOSOVSKIY G. V. and TATIANA N.FOMENKO (2005a). *History: Fiction or Science?. CELESTIAL CALENDAR OF THE ANCIENTS. Vol 3, Book 2*. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.
- ---- (2005b). *History: Fiction or Science?. RUSSIAN ROOTS OF THE "ANCIENT" LATIN. Vol 7, Book 2*. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.
- FOMENKO, A. T., FOMENKO, T. N., KRAWCEWICZ, W.Z. et NOSOVSKY, G. V. (2004). *MYSTERIES OF EGYPTIAN ZODÍACS. And other Riddles of Ancient History. A guide to dating ancient astronomical data*. New Chronology Publications.

També es pot consultar el següent enllaç:

http://chronologia.org/catalan/diagrama_global/metodes_de_datacio.html

—

1.1. Problemes de la cronologia global

La cronologia oficial té la capacitat d'imposar el seu relat. I la praxis arqueològica, en nom de la ciència, defensa la cronologia oficial a ultrança. La comunitat científica no qüestiona la cronologia que ordena el passat.

Però la "Nova Cronologia" (o NC) exposa un dubte raonable: "quina és la certesa científica de la datació dels fets antics?"

De fet, la NC demostra que la cronologia oficial és una reconstrucció arbitrària, dilatada en el temps. Per començar, demostra que els mètodes de datació tradicionals no són correctes. El seu treball és extens, i s'orienta en els següents espais d'anàlisi:

- Crítica a la cronologia oficial a partir del segle XVI.
- Crítica a la cronologia dels fets bíblics.
- Crítica a la cronologia i als fets de l'Antigor.
- Crítica a la medició del temps a l'Edat Mitjana.
- Crítica als mètodes arqueològics basats en la cronologia oficial.
- Crítica a la dendrocronologia.
- Crítica al mètode de datació del radiocarboni (Carboni-14).
- Crítica a la datació numismàtica.

Tanmateix, l'objecte d'aquest treball no és entrar en el seu detall. Només es pretén ressaltar que **els mètodes de datació no són rigorosos**.

L'essència dels mètodes de datació és la comparació, basada en mostres que no es qüestionen. Tots els mètodes, incloent-hi el radiocarboni, es basen en mostres que es consideren correctament datades. I, per tant, si les mostres acceptades es situen en un altre temps, el resultat dels mètodes de datació s'ajusta al nou temps datat.

Per aquesta raó la NC crea nous mètodes de datació, que són demostrables empírica i científicament. Els blocs principals són els següents:

- Dacions astronòmiques.
- Mètodes matemàtico-estadístics de datació d'esdeveniments.
- Aplicació dels mètodes matemàtics de datació en la construcció d'un mapa cronològic global.

Aquests mètodes, contrastats conjuntament, apunten a la següent afirmació: **El mapa cronològic global està basat en la història medieval dels segles X-XVII, i es perllonga amb la manipulació duta a terme durant els segles XVII i XVIII.**

Concretament, la NC conclou que al llarg dels segles XVII i XVIII es reescriu el passat, dilatant, i aleshores es crea el mapa cronològic oficial i la història que l'acompanya.

1.2. Datacions astronòmiques

La datació astronòmica és possible. L'anàlisi dels eclipsis documentats (els antics són falsificacions), dels horòscops i dels zodíacs antics mostra una història alternativa. Tot es contrau en el temps. A mode de síntesi, aquests són els principals resultats:

- Crítica a la datació dels eclipsis de l'Antigor i l'Edat Mitjana = **Són de la Baixa Edat Mitjana.**
- La datació dels horòscops antics = **Són de l'Edat Mitjana, en especial dels segles XIII-XVI. Càlculs dels segles XVI-XVIII.**
- La datació dels zodíacs egipcis = **Segles X-XIX d.C.**
- La datació de l'horòscop astronòmic (zodiàc) descrit a l'Apocalipsi = **1486 d.C.**
- La datació de l'Almagest de Ptolomeu. **Realització = ss.XII-XVII d.C. Manipulació = Segles XVI-XVII (i XVIII).**

1.3. Mètodes matemàtico-estadístics de datació d'esdeveniments

La datació matemàtico-estadística és possible. La NC ha desenvolupat els següents mètodes, que complementen a l'anàlisi astronòmica:

- Mètode dels màxims locals.
- Mètode de reconeixement i datació de nissagues de governants.
- Principi d'esmoreïment de les freqüències. Mètode de l'ordenació dels textos històrics en el temps.
- Mètode de la datació de successos.
- Principi de duplicació de freqüències. El mètode de descobriment de duplicats.
- Anàlisi estadística de la Bíblia.
- Mètode dels formularis-codis. Comparació de dos fluxos llargs de biografies antigues.
- Mètode de datació i ordenació cronològica correcta de mapes geogràfics antics.

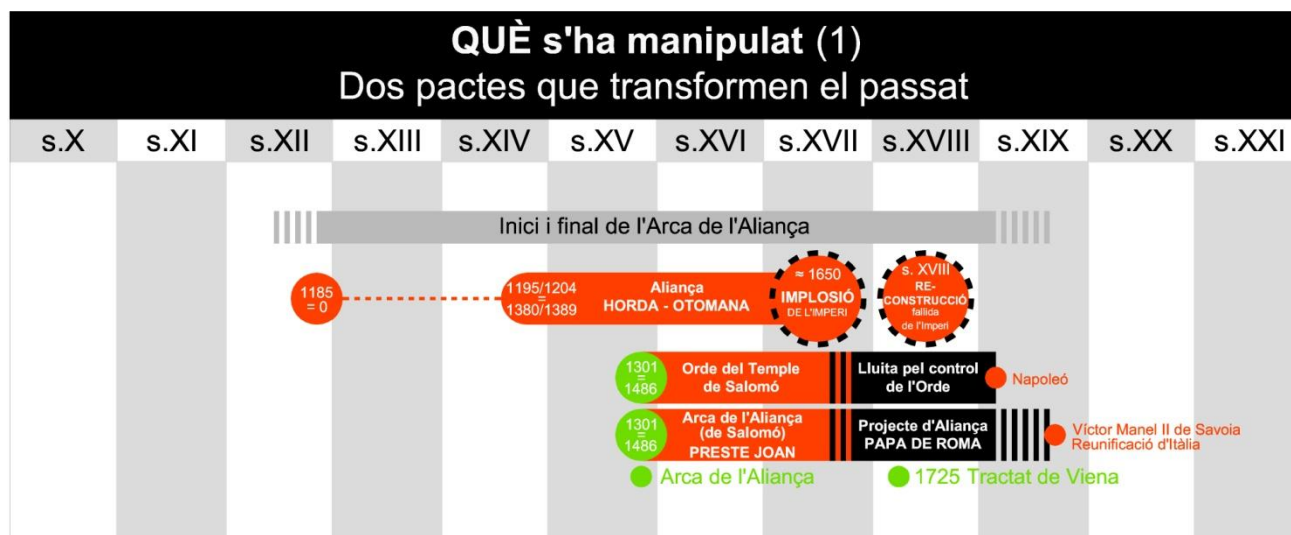
1.4. Aplicació dels mètodes matemàtics de datació en la construcció d'un mapa cronològic global

La reconstrucció de la història dilatada, en un nou mapa cronològic, és possible. La NC ha reconstruït l'eix principal d'aquesta "Nova Història", i permet establir la base d'una reconstrucció global.

2. Dos pactes que transformen el passat

2.1. Inici i final de l'Arca de l'Aliança

GRÀFIC 2 - Diagrama 3
 DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 · 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
 Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - HEB XPOHOΛOΓIYAA - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovski

En aquest gràfic es mostra la idea principal d'aquest exercici. Comprendre aquesta idea permet reconstruir el relat històric que condueix a la dilatació deliberada de la història.

La NC estableix que a mitjans del segle XVII implosiona l'Imperi Mongol, que des de 1380 hauria governat el món. Però, des de l'any 1486, l'any de l'Apocalipsi, s'hauria establert un pacte, o aliança, entre l'Horda i els Otomans. Aquest és l'any que "amaga" la profecia, a través de l'horòscop que descriu l'Apocalipsi, tal i com desxifra la NC. I la profecia, en el seu capítol clau (l'onzè), parla de l'Arca de l'Aliança.

Aquesta "arca" seria, segons aquest exercici, l'Arca de l'Aliança de Salomó, que custòdia el Preste Joan entre l'any 1486 i el segle XVII. El llinatge del Preste Joan seria el del darrer Gran Khan, tal i com reconeix la història oficial. Així mateix, la "història real" seria diferent. Aquesta etapa es correspondria amb l'època de màxima expansió de l'exèrcit januès (erròniament dit "genovès"), que faria referència a Joan. I seria, també, l'exèrcit "Templer", de l'Orde del Temple de Salomó, que després es transforma en l'Orde de Sant Joan. Per aquest motiu, tal i com desxifra la NC, Salomó es situa, realment, en el segle XVI, a Constantinoble, la "veritable" Jerusalem, al costat de Yoros.

Aquesta història, però, tindria un punt d'inflexió al segle XVII. Des d'aleshores, els poders de Terra Santa serien ocupats pels Otomans, i des d'Europa Occidental es crearia un projecte alternatiu. Aquest episodi seria l'inici del Papa de Roma, que la NC situa al voltant de la segona meitat del segle XVII. Aquest "papa" seria el nou Preste Joan, el darrer Gran Khan, que vindria acompanyat del projecte d'un nou Sacre Imperi Romà (germànic). Tal i com desxifra la NC, al llarg de la segona meitat del segle XVII apareixen el Papa i el Sacre Imperi Romà, i aquest exercici ho explica d'aquesta manera.

En el relat històric, el Tractat de Viena de 1725 representa l'instant en què Europa i Terra Santa segellen el nou repartiment del món. Entre els segles XVII i XIX, Europa marcaria el destí de la humanitat, i imposaria la Història Oficial que ara coneixem. Es crearia un passat alternatiu, i en aquest passat s'ubicaria un papat artificial, i un Sacre Imperi Romà Germànic també artificial.

Resultat del canvi de poders, l'Orde Januès es transformaria. En un inici, l'Orde es transforma en un exèrcit papal, fins que Napoleó ocupa Gènova, Malta i Roma, així com Egipte i Palestina. Però Napoleó fracassa, i

HIPÒTESI X-185

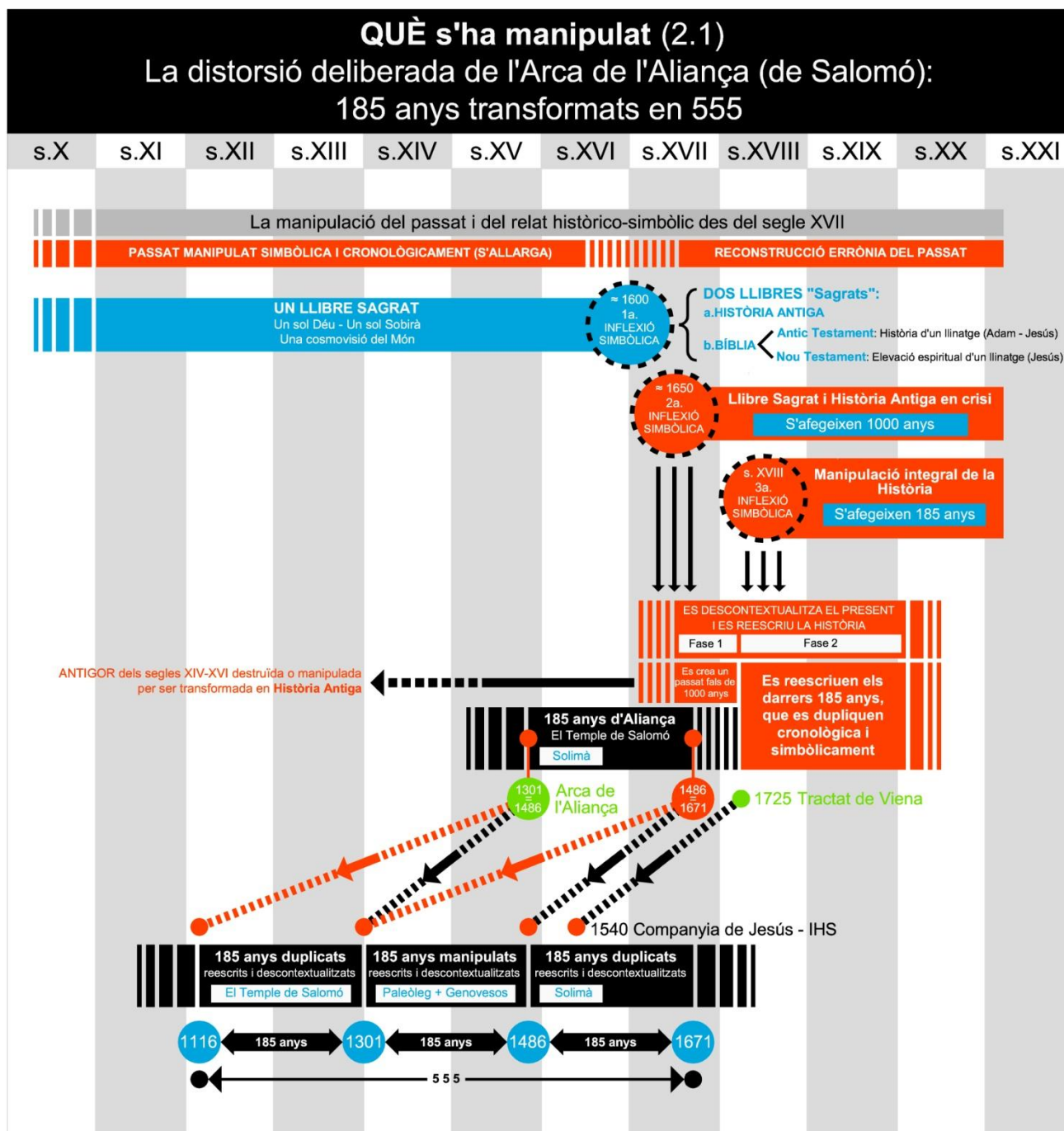
també ho fan l'Orde de Malta (Januès, o de Sant Joan), la República de Gènova (Jànuia) i Roma, amb el projecte papal. Així mateix, el mapa cronològic oficial ja s'ha instaurat.

Altrament, al llarg del segle XIX es tornaria a reescriure el passat, creant un fals passat del projecte real de Napoleó, que hauria estat reconstruir l'Imperi que implosiona al segle XVII. Itàlia es fragmentaria en múltiples estats independents, però els Savoia la reconstruirien. Els Savoia ocuparien els Estats Pontificis, mentre el projecte papal es veuria desautoritzat, cedint el protagonisme a un nou imperialisme, l'econòmic.

3. La distorsió deliberada de l'Arca de l'Aliança (de Salomó): 185 anys transformats en 555

3.1. La manipulació del passat i del relat històric-simbòlic des del segle XVII

GRÀFIC 3.1 - Diagrama 3
 DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 · 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
 Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

HIPÒTESI X-185

En aquest gràfic s'exposa el relat històric que reconstrueix la NC, que s'articula amb l'esdeveniment principal que condueix a la manipulació cronològica.

Tal i com descriu la NC, al voltant del segle XVI es crea un doble llibre sagrat: la història antiga i la Bíblia. I tot seria la mateixa crònica, l'expansió del poble de Déu, Israel, entre els segles XII-XVI. En algun instant, entre els segles XVI i XVI es crearien 1000 anys afegits. El motiu? crear un passat llegendari pel Cristianisme, per Crist i per l'Imperi Romà, dotant-lo de la pau de Crist. Seria la "Pax Romana". Però al segle XVII implosionaria, i entre la segona meitat del segle XVII i el segle XVIII es crearia també un passat recent dilatat.

Aquesta història pot semblar complexa, i ho és, i es troba àmpliament documentat per l'equip de la NC, però en aquest exercici s'explora una hipòtesi complementària. La hipòtesi és que entre l'any 1486 i mitjans del segle XVII existeix una Arca de l'Aliança, de Salomó, que al segle XVIII es reescriu en 555 anys. D'aquesta manera, es separaria simbòlicament l'Orde del Temple de Salomó respecte a Solimà el Magnífic (Salomó), i pel mig es crearia el fals Imperi dels Paleòleg, aliat amb Gènova. Tal i com aquí es descriu, els Templers serien el poder de Gènova (o Jànuia) i també el poder de Solimà (Salomó). Però la història oficial ho hauria alterat tot, d'una manera codificada. El salt seria de 185 anys, i seria triple. $185 \times 3 = 555$.

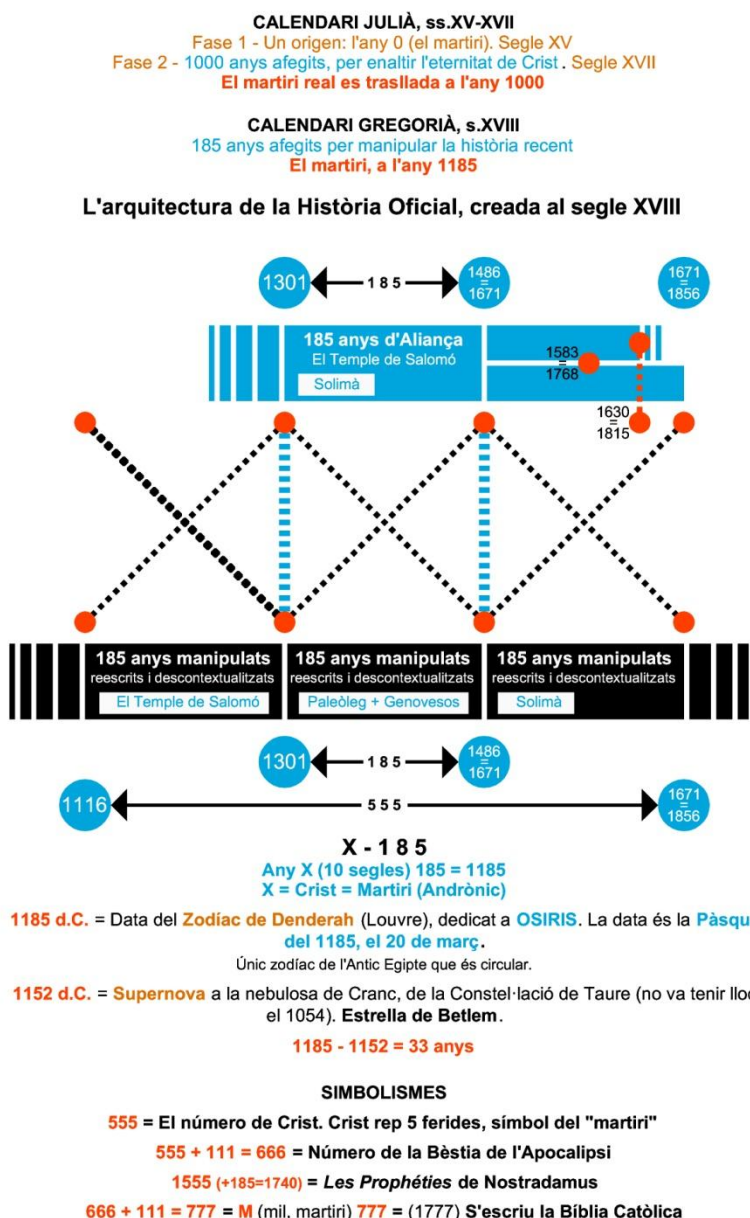
—

3.2. Esquema bàsic de codificació històrica de l'Arca de l'Aliança

GRÀFIC 3.2 - Diagrama 3
 DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 · 2017/10/12

QUÈ s'ha manipulat (2.2) La distorsió deliberada de l'Arca de l'Aliança (de Salomó): 185 anys transformats en 555

Esquema bàsic de codificació històrica de l'Arca de l'Aliança

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
 Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

En aquest gràfic es representa la codificació de la modificació deliberada dels protagonistes de l'Arca de l'Aliança de Salomó. L'Orde del Temple de Salomó es separaria del poder Januès (Genovès), i del propi Salomó (Solimà).

HIPÒTESI X-185

L'any del naixement de Crist seria el 1152, i l'any del seu martiri el 1185, tal i com descriu la NC. Al llarg d'uns dos segles, hi hauria dos calendaris, en què 1583=1768 (any de l'obra de J.J.Scaliger) i 1630=1815 (any de la caiguda de Napoleó, i un any abans de la mort històrica dels mites de Shakespeare i Cervantes).

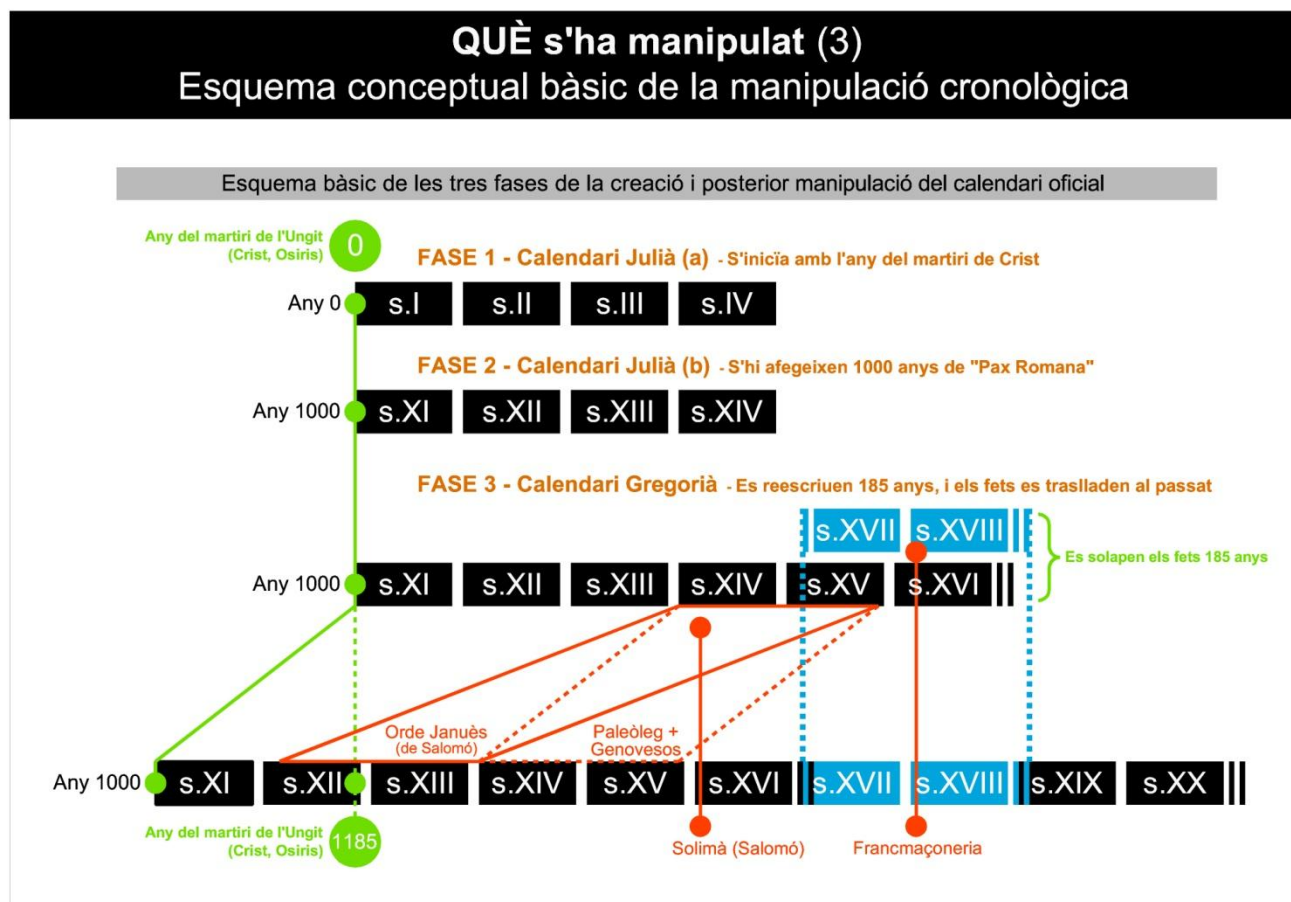
Diversos números acompanyen a aquesta reconstrucció simbòlica. L'any de la darrera versió de la Bíblia catòlica seria el 1777, 185 anys després de 1592, l'any "oficial". El "777" no seria casual, seria un número perfecte, precedit de 1000 anys de pau, simbolitzats en deu segles ("X"=Crist) i el número I ("I"=Iesus), tal i com reconeix la NC.

4. Esquema conceptual bàsic de la manipulació cronològica

4.1. Esquema bàsic de les tres fases de la creació i posterior manipulació del calendari oficial

GRÀFIC 4 - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 · 2017/10/12

Aquest gràfic representa la reconstrucció del calendari "real", en la línia de treball que proposa la NC. La NC identifica l'any 1185 com el martiri de Crist (martiri d'Andrònic Comnè, l'emperador romà). Doncs bé, d'acord amb aquesta reconstrucció complementària, aquest martiri hauria representat:

- En un inici = l'any 0. Inici del calendari Julià.
- En una segona etapa = l'any 1000. Calendari Julià amb mil anys afegits.
- En una tercera etapa = l'any 1185. Inici del calendari Gregorià. Oficialment s'instaura l'any 1582, i d'acord amb aquesta reconstrucció es correspon a l'any 1582+185=1767.

D'aquesta manera es corroboren tres conclusions que resol la NC:

1. Es confirma que Solimà és Salomó, però es desvincula de l'Orde del Temple de Salomó. La Francmaçoneria, creada al segle XVIII, corrobora aquesta hipòtesi.
2. Es confirma l'aparició de 1000 anys al llarg del segle XVII, i es correspondria amb la implosió de l'Imperi.

HIPÒTESI X-185

3. Es confirma la reconstrucció del passat recent, en un interval d'un i/o dos segles, i 185 anys compleixen aquest patró.

5. Codificació cronològica d'una profecia: L'Arca de l'Aliança

Aquest apartat aprofundeix en el sentit de l'Arca de l'Aliança, però abans descodifica l'any 1486 i dues dilatacions cronològiques: una és de 1000 anys, i l'altra és de 185.

D'acord amb la recerca realitzada, el sentit de l'Arca de l'Aliança (de l'Apocalipsi) és aquest: representa la transformació del Crist-Emperador en el Crist etern, desvinculant el poder de Crist del poder de l'Emperador. La creació de Crist és, per tant, la seva resurrecció. Amb la seva transformació es crea una icona, amb la vocació de ser el model per tots els pobles del món. D'aquest projecte apareix Osiris, Jesús, Buda i Krishna. Tal i com demostra la NC, tots són el mateix personatge.

En altres paraules: **l'Arca de l'Aliança representa la fi del poder simbòlic del darrer Gran Sobirà (el Rei d'Israel), que “mor” i “ressuscita” com un Crist etern.**

5.1. Cinc proves que apunten al fet que l'Arca de l'Aliança va esdevenir l'any 1486

GRÀFIC 5.1 - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 · 2017/10/12

PER QUÈ es manipula la cronologia de la Història (1.1) Codificació cronològica d'una profecia: L'Arca de l'Aliança

Cinc proves que apunten al fet que l'Arca de l'Aliança va esdevenir l'any 1486

1. La Profecia de l'Apocalipsi, segons la Bíblia - CALENDARI JULIÀ
2. La Profecia de l'Apocalipsi, segons Isaac Newton - CALENDARI GREGORIÀ
3. La reconstrucció històrica, segons J.J.Scaliger
4. La datació del zodíac transcrit a l'Apocalipsi, segons A.T.Fomenko
5. L'aliança amb el Preste Joan del 10 d'octubre de 1486, segons les cròniques del Rei Joan II de Portugal

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovski

5.2. I. La Profecia de l'Apocalipsi, segons la Bíblia – CALENDARI JULIÀ

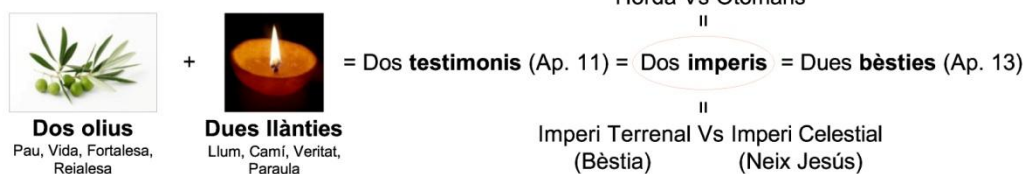
GRÀFIC 5.2 - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

PER QUÈ es manipula la cronologia de la Història (1.2) Codificació cronològica d'una profecia: L'Arca de l'Aliança

1. La Profecia de l'Apocalipsi, segons la Bíblia - CALENDARI JULIÀ

Els "dos testimonis" del Capítol 11 simbolitzen un pacte entre dos imperis (Horda - Otomans), però també un pacte entre el poder dels emperadors i el poder sacerdotal.

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - HEB XPOHOΛOΓIΔA - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

El Capítol 11 comença amb dos testimonis que estan davant del "Senyor de la Terra", i acaba amb "l'Arca de l'Aliança". És el "pacte" Horda-Otomà que identifica la NC. Al Capítol 12 es narra la "lluita" entre un "Drac" i uns "àngels", per atacar/defensar un infant. L'infant simbolitza a Crist, que puja al Cel, és a dir que ressuscita. Al Capítol 13 es narra la continuació de la lluita entre "dues bèsties", que equivalen als poders Horda i Otomà. Abans, l'Apocalipsi narra la lluita de quatre genets pel control del món, simbolitzant l'expansió Mongol fins als quatre pols (N-S-E-O). Després, l'Apocalipsi narra la lluita entre els poders terrenals, que són vençuts per l'àngel de Jesús. És a dir, simbolitza la victòria del Crist ressuscitat.

ELS DOS TESTIMONIS – Llibre de l'Apocalipsi, 11

- La profecia del Capítol 11 es situa en 1260 dies i 42 mesos.
- 42 mesos pagans = $42 \times 30 = 1260$ dies de predicació.
- Any 1260 (cau Jerusalem i cau Constantinoble).
 - 1260 anys ocupant la ciutat on el Senyor fou crucificat.
 - Constantinoble (Yoros = Jerusalem).
- El drac ataca els Testimonis a la ciutat santa, i els mata. Però 3,5 dies després ressusciten = $3 + 12$ hores = 312.
- Any 312 = Constantí reunifica l'Imperi inspirat en Sant Jordi, i reconeix el Cristianisme.
- La setena trompeta anuncia l'inici del regne de Déu, l'Arca de l'Aliança.
- **Els fets previs a l'ARCA DE L'ALIANÇA són els anys 1260 i 312 (o 33, la resurrecció) = Defensa de Jerusalem, (Constantinoble).**
- A la Història Oficial, l'any 1260 coincideix amb l'aliança entre els Januesos (Genovesos) i els emperadors de Nicea, els Paleòleg. Poc temps després, el símbol de l'Imperi és una doble bandera Januesa – Romana.

LA DONA I EL DRAC – Llibre de l'Apocalipsi, 12

- Una dona vestida de sol, amb la lluna sota els peus i, al cap, una corona de dotze estrelles, infanta un noi.
- El noi ha de pasturar totes les nacions amb barra de ferro. El noi és arrebatat i dut prop del setial de Déu.
- El drac ataca la dona, perquè li vol deborar l'infant, però Déu la protegeix durant 1260 dies (anys).

- Hi ha una gran lluita al Cel, i venç la sang de l'Anyell.
- És el segon naixement de Jesús, que es situa als temps de Constantí i Sant Jordi. La dona infanta Sant Jordi (=Constantí), que venç a la Bèstia per la gràcia de Déu. Això és la batalla de Pont Milvi, en què Constantí es converteix al Cristianisme (312).
- L'Edicte de Milà, als 41 anys de l'infantament (de Constantí), promulga la llibertat religiosa i el culte cristià oficial. Aquesta és l'ARCA DE L'ALIANÇA, simbòlica, que descriu l'Apocalipsi.
- Són dues històries que es solapen: el 1260 i el 312, amb un infantament i una victòria posterior.
- **Des de l'infantament de Constantí a l'Aliança hi ha 41 anys. $1260 + 41 = 1301 =$ ARCA DE L'ALIANÇA.**

ELS MIL ANYS – Llibre de l'Apocalipsi, 20

- Es manté al Drac, la Serp antiga, fermat durant mil anys. És “la primera resurrecció”.
- Déu dona mil anys als màrtirs del testimoni de Jesús, que “Tornaran a viure i regnaren amb Crist mil anys”.
- Són 1000 anys de pau, que s'afegeixen a la Història, atorgant una nova vida a la “paraula de Déu”. És el mite de la “Pax Romana”.
- **Es crea un passat de 1000 anys per glorificar Jesús, i fer-lo etern als ulls del poble. Se'l “ressuscita” convertint-lo en un mite.**

5.3. II. La Profecia de l'Apocalipsi, segons Isaac Newton – CALENDARI GREGORIÀ

Observations upon the prophecies of Daniel, and the Apocalypse of St. John – 1733

Isaac Newton va deixar escrit que explicaria la veritable cronologia, l'any 1726, tal i com ressalta la NC. Font: <http://www.newtonproject.ox.ac.uk/view/texts/normalized/THEM00070>

El motiu d'aquest propòsit va ser la publicació, l'any 1725, del llibre *Abrégé de Chronologie de M. Le Chevalier Newton, fait par lui-me^me, et traduit sur le manuscrit angelois. (With observation by M. Freret)*. En aquest llibre explicava una cronologia diferent, i el va publicar l'abat Antonio Conti, el nebot del papa Innocenci XIII. Newton li havia fet arribar, però l'abat ho va publicar sense la seva autorització. Es creà una notable polèmica, i per aquest motiu Newton va escriure aquesta carta. Tanmateix, es morí l'any 1727 i es va perdre tota la informació. O potser no? L'any 1728 es publicà el llibre *The Chronology of Ancient Kingdoms Amended. To which is Prefix'd, A Short Chronicle from the First Memory of Things in Europe, to the Conquest of Persia by Alexander the Great*. Aquí explicava una contracció cronològica. Però l'any 1733 se'n publicà un altre. És el llibre que aquí s'analitza: *Observations upon the prophecies of Daniel, and the Apocalypse of St. John*.

Què diu aquest llibre?

- Els apocalipsis de Daniel i Joan descriuen la Història Humana. **Els Textos Sagrats són la Història Humana.**
- Diu que l'aparició de la bèstia a la ciutat santa representa l'any 312, quan Constantí reunifica l'Imperi. **Per tant, situa els fets de l'any 1260 a l'any 312.**
- Després situa els fets de la sistena trompeta a l'any 1453. **Per tant, situa els fets de l'any 1260 a l'any 1453.**
- **$1453 + 312$ (resurrecció de Crist) = $1453 + 33 = 1486 =$ ARCA DE L'ALIANÇA.**

Altrament, el darrer paràgraf (el seu darrer escrit) és un joc de números, que aquí es proposa descodificar. El text diu:

The sixth trumpet sounded to the wars, which Daniel's King of the North made against the King above-mentioned *who did according to his will*. In these wars de King of the North, according to

Daniel, conquered the Empire of the Greeks, and also Judea, Egypt, Lybia, and Ethiopia: and by these conquests the Empire of the Turks was set up, as may be known by the extend thereof. These wars commenced A. C. 1258, when the four kingdoms of the Turks seated upon Euphrates, that of Armenia major seated at Miyapharekin, Megarkin of Martyropolis, that of Mesopotamia seated at Mosul, that of all Syria seated at Aleppo, and that Cappadocia seated at Iconium, were invaded by the Tartars under Hulacu, and driven into the western parts of Asia minor, where they made war upon the Greeks, and began to erect the present Empire of the Turks. Upon the sounding of the sixth trumpet (Apoc. ix, 1;3, &c.) *John heard a voice from the four horns of the golden Altar which is before God, saying to the sixth Angel which had the trumpet, Loose de four Angels which are bound at the great river Euphrates. And the four Angels were loosed, which were prepared for an hour and a day, and a month and a year, for to slay the third part of men.* By the four horns of the golden Altar, is signified the situation of the head cities of the said four kingdoms. Miyapharekin, Mosul, Aleppo, and Iconium, which were in a quadrangle. They slew the third part of men, when they conquered the Greek Empire, and took Constantinople, A. C. 1453, and they began to be prepared for this purpose, when Olub-Arslan began to conquer the nations upon Euphrates, A. C. 1063. The interval is called an hour and a day, and a month and a year, or 391 prophetic days, which are years. In the first thirty years, Olub-Arslan and Melechsah conquered the nations upon Euphrates, and reigned over the whole. Melechsah died A. C. 1092, and was succeeded by a little child; and then this kingdom broke into the four kingdoms above-mentioned.

Aquestes paraules són la darrera contribució d'Isaac Newton, i són la clau per descodificar la cronologia de l'Arca de l'Aliança.

Interpretació:

- Els quatre regnes són els quatre genets de l'Apocalipsi, que ocupen el món.
- El nen petit representa l'origen, a Andrònic Comnè (que es situa al 1053 i al 1152, d'acord amb la NC). Representa la seva resurrecció.
- 39 anys profètics (39+1 i 1092-1053=39). El 1053 representa un duplicat del naixement de Crist, segons demostra la NC.
- **391 = 39 + 1 = Es refereix als desfasament entre els inicis dels anys dels calendaris Julià i Gregorià.**
- **1453 + 39 = 1492 = NOVA ERA.**
- **I.Newton ens mostra que es creen 185 anys, entre els anys 1301 i 1486.**
- **Si l'Arca de l'Aliança era el 1301 en el calendari Julià, significa que és l'any 1486 en el calendari Gregorià.**

5.4. III. La reconstrucció històrica, segons J.J.Scaliger

De emendatione temporum – 1583 (1768)

- L'any 1492 és l'any 7000 del Calendari Constantinopolità (Bizantí).
- **L'any 1492 = any 7000 des de la creació del Món = NOVA ERA.**
- **1453 (fi de l'Imperi) + 33 (vida de Crist) + 6 (6 hores de martiri, mort) = 1492 (Resurrecció).**

5.5. IV. La datació del zodíac descrit a l'Apocalipsi, segons A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

- El filòsof francès Ernest Renan (1823-1892) identifica un zodíac descrit a l'Apocalipsi. Llibre *L'antologia Grega* (1907, publicat l'any 1899 per The Scott Library, pàgina 353).
- L'Apocalipsi bíblic amaga una data, transcrita en el zodíac que descriu.

- Anatoly T. Fomeko i Gleb V. Nosovskiyy determinen que la datació del zodíac de l'Apocalipsi és el 1-10 d'octubre de 1486. Llibre *History: fiction on science? Chronology 1* (2003, Delamere Publishing).
- **Data de l'Apocalipsi = 1-10 d'octubre de 1486 = ARCA DE L'ALIANÇA ==> 1486 – 185 = 1-10 de octubre de 1301.**

5.6. V. L'aliança amb el Preste Joan del 10 d'octubre de 1486, segons les cròniques del Rei Joan II de Portugal

El **10 d'octubre de 1486**, segons les cròniques oficials, el Rei Joan II de Portugal envia dues embaixades al Preste Joan per fer una Aliança Mundial per contenir els turcs: per terra i per mar. Representa l'inici de la colonització europea del Món, i coincideix amb el viatge en què Portugal creua per primer cop Àfrica pel sud, donant nom al cap de Bona Esperança.

- **L'any 1486, en temps real respecte al calendari julià (=1301), s'estableix l'ARCA DE L'ALIANÇA que custòdia el Preste Joan.**
- **L'any 1486 es renova l'Arca de l'Aliança de 1301. Així ha quedat escrit.**
- **La Història Oficial ha duplicat la mateixa història y l'ha maclada d'un mode encriptat:**
 - **1486 del Calendari Julià (Crònica del Rei Joan II de Portugal) = 1671 del Calendari Gregorià**
 - **1301 del Calendari Julià (Apocalipsi) = 1486 del Calendari Gregorià**
- **L'Apocalipsi de Joan no fa referència a Sant Joan, sinó al Preste Joan.**

6. El sentit de la profecia de l'Arca de l'Aliança a l'Apocalipsi

6.1. Sis textos que mostren que la profecia descriu el disseny del Crist simbòlic (ressuscita com a icona). Es crea el seu àngel per vèncer al drac (competència pel poder) dels reis/tsars/khans/emperadors

GRÀFIC 6 - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 · 2017/10/12

PER QUÈ es manipula la cronologia de la Història (2) El sentit de la profecia de l'Arca de l'Aliança a l'Apocalipsi

Sis textos que mostren que la profecia descriu el disseny del Crist simbòlic (ressuscita com a icona).
Es crea el seu àngel per vèncer al drac (competència pel poder) dels reis/tsars/khans/emperadors

1. La crònica dels Tsars-Khans dels anys 1276-1600, segons la Nova Cronologia
2. L'Imperi Mongol i la llegenda de Gengis Khan que esdevé el Preste Joan
3. "El Becerro", el manuscrit que narra l'origen del disseny de Crist i del Preste Joan
4. El conte de Setme II, la lluita de l'Horus etiòp enfront l'Horus egipci
5. L'Apocalipsi, el conte parabòlic que conté tots els contes de la Història Antiga
6. El judici salomònic

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

6.2. I. La crònica dels Tsars-Khans dels anys 1276-1600, segons la Nova Cronologia de Fomenko i Nosovskiy

Què mostra aquesta crònica?

J.J.Scaliger utilitza la història de l'Horda Russa (ss.XIV-XVI dC.) i del regne de la "Ciutat del Tsar" (Yoros) (ss.XI-XIII dC.). Llista de les "reflexos fantasma" (duplicats) principals dels tsars-khans russos del 1276-1600 dC.

1. La "història antiga" russa (≈X-XIII dC.).
2. L'Imperi Habsburg (1273-1600 dC.).
3. El Sacre Imperi Romà Germànic (≈X-XIII dC.).
4. L'"antic" Regne d'Israel, segons la Bíblia.
5. L'"antic" Regne de Judà, segons la Bíblia.
6. El Tercer Imperi Romà (≈III-VI dC.).
7. Segon Imperi Romà (≈I aC.-III dC.).
8. El tsar de Roma = El Primer Imperi Romà (≈VIII-VI aC.).
9. L'Imperi Bizantí "Zero" (≈330-553 dC.) i la primera meitat del Primer Imperi Bizantí (≈553-700 dC.).
10. La primera meitat de l'Imperi Bizantí (≈830-980 dC.).
11. La primera meitat del Tercer Imperi Bizantí (≈1150-1300 dC.).
12. La història de la Anglaterra medieval (≈400-1327 dC.).
13. L'Imperi Carolingi (≈680-890 dC.).

CONCLUSIÓ PARCIAL: La Bíblia, la Història Antiga i els segles XV i XVII es comencen a escriure al segle XVII, i tots els textos són la mateixa història: l'expansió de l'Imperi Mongol/Horda, que ocupa gairebé tot el món.

—

6.3. II. L'Imperi Mongol i la llegenda de Gengis Khan que esdevé el Preste Joan

Què mostra aquesta crònica?, escrita als segles XVIII i XIX?

1. L'Imperi Mongol i l'Horda Russa són el mateix projecte, que té el seu punt culminant al voltant dels segles XIV-XV amb l'expansió del cristianisme des de París fins a Pequín, a càrrec dels Franciscans. Després (entre els segles XVI i XVIII) els seus destins es separen.
2. En el moment de màxima expansió es decreta un edicte que proclama: "S'ordena a tots els súbdits viure en pau els uns amb els altres, i es prohibeix als poderosos oprimir als pobres". Fins aleshores, el Gran Khan és l'únic sobirà, i la seva paraula és la voluntat del Cel a la Terra.
3. La cronologia d'aquesta expansió es correspon amb la reconstrucció cronològica que promou la Nova Cronologia.
4. El Rei David d'Israel s'equipara al Gran Khan, i aquest al Preste Joan de les Índies (que es trasllada a Etiòpia).
5. Els mongols eren descendents dels Reis Mags d'Orient.

CONCLUSIÓ PARCIAL: El projecte mongol és el del poble d'Israel, i Canaan és el món sencer. Gengis Khan seria el Rei David. Ells són el poble de Déu, que el Cristianisme es fa seu, i són a l'arrel de les principals escoles espirituals del món. Per això els Mongols i els Israelites són un poble de pastors. El Preste Joan esdevé, al voltant dels segles XV i XVII, el Gran Khan que es trasllada a Etiòpia, en una època en que es decreta l'edicte que proclama l'imperi de la pau i la justícia per a tothom. És el missatge del Nou Testament i el dels principals llibres sagrats. El Preste Joan apareix, doncs, de la ma del mite de Jesús/Krishna/Buda, i és el seu origen comú. Els Reis Mags d'Orient serien Khans que haurien "beneït" l'aparició del "Crist" que difonen ells mateixos.

—

6.4. III. "El Becerro", el manuscrit que narra l'origen del disseny de Crist i del Preste Joan

(llibre trobat per en Daniel Bellò)

Què mostra aquest manuscrit?, escrit abans del segle XIX i datat a finals del segle XV?

1. El manuscrit explica l'origen dels poders del cristianisme, vinculats al Preste Joan, i l'origen dels poders dels llinatges del Regne de Castella. Es troba a la Biblioteca Nacional de España.
2. El màxim poder recau en el Preste Joan, d'Abissínia, que té per vassalls a dos emperadors, un de Greciana (Grècia) i l'altre de Damasc. Representen al soldà otomà (o de Babilònia) i a l'emperador grec.
3. El Preste Joan és un descendent del Gran Khan, que per indicacions de tres reis d'Índies (tres Khans) esdevé el Senyor de les Índies i governador terrenal. En la mateixa elecció, els tres reis i tots els grans homes de les Índies acorden escollir la memòria de l'apòstol Tomàs com a líder espiritual per al govern perpetu de les seves terres. Aquest líder seria Sant i moriria verge, i el Preste Joan no es diria ni Rei ni Emperador.
4. Els gloriosos reis es deien Melchor (Rei de Núbia, que oferí or), Baltasar (Rei de Galijisaba, que oferí encens) i Gaspar (Rei de Tarsi i de visola o grisola, on s'hi enterrà l'apòstol Sant Tomàs).
5. La crònica del Preste Joan explica que hi va haver un gran príncep de les Índies que va tenir una única filla, que havia de casar, i ho va fer amb un cavaller cristià d'Europa Occidental. La unió

ocasiona una lluita amb els seguidors de la llei de Mahoma. El matrimoni és beneït per aigua (per Joan Bautista), per foc i per sang.

6. S'equipara al Sant Pare amb el Preste Joan.
7. S'indica que la història dels tres Reis i la història del matrimoni que suposa l'acceptació de la llei de Crist són la mateixa història.
8. El suposat autor del manuscrit fou Diego Hernández de Mendoza, el cronista del Comte de Ribagorça i de Cortès, de Navarra, a qui dedica unes sentides paraules.
9. Es narren altres interessants cròniques, que requereixen d'un estudi apart. Exemple: el rei d'Aragó té el gran honor de ser descendent dels gots que conqueriren Àsia, i prové dels "getas" (de Romania). Els "getas" s'haurien enfrontat als seus senyors i després haurien retornat a les seves terres per recuperar les seves dones (ocupant Grècia).

CONCLUSIÓ PARCIAL: Aquest manuscrit mostra el disseny del Preste Joan i de Crist, que en origen no es diu Jesús i és un model inspirat en Sant Tomàs. Crist i el Preste apareixen per obra de tres reis, que serien tres Khans de les Índies, que haurien decidit honorar al seu líder espiritual Tomàs. Ells són, literalment, els Reis Mags, que el Nou Testament hauria transformat en la crònica de tres reis que haurien vingut d'Orient per a lloar al nou Rei d'Israel. Aquest episodi s'emmarca amb el matrimoni de la princesa amb un cavaller cristià, i es correspon amb el mite de Maria Magdalena. El matrimoni és, també, un pacte, l'aliança Horda-Otomana que identifica la Nova Cronologia de Fomenko i Nosovskiy, i representa l'autoritat de Crist dels descendents de la princesa. Aquest pacte equivaldria a l'Arca de l'Aliança (de Salomó), que custodiaria a Etiòpia el Preste Joan (i l'emperador d'Etiòpia). En una lectura paral·lela, equival al mite de Maria Magdalena, que hauria casat amb un rei d'Europa Occidental, i hauria infantat els poders cristians a Europa, ocasionant les llegendes de París i Helena, d'Helena de Troia, de la bella Vianna i el cavaller Pierre de Provença, d'Eudòxia Comnena i Guillem de Montpeller i, altrament, la crònica dels poders de la flor de lis merovingia (Anjou) i de la mateixa Cleopatra i Marc Aureli.

NOTA: Respecte a la referència al Comte de Ribagorça i de Cortès, de Navarra, indicar que es tractaria (tal i com es descriu més endavant) dels poders de l'Imperi de Nicea traslladats a terres catalanes. Els Làscaris esdevindrien Comtes de Ribagorça i de Cortès, i serien poders Borja, essent els poders d'Hernán Cortés i (probablement) de Cristòfor Colom. Ells haurien traslladat el projecte imperial a Hispania, Provença i Itàlia (a Hesperia), i s'haurien endut el poder del Preste Joan a Roma, dissenyant el projecte del Papa de Roma, com a líder mundial. Els Làscaris haurien estat, també, l'arrel del Sacre Imperi Romà de la Nació Germana, que la Nova Cronologia situa als segles XVII i XVIII (anteriorment és una còpia de l'Imperi Romà Mongol/Horda). El Papa de Roma, com a nou Gran Khan, apareix per a reconstruir l'Imperi Romà des d'Europa, però (tal i com es mostra en aquest exercici) el resultat real és diferent. Com a resultat, es reescriu la història en la seva totalitat, al segle XVIII.

6.5. IV. El conte de Setme II, la lluita de l'Horus etiop enfront l'Horus egipci

Què mostra aquest conte?

1. El conte representa el judici final, al més enllà, per expressar la força del judici del tro diví, complementàriament al conte d'un déu nascut entre els homes per salvar al món del poder maligne provinent d'Etiòpia.
2. El conte representa una lluita entre Egipte i Etiòpia, entre dos mags que es diuen Horus. L'Horus Etiop es presenta com un patge d'Etiòpia, que porta una carta segellada que desafia al faraó a descobrir què hi diu. Si-Osiris, fill de Setme i nét del Faraó, revela el contingut: és la profecia d'una maledicció que caurà sobre Egipte, que anuncien tres mags etiops. Per vèncer a l'Horus Etiop, apareix un Horus Egipci, i lluiten. Al final guanya l'Horus Egipci, que implora a Osiris, el gran Déu. Pel camí, són torturats el Faraó i el Virrei d'Etiòpia amb 500 fuetades cadascun. Horus d'Egipte, quan venç, revela que en realitat és Si-Osiris.
3. Un cop Si-Osiris (fill d'Osiris també dit Horus d'Egipte o Horus fill de Panesit) venç a Horus Etiop (fill de La Negra o també dit Horus fill de Tnahsit, o fill de la Princesa), aconsegueix que l'Horus Etiop i la seva mare es comprometin a no trepitjar Egipte durant 1500 anys. Al cap de 1500 anys, Si-Osiris venç definitivament a l'Horus Etiop.

4. L'Horus Egipci és el fill d'Osiris, i neix entre els homes per voluntat de Déu (Osiris), que s'anuncia en somnis a Mahistusket, la dona de Setme, el fill del Faraó. Setme somia que es dirà Si-Osiris i farà meravelles a la terra d'Egipte. La concepció de Si-Osiris es narra a l'inici del conte.
5. Al final, Si-Osiris explica la seva missió: salvar al món, i desapareix disposat a tornar. Tot seguit, Setme i Mahistusket tenen un altre fill, de nom Wsj-Mnt-H.r ("poderós colom d'Horus").

CONCLUSIÓ PARCIAL: Tal i com desxifra Llogari Pujol Boix, es tracta d'un conte amb significatius paral·lelismes amb el Nou Testament, tant en la figura de Crist com en el relat de l'Apocalipsi. Tanmateix, en aquest exercici és d'interès ressaltar el fet que Déu (Osiris) es transforma en Si-Osiris i després en Horus Egipci, per acabar creant al "poderós colom d'Horus", que representa la seva glòria eterna. Si-Osiris seria Joan l'Evangelista, Horus Egipci seria Jesús i el colom seria la vinguda de l'Esperit Sant. Si-Osiris i Horus són alhora Joan l'Evangelista i Jesús, ja que són la mateixa obra de Déu.

Els 1500 anys de pau indiquen que els fets es situen al voltant de l'any 1500, apuntant al 1486 (l'Arca de l'Aliança), i aquest paral·lelisme indica que aquest conte s'escriu al segle XVII o XVIII, no abans, ja que incorpora l'afegit de 185 anys addicionals als 1000 de Pax Romana. La Negra, o la Princesa d'Etiòpia seria, en realitat, el mite de Maria Magdalena, i el seu fill serà el darrer emperador que pretén ser Crist (Horus).

Joan l'Evangelista (Si-Osiris) és el Preste Joan, que beneeix a Jesús (Horus), amb la finalitat última de redimir la humanitat amb la vinguda de l'Esperit Sant. Fent-ne una lectura complementària, representa que Crist esdevé etern, i deixa de ser un símbol associat al "sobirà del món", el Gran Khan, que rep el "sacrifici" per part dels sacerdots. Les fuetades al Rei d'Israel (Jesús), al Faraó i al Virrei d'Egipte són el símbol del seu sacrifici. Des d'aleshores, l'ànima de Crist es trasllada als homes, i els emperadors esdevenen mortals.

Finalment, el desafiament d'Etiòpia a Egipte representa la imposició del Preste Joan, que a partir d'aleshores custòdia el secret de la imposició de la llei d'Horus, de Jesús, dissenyat en l'Arca de l'Aliança de l'Apocalipsi.

—

6.6. V. L'Apocalipsi, el conte parabòlic que conté tots els contes de la Història Antiga

Què conté aquesta profecia?

1. Conté la història de la humanitat des de Crist fins al segle XV, tal i com ho descriu Isaac Newton.
2. Expressa la manipulació del text històric maclat amb el text bíblic, com desxifren A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy.
3. Explica la lluita pel control de Terra Santa (Constantinoble, Egipte i Palestina) entre els anys 1260-1301, que descriu els fets de Constantinoble de 1445-1486 segons revela Isaac Newton. Representa la lluita del mite d'Osiris que condueix al pacte o aliança entre l'Horda i els Otomans, que custòdia el Preste Joan a Etiòpia.
4. Conté un horòscop datat el dia 1/10 d'octubre de 1486, 33 anys després de la caiguda de Constantinoble. Representa la resurrecció de Crist, sis anys abans del 1492, l'any 7000 bíblic del calendari bizantí. Els sis anys són les sis hores que necessita Jesús per morir a la Creu.
5. Conté la transformació de Crist en una icona, al capítol 12, per desposseir als reis de la bèstia del poder de l'autoritat de Crist a les seves mans. Aquesta "resurrecció" equival a l'Arca de l'Aliança que es descriu al final del capítol 11. La lluita de les bèsties de l'Apocalipsi, la caiguda de Babilònia prostituïda i el retorn de l'àngel de Jesús representen la lluita terrenal i la victòria celestial de la veritat, que es revela en aquest llibre.
6. Conté el mite de Maria Magdalena, la dona perseguida per la bèstia al capítol 12 per haver infantat un nen que acabarà governant el món des del Cel. Representa la creació del Crist etern, protegit pels déus, i alhora representa la seva victòria sobre els reis del món, que són tots ells fills de la mateixa dona.
7. Els quatre genets de l'Apocalipsi són els exèrcits mongols que conquereixen el món fins als seus quatre extrems, abans de la creació de Crist i de l'anunci de l'imperi (profecia) d'un món millor.

CONCLUSIÓ CONJUNTA: La profecia de l'Arca de l'Aliança de l'Apocalipsi conté dues claus principals. La primera és que fins l'any 1301 (1486) no existeix el Crist etern, Jesús, que apareix com a resultat d'una lluita que acaba amb un pacte entre dos grans emperadors. El pacte es sella en l'Arca de l'Aliança (de Salomó, de la "pau d'Amon", de "Déu") que passa a custodiar el Preste Joan. El Preste Joan és el mateix Joan que escriu l'Apocalipsi. I la segona és que la Història Antiga fins al segle XV és una paràbola que dialoga amb la Bíblia. Aquest hauria estat el significat que Isaac Newton atorga a la seva obra pòstuma "Observations upon the prophecies of Daniel, and the Apocalypse of St. John" (de 1733).

El motiu de la manipulació de la Història? ...la recreació històrica pretén crear un origen diví per a Crist i un origen terrenal pels poders dels governadors del món, per a protegir la humanitat de l'autoritat d'un Déu Sobirà Terrenal, com ho hauria estat el Gran Khan i la lluita incessant entre els seus hereus. En definitiva, és una recreació per a protegir el poder del Déu, el gran creador, i a la humanitat del seu poder en males mans. És a dir, per a protegir la força de la Pau i la Saviesa, la Llum, que els sacerdots egipcis haurien dissenyat per establir un imperi simbòlic, amb la vocació d'imposar un ordre mundial definitiu després d'haver-lo ocupat.

—

6.7. VI. El judici salomònic

El Rei Salomó jutja a dues mares, que reclamen al mateix nen. Salomó els hi proposa partir-lo en dos, però una d'elles es nega. No vol que es mori. Salomó comprèn que ella és la veritable mare, i li'n dóna a ella.

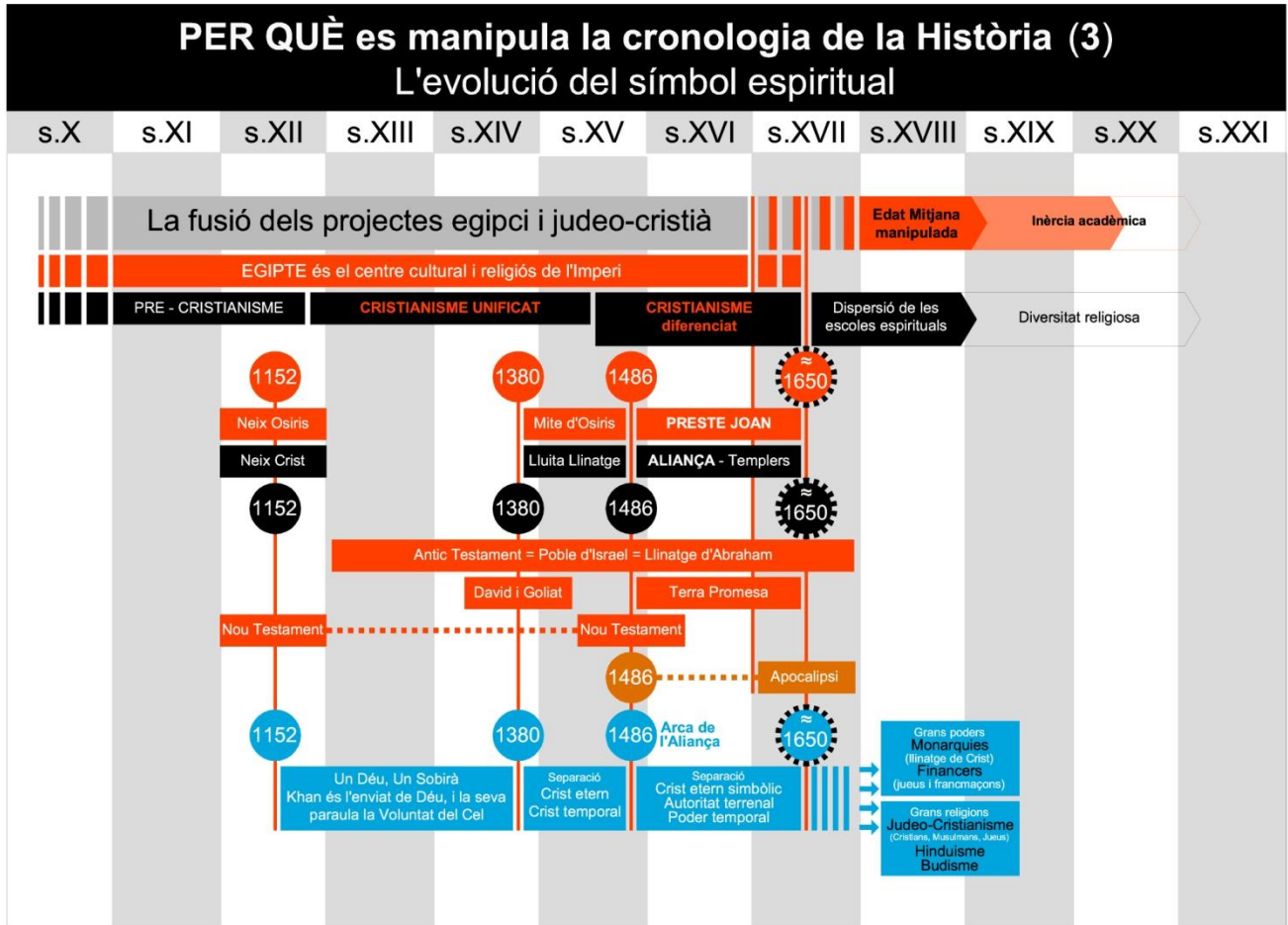
SIGNIFICAT: El fill és Horus (Crist), que és objecte d'una disputa entre dos imperis (l'Horda i l'Otomà). Si el nen es parteix morirà. Si s'entrega a la veritable mare viurà (ressuscitarà). La veritable mare representa l'església originària. Seguint la narrativa de Setme II, al final venç l'Horus egipci, l'originari.

7. L'evolució del símbol espiritual

7.1. La fusió dels projectes egipci i judeo-cristià

GRÀFIC 7 - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

En aquest gràfic es mostra el paral·lisme entre l'evolució del símbol de Crist i la fractura del poder simbòlic. S'hi mostra la tendència a la fractura espiritual, d'un projecte que neix unificat.

8. Es concep un projecte imperial per tot el Món, basat en una cosmovisió universal representada en un Text Sagrat

8.1. Procés d'expansió, consolidació i fragmentació d'una Cosmovisió Imperial Mundial

GRÀFIC 8.1 - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 · 2017/10/12

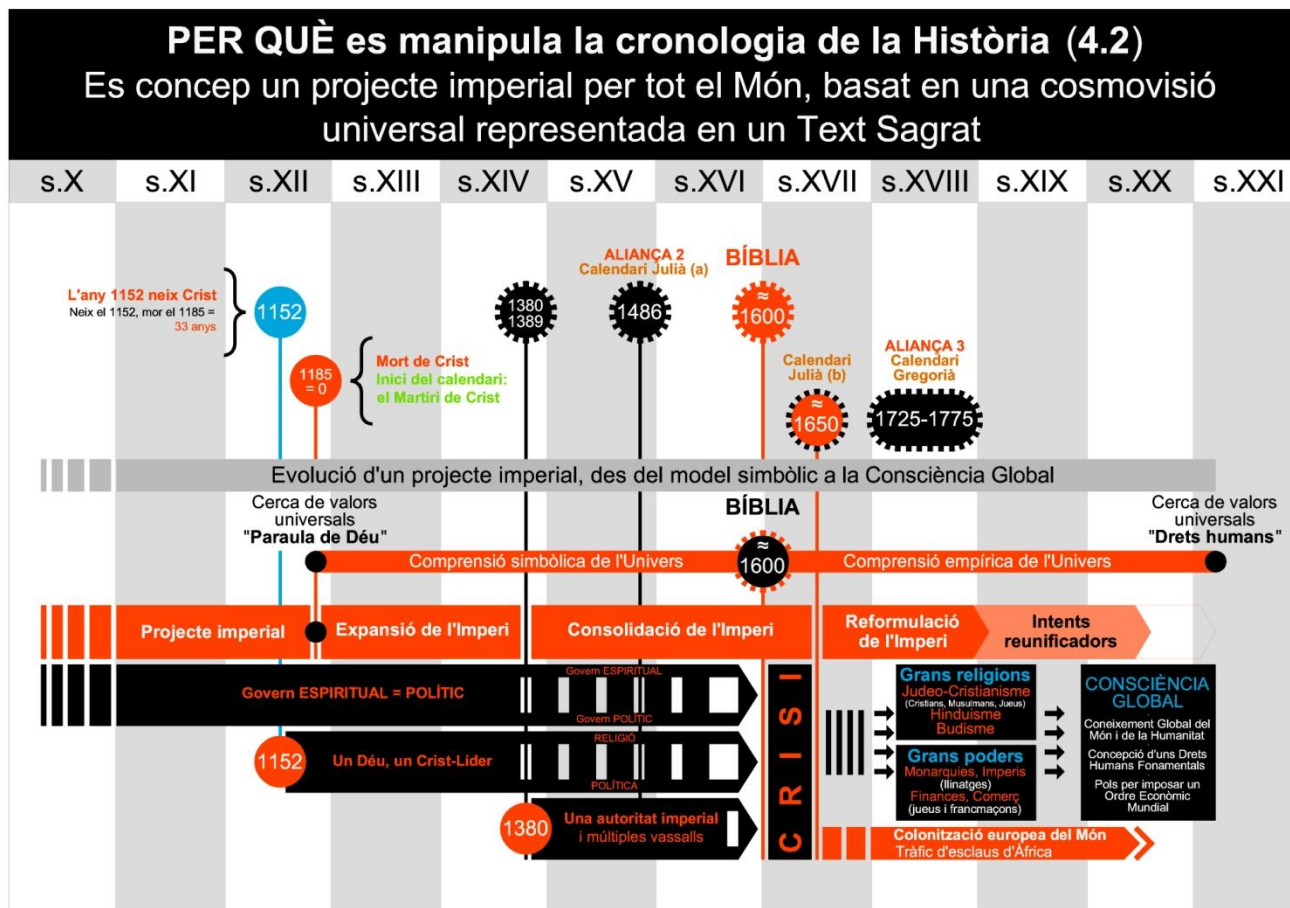
Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - HEB XPOHOΛOΓIΔA - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

Paral·lelisme entre l'evolució de l'Imperi i l'evolució del símbol de Crist.

8.2. Evolució d'un projecte imperial, des del model simbòlic a la Consciència Global

GRÀFIC 8.2 - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

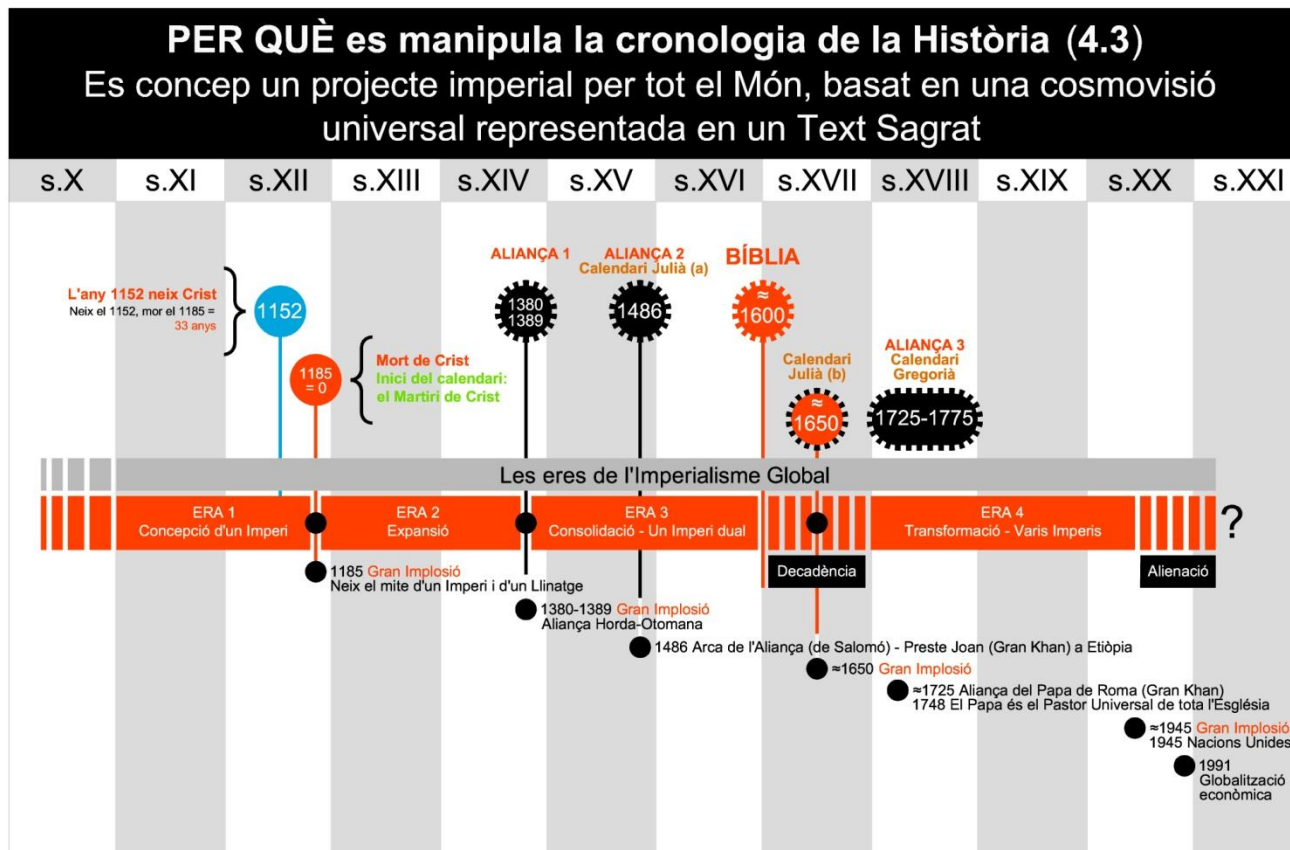

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

Paral·lelisme entre l'evolució de l'Imperi i l'evolució dels poders polítics i espirituals. En un inici es dissenya "la Paraula de Déu", com a màxim valor universal. Al segle XXI s'està donant forma als "Drets Humans". Són dues maneres de promoure la justícia universal.

8.3. Les eres de l'Imperialisme Global

GRÀFIC 8.3 - Diagrama 3
 DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
 Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - HEB XPOHOΛOΓIJAΑ - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

Definició de les 4 eres de l'Imperialisme Global:

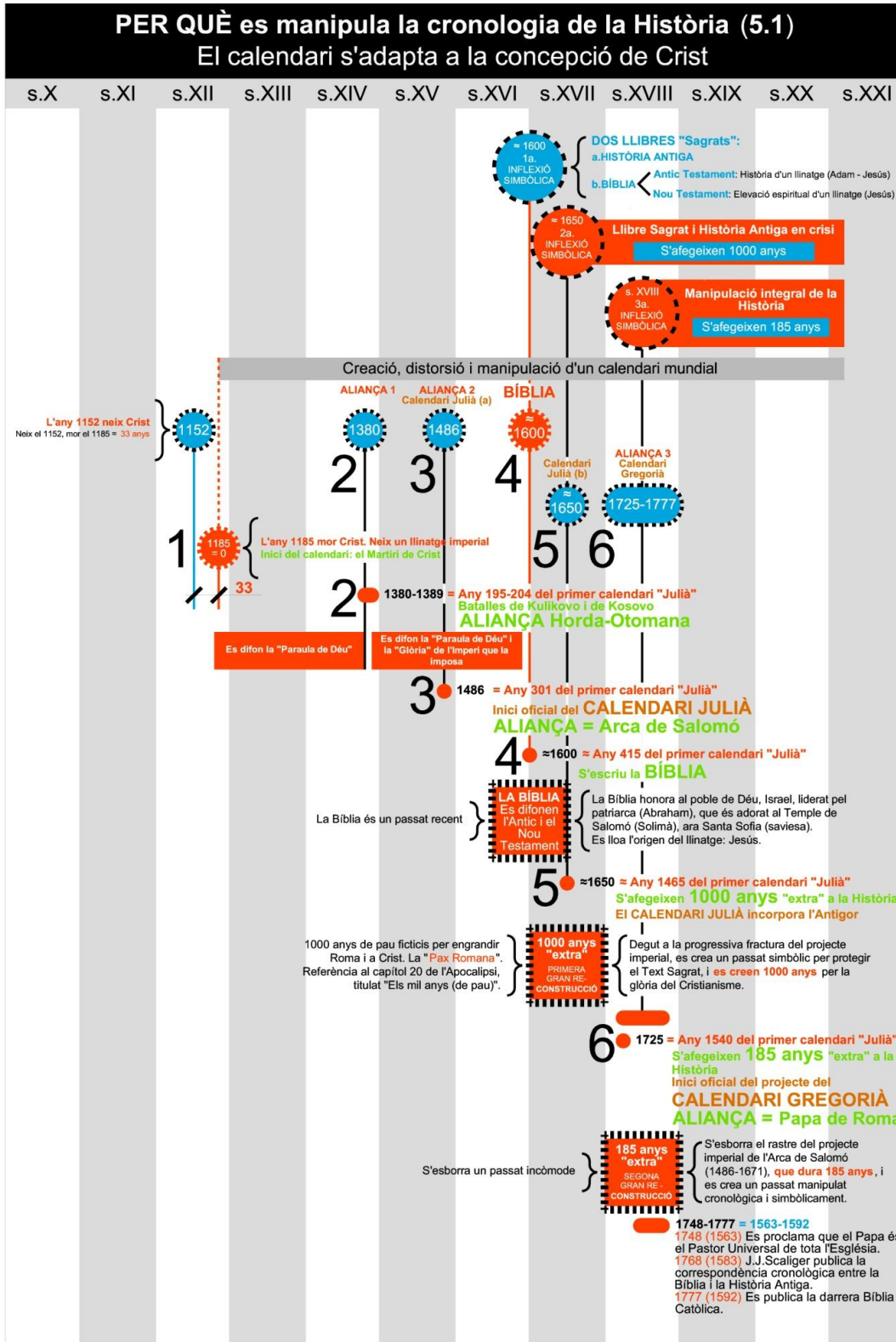
- Era 1 – Concepció d'un imperi.
- Era 2 – Expansió.
- Era 3 – Consolidació (imperi dual).
- Era 4 – Decadència / Transformació (varis imperis) / Alienació

9. El calendari s'adapta a la concepció de Crist

9.1. Creació, distorsió i manipulació d'un calendari mundial

GRÀFIC 9.1 - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 · 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - HEB XPOHOIOTWJAA - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

Paral·lelisme entre l'evolució del "text sagrat" i el disseny del mapa cronològic.

Sis grans episodis:

1. Inici del calendari

1185 = 0 L'any 1185 mor Crist. Neix un llinatge imperial. Inici del calendari: el Martiri de Crist

L'any 1152 neix Crist. Neix el 1152, mor el 1185 = 33 anys.

Es difon la "Paraula de Déu"

2. Aliança 1

1380-1389 = Anys 195-204 del primer calendari "Julià". Batalles de Kulikovo i de Kosovo. ALIANÇA Horda-Otomana

Es difon la "Paraula de Déu" i la "Glòria" de l'Imperi que la imposa.

3. Aliança 2 – Calendari Julià (a)

1486 = Any 301 del primer calendari "Julià". Inici oficial del CALENDARI JULIÀ. ALIANÇA = Arca de Salomó

Es difon la "Paraula de Déu" i la "Glòria" de l'Imperi que la imposa.

4. Bíblia

≈1600 ≈ Any 415 del primer calendari "Julià". S'escriu la BÍBLIA

LA BÍBLIA. Es difonen l'Antic i el Nou Testament.

La Bíblia és un passat recent.

La Bíblia honora al poble de Déu, Israel, liderat pel patriarca (Abraham), que és adorat al Temple de Salomó (Solimà), ara Santa Sofia (saviesa).

Es lloa l'origen del llinatge: Jesús.

5. Calendari Julià (b)

≈1650 ≈ Any 1465 del primer calendari "Julià". S'afegeixen 1000 anys "extra" a la Història. El CALENDARI JULIÀ incorpora l'Antigor

1000 anys "extra". PRIMERA GRAN RE-CONSTRUCCIÓ.

1000 anys de pau ficticis per engrandir Roma i a Crist. La "Pax Romana". Referència al capítol 20 de l'Apocalipsi, titulat "Els mil anys (de pau)".

Degut a la progressiva fractura del projecte imperial, es crea un passat simbòlic per protegir el Text Sagrat, i es creen 1000 anys per la glòria del Cristianisme.

6. Aliança 3 – Calendari Gregorià

1725 = Any 1540 del primer calendari “Julià”. S’afegeixen 185 anys “extra” a la Història. Inici oficial del projecte del CALENDARI GREGORIÀ. ALIANÇA = Papa de Roma

185 anys “extra”. SEGONA GRAN RE-CONSTRUCCIÓ.

S’esborra un passat incòmode.

S’esborra el rastre del projecte imperial de l’Arca de Salomó (1486-1671), que dura 185 anys, i es crea un passat manipulat cronològica i simbòlicament.

1748-1777 = 1563-1592

1748 (1563) Es proclama que el Papa és el Pastor Universal de tota l’Església.

1768 (1583) J.J. Scaliger publica la correspondència cronològica entre la Bíblia i la Història Antiga.

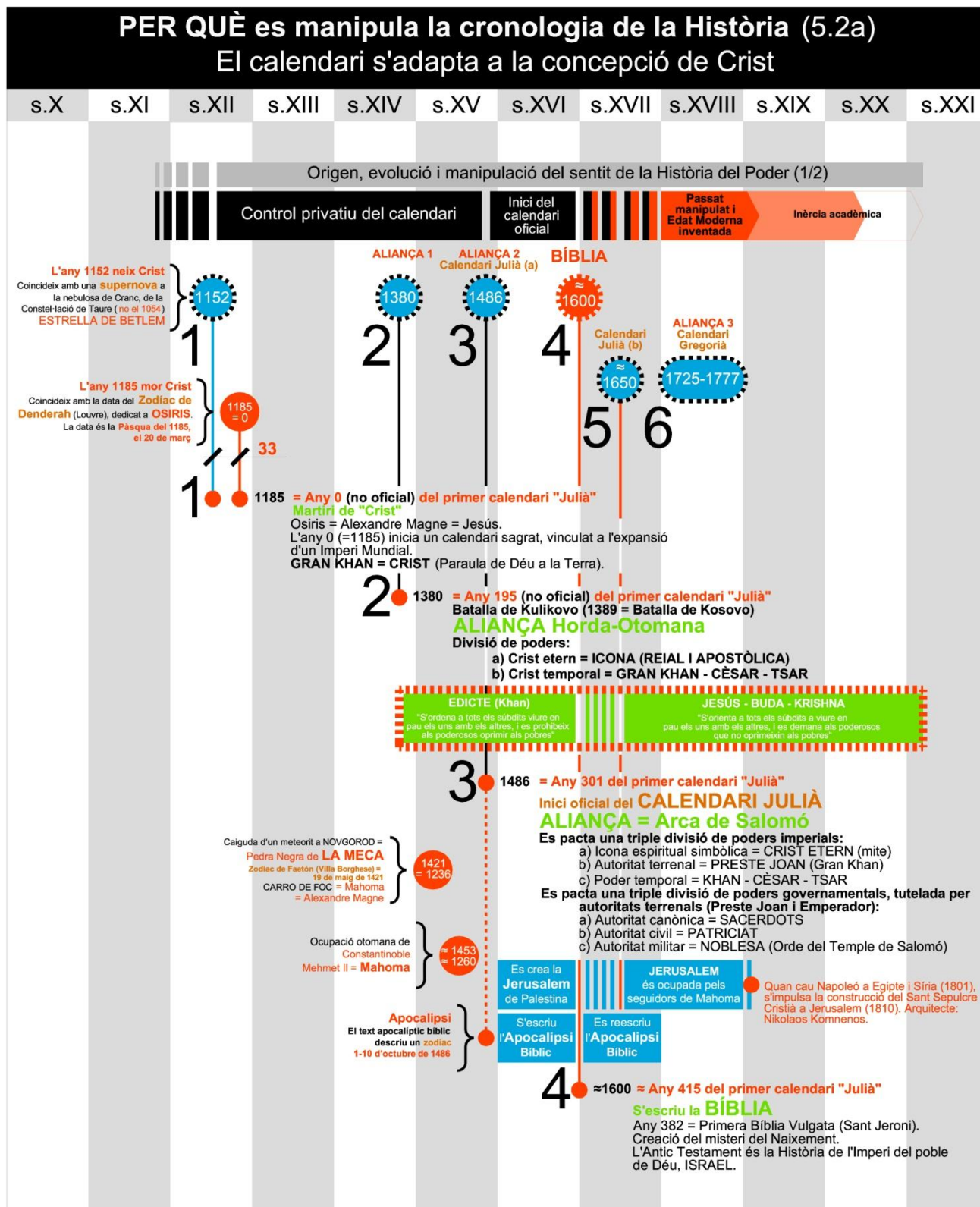
1777 (1592) Es publica la darrera Bíblia Catòlica.

—

9.2. Origen, evolució i manipulació del sentit de la Història del Poder

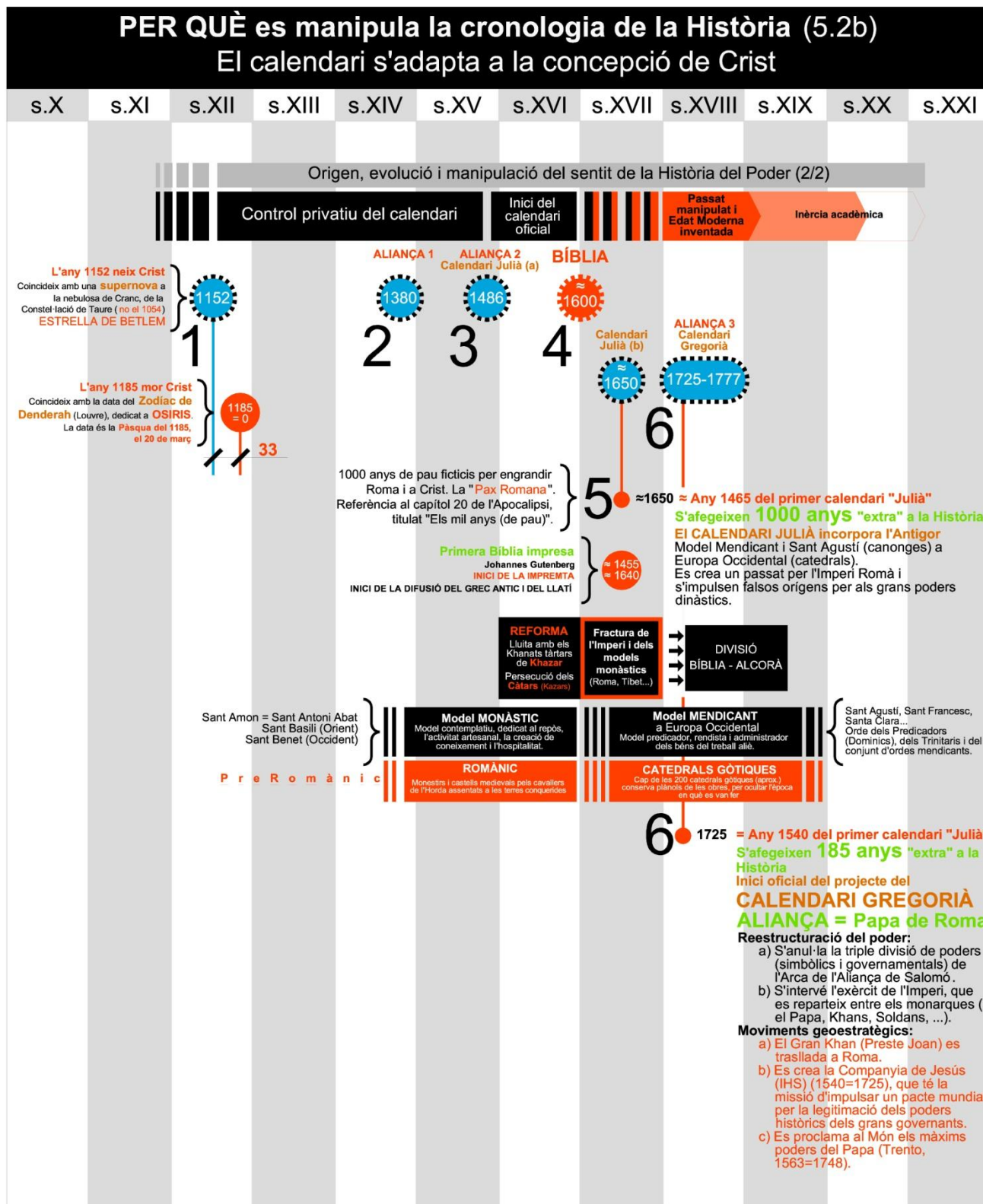
GRÀFIC 9.2a - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

GRÀFIC 9.2b - Diagrama 3
 DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 · 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
 Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

Paral·lelismes entre la fragmentació del poder simbòlic, el disseny del mapa cronològic i la institucionalització de l'Església.

Sis grans episodis:

1. Inici del calendari

1185 = Any 0 (no oficial) del primer calendari "Julià". Martiri de "Crist"

Osiris = Alexandre Magne = Jesús.

L'any 0 (=1185) inicia un calendari sagrat, vinculat a l'expansió d'un Imperi Mundial.

GRAN KHAN = CRIST (Paraula de Déu a la Terra).

L'any 1152 neix Crist.

Coincideix amb una supernova a la nebulosa de Cranc, de la Constel·lació de Taure (no el 1054). ESTRELLA DE BETLEM.

L'any 1185 mor Crist.

Coincideix amb la data del Zodíac de Denderah (Louvre), dedicat a OSIRIS. La data és la Pàsqua del 1185, el 20 de març.

2. Aliança 1

1380-1389 = Any 195-204 del primer calendari "Julià". Batalles de Kulikovo i de Kosovo. ALIANÇA Horda-Otomana

Divisió de poders:

- Crist etern = ICONA (REIAL I APOSTÒLICA).
- Crist temporal = GRAN KHAN – CÈSAR – TSAR.

1380 – ≈1600. EDICTE (Khan): "S'ordena a tots els súbdits viure en pau els uns amb els altres, i es prohibeix als poderosos oprimir als pobres".

≈1650 – s.XXI. JESÚS – BUDA – KRISHNA: "S'orienta a tots els súbdits a viure en pau els uns amb els altres, i es demana als poderosos que no oprimeixin als pobres".

3. Aliança 2 – Calendari Julià (a)

1486 = Any 301 del primer calendari "Julià". Inici oficial del CALENDARI JULIÀ. ALIANÇA = Arca de Salomó

Es pacta una triple divisió de poders imperials:

- Icona espiritual simbòlica = CRIST ETERN (mite).
- Autoritat terrenal = PRESTE JOAN (Gran Khan).
- Poder temporal = KHAN – CÈSAR – TSAR.

Es pacta una triple divisió de poders governamentals, tutelada per autoritats terrenals (Preste Joan i Emperador):

- a. Autoritat canònica = SACERDOTS.
- b. Autoritat civil = PATRICIAT.
- c. Autoritat militar = NOBLESA (Orde del Temple de Salomó).

1421 (1236) Caiguda d'un meteorit a NOVGOROD = Pedra Negra de LA MECA. Zodíac de Faetón (Villa Borghese) = 19 de maig de 1421. CARRO DE FOC = Mahoma = Alexandre Magne.

≈1453 (≈1260) Ocupació otomana de Constantinoble. Mehmet II = Mahoma.

1486 APOCALIPSI. El text apocalíptic bíblic descriu un zodíac = 1-10 d'octubre de 1486.

S.XVI Es crea la Jerusalem de Palestina.

≈1650/1700 JERUSALEM és ocupada pels seguidors de Mahoma. Quan cau Napoleó a Egipte i Síria (1801), s'impulsa la construcció del Sant Sepulcre Cristià a Jerusalem (1810). Arquitecte: Nikolaos Komnenos.

4. Bíblia

≈1600 ≈ Any 415 del primer calendari "Julià". S'escriu la BÍBLIA

Any 382 Primera Bíblia Vulgata (Sant Jeroni). Creació del misteri del Naixement. L'Antic Testament és la Història de l'Imperi del poble de Déu, ISRAEL.

≈ 1640 (≈1455) Primera Bíblia impresa. Johannes Gutenberg. INICI DE LA IMPREMTA.

INICI DE LA DIFUSIÓ DEL GREC ANTIC I DEL LLATÍ.

5. Calendari Julià (b)

≈1650 ≈ Any 1465 del primer calendari "Julià". S'afegeixen 1000 anys "extra" a la Història. El CALENDARI JULIÀ incorpora l'Antigor

Model Mendicant i Sant Agustí (canonges) a Europa Occidental (catedrals). Es crea un passat per l'Imperi Romà i s'impulsen falsos orígens per als grans poders dinàstics.

≈1380 – S.XVI Model MONÀSTIC.

Model contemplatiu, dedicat al repòs, l'activitat artesanal, la creació de coneixement i l'hospitalitat.

Sant Amon = Sant Antoni Abat / Sant Basili (Orient) / Sant Benet (Occident).

ROMÀNIC. Monestirs i castells medievals pels cavallers de l'Horda assentats a les terres conquerides.

≈Ss. XVII-XIX Model MENDICANT a Europa Occidental.

Model predicador, rendista i administrador dels béns del treball aliè.

Sant Agustí, Sant Francesc, Santa Clara... Orde dels Predicadors (Dominics), dels Trinitaris i del conjunt d'ordes mendicants.

CATEDRALS GÒTIQUES. Cap de les 200 catedrals gòtiques (aprox.) conserva plànols de les obres, per ocultar l'època en què es van fer.

S.XVI REFORMA. Lluita amb els Khanats tàrtars de Khazar. Persecució dels Càtars (Kazars).

S.XVII Fractura de l'Imperi i dels models monàstics (Roma, Tíbet...).

Ss. XVIII-XIX Divisió Bíblia-Alcorà.

6. Aliança 3 – Calendari Gregorià

1725 = Any 1540 del primer calendari “Julià”. S’afegeixen 185 anys “extra” a la Història. Inici oficial del projecte del CALENDARI GREGORIÀ. ALIANÇA = Papa de Roma

Reestructuració del poder:

- S’anul·la la triple divisió de poders (simbòlics i governamentals) de l’Arca de l’Aliança de Salomó.
- S’intervé l’exèrcit de l’Imperi, que es reparteix entre els monarques (i el Papa, Khans, Soldans, ...).

Moviments geoestratègics:

- El Gran Khan (Preste Joan) es trasllada a Roma.
- Es crea la Companyia de Jesús (IHS) (1540=1725), que té la missió d’impulsar un pacte mundial per la legitimació dels poders històrics dels grans governants.
- Es proclama al Món els màxims poders del Papa (Trento, 1563=1748).

Episodis principals: (detall al gràfic 18)

1677 = 1492 12 d’octubre

El Rei de França (Anjou=Àngelus bizantins) intervé l’Orde del Temple de Salomó, i requisa els seus béns i tresors acumulats a França.

1678 (1493) Colom ocupa la base templera del Carib (2n viatge). Comença el projecte Hispano-Portuguès (Habsburg=Làscaris bizantins) d’ocupar el Món.

S’inicia una aliança Europea contra el desafiament Borbó-Anjou (=Àngelus).

1688-1713 = 1503-1528 Lluita pels drets imperials del poder sobre el Món a Europa Occidental

Bàndol 1: Borbó-Anjou (Àngelus).

Bàndol 2: Habsburg (Làscaris).

1713-1725 = 1528-1540 Negociació per establir els nous poders i definir un nou projecte cronològic

1725 (1540) Roma aprova la fundació de la COMPANYIA DE JESÚS.

1725 (1540) TRACTAT DE VIENA. Es posa fi a les negociacions del repartiment de poders entre el conjunt dels nous Estats-Nació europeus.

1725-1773 = 1540-1588 IHS – *Iesus Hominum Salvator*. Companyia de Jesús

Es funda “oficialment” a París 1719 (1534), essent un projecte definit a Barcelona.

MISSIÓ: Informar al Món del nou mapa cronològic i del nou poder simbòlic impulsat a Roma.

Es creen les Escoles d'Història a tot el Món. L'any 1773, la Companyia es suprimeix a l'òrbita dels Borbó, Portugal, Parma i Dues Sicílies (no es suprimeix a Rússia i a Prússia).

1748 = 1563 El Papa és el “Pastor Universal de tota l'Església”

Acaba el Concili de Trento. Es reforça l'organització jeràrquica a l'Església Catòlica. Es defineixen els Sagraments de la tradició catòlica.

1767 = 1582 S'instaura el calendari Gregorià

1768 (1583) *De emendatione temporum*, de J.J. Scaliger. Primer compendi cronològic que ordena la Bíblia amb les civilitzacions antigues, i que s'utilitza fins al segle XXI.

1777 = 1592 Es publica la versió oficial de la Bíblia Catòlica

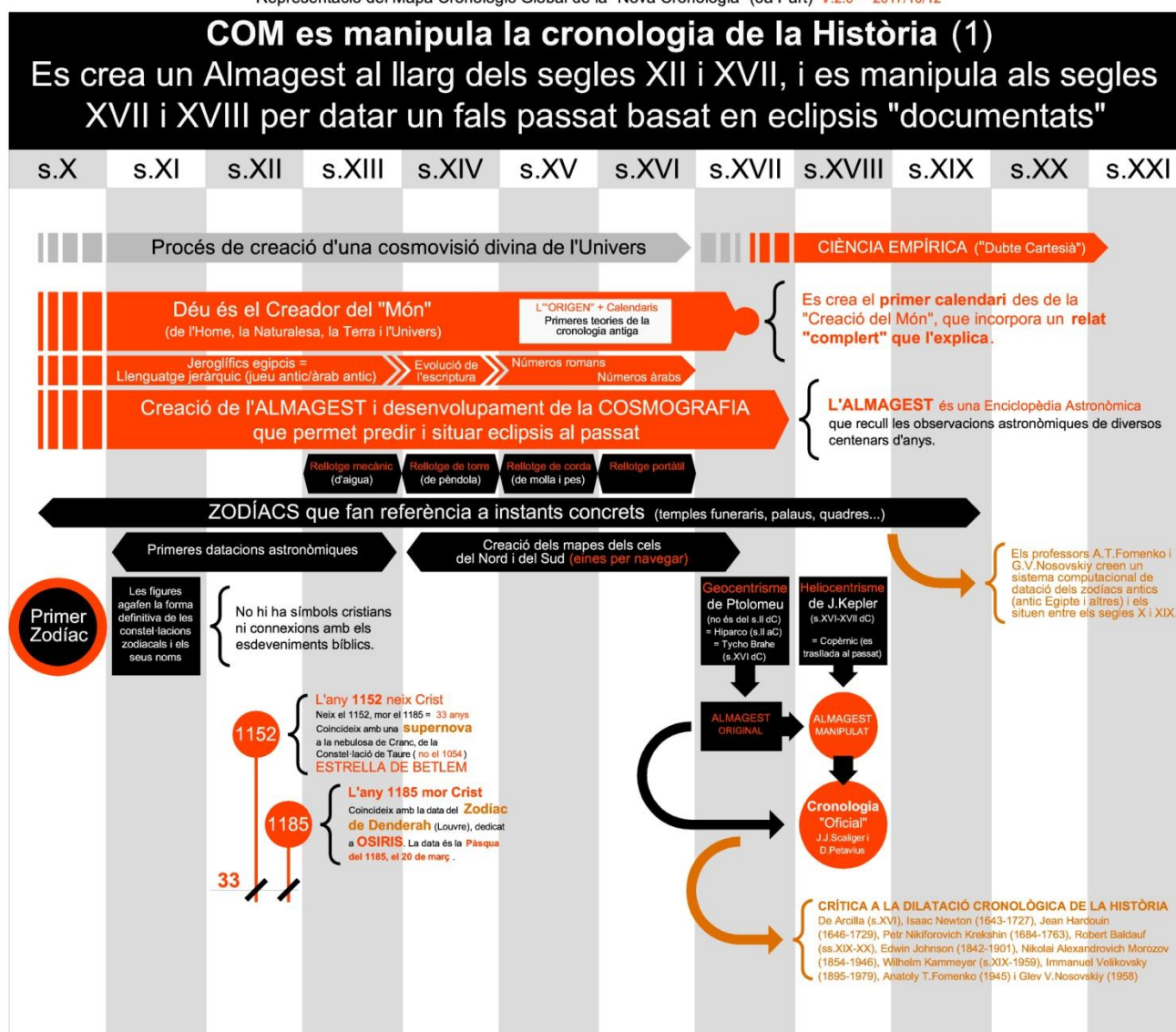
S'edita la darrera edició compilada de la Bíblia. Es presenta com una font de revelació divina. S'atorga aquest caràcter a la Tradició i es nega la seva lliure interpretació.

10. Es crea un Almagest al llarg dels segles XII i XVII, i es manipula als segles XVII i XVIII per datar un fals passat basat en eclipsis documentats

10.1. Procés de creació d'una cosmovisió divina de l'Univers – CIÈNCIA EMPÍRICA (“Dubte Cartesià”)

GRÀFIC 10 - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 · 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

En aquest apartat es presenta el punt principal que condueix a l'equip de matemàtics russos a comprendre la lògica de la manipulació de la Història. Consisteix en la descripció del procés que condueix a la publicació del primer Almagest, que oficialment es fa públic al segle XVI.

Tal i com descobreix la Nova Cronologia, el primer Almagest publicat ja hauria incorporat la dilatació cronològica, és a dir, no seria l'original. S'hauria situat en temps de l'Antiga Grècia, tot i que les datacions

astronòmiques haurien començat, realment, al segle XIII dC., no abans. En aquest exercici, però, s'indica que la manipulació no es fa al segle XVI, sinó al XVIII, en la mesura que l'Imperi no implosiona fins al segle XVII. Tot forma part del mateix procés. Als segles XVII i XVIII s'escriuen els llibres que es publiquen als segles XV i XVI.

Un Almagest és una enciclopèdia de datacions astronòmiques. Oficialment, aquesta praxis es situa en temps de l'Imperi Grec precristià. Concretament, es refereix a l'obra d'Hiparc de Nicaea (s.II aC.), si bé és Ptolomeu d'Alexandria (s.II dC.) qui ho transcriu. Es considera que, gràcies a Ptolomeu, l'Almagest es conserva fins a l'Edat Mitjana i, d'acord amb la NC no és fins a l'any 1528 que es publica la primera edició impresa. L'edició de 1528 (de Jordi de Trebisonda) incorpora la crònica dels seus 17 segles d'antigor. Però aquesta documentació hauria estat una manipulació.

Fins als segles XVI i XVII dC. no s'arriba a comprendre l'Univers. El geocentrisme i l'heliocentrisme apareixen aleshores (Copèrnic, Galileu, Tycho Brahe, J.Kepler...). Per arribar a aquesta concepció caldria, abans, desenvolupar instruments per al control del temps. A l'inici apareixen les campanes rudimentàries (segle XIII dC.), i no és fins al segle XVI dC. que apareixen els rellotges portàtils. Gràcies a aquests mecanismes es pot calcular amb precisió la rotació dels astres. Aquesta informació permet, per un costat, comprendre les lleis del Cosmos, i per l'altre, orientar la navegació pels grans oceans. Gràcies a això es crearia una escola de cartografia i els mapes celestes del Nord i del Sud, necessaris per a navegar. Aquest procés s'iniciaria al segle XIV dC., i arribaria a la seva culminació al segle XVI, no abans.

Prèviament, caldria el desenvolupament de l'escriptura, que s'iniciaria amb els jeroglífics egipcis (segle XI dC. aproximadament) i es normalitzaria amb l'aparició dels números romans i àrabs (segles XV i XVI dC.). I, inicialment, es crearien les primeres representacions figuratives del Cel. Aquest instant original representa, per la NC, l'inici del desenvolupament de les tècniques documentals, que permeten establir escoles, models, que evolucionen i progressen juntament amb la tècnica, el coneixement en general, el comerç, l'especialització de les arts i els oficis, i la complexitat de les societats humanes.

En el seu origen es cercaria desxifrar un coneixement global, i es crearia un llenguatge simbòlic, on la naturalesa i el cosmos, la "creació" i les lleis de l'Univers, es fusionarien fins a crear la concepció d'un "Déu", un ésser "perfecte". Per aquest motiu, els símbols figuratius del zodíac són anteriors a les icones cristianes, i aquestes són, en origen, una evolució dels primers.

Per tant, es desenvolupa el llenguatge figuratiu, els símbols, l'escriptura, el control del temps i la comprensió del Món, entre els segles X i XVI dC. Aquesta reflexió és fonamental per comprendre la base científica de la NC. En aquest instant històric apareix la ciència, i la capacitat de predir els eclipsis. Quan això succeeix, es manipula el temps històric, es calculen eclipsis antics i s'escriu un passat llegendari ple de referències astronòmiques, amb la finalitat de donar consistència a aquests relats. El motiu? Crear una imatge llegendària de Crist, que en origen seria terrenal, i desvincular-la dels poders dels grans Khans, o emperadors, que fins aleshores haurien estat "la paraula de Déu" a la Terra. A mida que l'Imperi "Cristià" s'imposa, es creen múltiples dominis territorials, i la "paraula de Déu" esdevé un símbol universal.

Així mateix, una altra de les bases científiques de la NC es representa en aquest gràfic. Els professors A.T.Fomenko, G.V.Nosovskiy i Tatiana N.Fomenko creen un sistema computacional de datació dels zodíacs antics (de l'antic Egipte i altres llocs) i el resultat és clar. Els més antics són del segle X dC., i els més recents del segle XIX dC. És a dir, fins després de Napoleó s'haurien creat temples funeraris a Egipte, tot i que la Història Oficial els situa milers d'anys abans. L'evidència científica és rotunda: es tracta d'una manipulació que explica l'espòli arqueològic que, des d'Europa, es practica a Egipte des del segle XIX en endavant.

Com a prova complementària, es presenta la relació d'autors que qüestionen la datació cronològica de la Història Antiga. Aquest debat comença al segle XVI, oficialment, però no és fins al segle XVIII que es troba veritablement documentat. Els principals autors de referència són: De Arcilla (s.XVI), Isaac Newton (1643-1727), Jean Hardouin (1646-1729), Petr Nikiforovich Krekshin (1684-1763), Robert Baldauf (ss.XIX-XX), Edwin Johnson (1842-1901), Nikolai Alexandrovich Morozov (1854-1946), Wilhelm Kammeyer (s.XIX-1959), Immanuel Velikovsky (1895-1979), Anatoly T.Fomenko (1945) i Glev V.Nosovskiy (1958).

5. L'espoli entra en la seva fase més intensa, amb una intensa activitat arqueològica i la invenció de l'Antic Egipte, dirigida per anglesos i francesos. L'espoli és a Egipte, i s'estén fins a Mesopotàmia i Crimea, ampliant-se al Globus Terrestre a llarg dels segles XIX i XX.

Pel camí, es creen nous arxius, noves biblioteques i nous museus, mentre s'escriu la Història Oficial, tal i com la coneixem, des dels poders imperials, cristians, traslladats a Europa Occidental.

—

A continuació s' exposa (de forma resumida), en base a fonts documentades, el procés de trasllat, compra i espoli, de les biblioteques de Terra Santa cap a Europa. Aquest episodi està documentat com un procés que té lloc al llarg dels segles XV i XVI, però fins al segle XVIII no s'impulsen els grans museus, arxius i biblioteques on es comencen a exposar. La distància cronològica, però, seguint el fil conductor d'aquest exercici, es redueix en 185 anys, i acosta aquests dos episodis en el temps, fent-los contemporanis. És a dir, al llarg dels segles XVII i XVIII té lloc un intens (i extens) trasllat documental d'Orient a Occident, i és aleshores quan s'inicia la manipulació integral, a gran escala, de la Història Humana. Aleshores apareixen les Acadèmies d'Història.

Però Europa ja havia iniciat la creació d'escoles orientades al cultiu i difusió del coneixement. Aquestes escoles serien l'arrel de les "universitats" que impulsarien les Acadèmies de Ciència i d'Història al segle XVIII, de forma generalitzada. La "pau" de l'Arca de l'Aliança, de l'any 1486, permet l'impuls de la institucionalització de l'estament acadèmic. La "saviesa", per tant, passà a ser objecte de culte universal a partir del segle XVI, no abans.

11.2. Els "estudis generals" d'Europa Occidental es creen als segles XV-XVII, apareixen junt amb l'Arca de l'Aliança (1486)

1458-1673 = 1088-1303 Studium Generale. Estudis Generals a Europa Occidental, l'arrel de les "Universitats".

Segle XV (Segle IX) Escola Mèdica **Salernitana**. "Salern" fa referència a "Xalom", la paraula hebrea "Pau" que es troba a l'arrel de Jerusalem i de Salomó, on pau i saviesa són germanes.

1458 (1088) Estudi General de Bolònia.

1520 (1150) Universitas magistrorum et scholarium Parisiensis, a París.

1537 (1167) Colleges a Oxford.

1545 (1175) Studium mutinensis, a Mòdena. Universitat des de 1682.

1579 (1209) Colleges a Cambridge.

...

1588 (1218) Universitas Studii Salmanticensis, a Salamanca.

*Salamanca es deia **Shalamanqa**, que vol dir "Ciutat de Salomó (o Solimà)". La saviesa de Solimà es vincula amb l'Estudi General i amb el nom de la ciutat. El 712 (1452) Musa (Moisès) Ibn Nusair ocupa Salamanca.*

1590 (1220) Universitas medicorum (de medicina) a Montpeller.

...

1670 (1300) Estudi General de Lleida.

1673 (1303) La Sapienza de Roma (Studium urbis).

...

1735 (1365) Alma Mater Rudolphina, a Viena.

*Les "Universitats" es popularitzen amb l'aparició del **model mendicant**, que permet el seu finançament i l'aparició de **les catedrals gòtiques**. L'or prové, també, d'Amèrica.*

11.3. L'Almagest es trasllada a Itàlia, i després es manipula

1581-1671 = 1396-1486 Jordi de Trebisonda

Originari de Creta (Candia, de la casa Làscaris que, més endavant, entronca amb els Ducs de Gandia, els Borja) i de Trebisonda (seu imperial de la família d'Andrònic Comnè, Crist).

1613 (1428) Arriba a Itàlia. Es posa sota la protecció del Rei d'Aragó. Esdevé secretari del Bisbe de Roma. Al servei del cardenal Bessarion.

1644 (1459) Compila l'Almagest de Ptolomeu (oficialment).

1713 (1528) La primera versió publicada de l'Almagest de Jordi de Trebisonda (segons la *Nova Cronologia de Fomenko i Nosovskiy*). L'any 1722 (1537) es publica la versió llatina i l'any 1723 (1538) la grega. **Totes aquestes versions estan manipulades**, i serveixen per reescriure el passat.

A Jordi de Trebisonda també se li atribueix la traducció de l'obra d'Eusebi de Cesàrea, així com obres d'Aristòtil i Plató.

11.4. La Biblioteca de Constantinoble es trasllada a Itàlia, i després es manipula

1574-1657 = 1389-1472 Cardenal Bessarion

Originari de Trebisonda (seu imperial de la família d'Andrònic Comnè, Crist). És Arquebisbe de Nicaea (terra originària dels Làscaris Comnè, l'arrel dels Habsburg), Patriarca de Constantinoble i Bisbe Administrador de la Diòcesi de Pamplona.

1608 (1423) Ingressa a l'Orde (Imperial) de Basili el Gran, de Trebisonda.

1643-1648 (1458-1462) Bisbe Administrador de la Diòcesi de Pamplona.

1653 (1468) Entrega una "Gran Biblioteca" a la República de Venècia, oficialment amb uns 800 còdex bizantins i grecs.

*Bessarion entra en contacte amb els poders venecians, que després són intervinguts pels poders hel·lènics que competeixen pel nord d'Itàlia (oficialment França i els Habsburg, extraoficialment els Àngelus i els Làscaris). **La Biblioteca és intervinguda, més endavant, pels Ducs de Florència, els Mèdici, abans de ser enviada a París.***

A l'estança a Navarra coincideix amb els poders dels Reis d'Aragó i Comtes de Ribagorça (Làscaris).

11.5. Es crea la Biblioteca dels Mèdici amb les obres hel·lèniques, i després s'envia a París

1630-1719 = 1445-1534 Joannes Andreas Làscaris Comnè

Descendent d'Andrònic Comnè (Crist). Filòleg hel·lenista protegit del Cardenal Bessarion. Responsable de la Biblioteca dels Mèdici a Florència. Extreu còdex i manuscrits de Constantinoble i dels monestirs d'Athos.

1677 (1492) Es trasllada a París, un cop mor Lorenzo Mèdici.

1679 (1494) Intermediari entre Andreas Paleòleg i el Rei de França, perquè el primer li entregui els drets de l'Imperi a canvi de recuperar Constantinoble i Morea (Grècia).

1688-1694 (1503-1509) Ambaixador del Rei de França a Venècia, on entra en contacte amb la Biblioteca que hi deposita el Cardenal Bessarion.

Entre els anys 1677 i 1719 (1492-1534) viatja entre París i Roma, i participa de la compilació de les Biblioteques de Terra Santa, que després són objecte de manipulació i s'utilitzen per reescriure la Història.

El llinatge dels Mèdici, Ducs de Florència i després de la Toscana, es dissol el 1737, i s'utilitza per escriure la Crònica de l'ocupació del tro de França als (falsos) segles XVI i XVII, i la d'alguns papes.

11.6. La Biblioteca Colombina (Januesa) és intervinguda en motiu del Tractat de Viena, l'any 1725

1691-1737 = 1506-1552 Biblioteca Colombina

Ferran Colom, el fill del "descobridor" Cristòfor Colom, disposa d'una biblioteca humanística amb 15.000 volums, que correspon a part del patrimoni de l'Orde Januès (Genovès).

1714-1721 (1529-1536) Plets Colombins (darrera etapa). S'eliminen els drets dels Colom, coincidint amb les negociacions posteriors a la Guerra de Successió Espanyola.

1724 (1539) La Biblioteca es trasllada a la Cartoixa de Sevilla, per voluntat de Colom.

1729 (1544) La Biblioteca es trasllada al monestir de Sant Pau, Sevilla, dirigit per la família Toledo (Ducs d'Alba), on és saquejada.

1737 (1552) Un cop saquejada, es trasllada a la Catedral de Sevilla, i passa a denominar-se Biblioteca Colombina.

Els Colom eren família imperial bizantina, al comandament de l'Orde Januès. Ferran Colom recopila una gran biblioteca, resultat del trasllat de fons de Terra Santa a Europa Occidental. Entre els anys 1724 i 1737 (1539-1552) s'intervé la Biblioteca, al servei de la reconstrucció integral de la Història.

11.7. Els Ducs d'Alba són família imperial Comnè, que ocupa Toledo i crea l'Escola de Traductors de textos Alexandrins

1663 = 1293 Universitat d'Alcalà

Es funda la Universidad de Alcalá de Henares, en origen dins la Arxidiòcesi de Toledo.

Un cop s'inicia la reconquesta colonial en nom dels poders traslladats a Hispanya s'impulsa la Universitat d'Alcalà. És el primer pas per establir la nova capital, a Madrid, i per reescriure la Història d'Espanya.

1746 (1561) Trasllat de la Cort de Toledo a Madrid.

1748-1769 (1563-1584) El Escorial. Nova residència de la Casa Reial espanyola, Borbó (no Àustria).

1729-1737 = 1544-1552 Els Ducs d'Alba intervenen els textos a Hispanya

Els Toledo (Alba) intervenen la Biblioteca Colombina el 1729 (1544), després d'haver creat l'Escola de Traductors de Toledo.

El 1053 neix (oficialment) Pere Comnè, germà de l'emperador romà Isaac Comnè. Pere Comnè és el primer Alba d'Hispanya, que agafa el cognom Toledo pel fet d'haver conquerit la ciutat de Toledo el ≈ 1455 (1085).

L'any 1053 és clau en la Nova Cronologia de Fomenko i Nosovskiy. Correspon al salt cronològic entre el Sacre Imperi Romà de la Nació Germana i l'Imperi Romà en temps de Crist. Els anys 0-33 de Crist es corresponen amb als anys 1053-1085 del Papa Gregori Hildebrand, que seria el seu reflex. A més, segons A.T.Fomenko, l'emperador Isaac Comnè també hauria estat un reflex de Crist. Per tant, els Alba s'haurien equiparat a Crist per dues vies, resultat de la manipulació (creació) del passat.

Segles XVII i XVIII = Segles XII i XIII Escola de Traductors de Toledo

Toledo esdevé el principal centre peninsular de traducció de textos greco-llatins alexandrins, provinents de l'àrab o hebreu, per traduir-los al castellà.

Segons demostra el professor Julio César Santoyo el nom d'Escola de Traductors de Toledo s'empra per primer cop a l'inici del segle XIX (Jourdain, Renan) i a Espanya el 1881 (Menéndez Pelayo). Es crea la seva llegenda al segle XIX.

11.8. La Biblioteca de Viena es nodreix de les relacions diplomàtiques entre austríacs i otomans

1707-1777 = 1522-1592 Ogier Ghislain Busbecq

Ambaixador austríac a la Cort Otomana (oficialment amb Solimà el Magnífic) per negociar l'armistici amb els otomans.

1739-1747 (1554-1562) Com a diplomàtic a Constantinoble obté una important col·lecció de textos grecs, que són enviats a la Biblioteca de la Cort de Viena. Oficialment es parla de centenars.

1767 (1582) El mateix any que s'oficialitza el Calendari Gregorià, Ogier esdevé ambaixador a la Cort Francesa.

Al llarg del segle XVIII (no el XVI), les biblioteques hel·lèniques es traslladen a les òrbites de París i Viena.

11.9. Santa Inquisició, IHS (Companyia de Jesús) i J.J.Scaliger reescriuen la Història

1720-1725 = 1535-1540 Fundació de la Companyia de Jesús

La idea de la Companyia es concep a Barcelona, a l'òrbita de la noblesa Januesa (Ferrer i Colom), a partir de l'any 1708 (1523), quan cau Rodes. L'any 1720 (1535) es funda a París, i el 1725 (1540) l'aprova el Papa de Roma, un Farnese (germà de l'amant del Papa Borja, Júlia Farnese).

1725-1773 = 1540-1772 Projecte de la Companyia de Jesús

La Companyia de Jesús es crea per difondre el projecte "papal": el trasllat del Preste Joan (Gran Khan) a Roma, i **per crear les escoles d'Història de tot el Món**, en què s'imposa el nou calendari.

1748 = 1563 Acaba el Concili de Trento

Es reforça l'organització jeràrquica a l'Església Catòlica. Es defineixen els Sacraments de la tradició catòlica. Es proclama que **el Papa és el "Pastor Universal de tota l'Església"**.

1730 (1545) El Papa Pau III (Farnese, de l'òrbita dels Borja) convoca el Concili.

1767 = 1582 Calendari Gregorià

1768 = 1583 *De emendatione temporum*, de J.J.Scaliger

Primer compendi que ordena cronològicament la Bíblia amb les civilitzacions antigues. S'utilitza fins al segle XXI.

1777 = 1592 Darrera edició oficial de la Bíblia

S'edita la darrera edició compilada de la Bíblia. Es presenta com una font de revelació divina. S'atorga aquesta caràcter a la Tradició i **es nega la seva lliure interpretació**.

*Al llarg del segle XVIII té lloc una aliança global, forçada per les circumstàncies, que permet imposar un relat històric a gust de tothom. El pacte hauria estat legitimar tots els imperis i reconèixer al Papa de Roma, **dotant-los a tots d'un passat llegendari que n'autoritza els poders adquirits**. Del Crist original, l'origen mític del llinatge, se'n preserva el mite de Jesús. Aquest episodi permet reescriure la Història des de l'òrbita cristiana europea, però ràpidament fracassa com a projecte espiritual.*

La publicació de la Bíblia el 1777 (1592) representa un desafiament al Regne de França, que es manté a l'òrbita protestant. Per aquest motiu s'obliga al Rei francès (Hugonot) a acceptar el Catolicisme el 1778 (1593), i el poble francès (maçoneria) es rebel·la el 1789 amb la Revolució francesa, confiscant els béns del clergat i acabant amb la monarquia.

11.10. La Biblioteca d'Alexandria s'envia a J.J. Scaliger, a París

1751-1820 = 1566-1635 Patriarca Meleitos Miga

Patriarca Ortodox d'Alexandria.

Es disposa de cartes en què es mostra que regalà llibres de la Biblioteca Patriarcal d'Alexandria a la Reina de Navarra (Mèdici) que és també Reina de França.

En una carta s'informa que es disposa a reunir "els manuscrits àrabs, etiòps i coptes, d'interès per en J.J. Scaliger". Meleitos hauria estat el Patriarca d'Alexandria en temps de Napoleó, que hauria anat a Egipte per endur-se la Història de l'Imperi Original.

11.11. Els arxius i les biblioteques imperials d'Europa es creen al segle XVIII

1712 Biblioteca Nacional de España, Madrid

Biblioteca creada amb el saqueig de les biblioteques de la Corona d'Aragó.

1738 Fundació de la Real Academia de la Historia (Madrid). Es crea la seva biblioteca.

1720 Bibliothèque Nationale de France, París

La Biblioteca reial es trasllada al Palau Mazarin. Té l'origen en la Biblioteca del Rei, creada oficialment el 1553 (1368).

1720 Es crea el **Departament de Manuscrits** (Orientals i Occidentals), on s'hi troba la col·lecció **Gabinet de Genealogia Familiar** (la falsificació genealògica dels Reis de França).

1822 El zodíac de Dendera, dedicat a Osiris, arriba a França, i es diposita a la Biblioteca Nacional.

1922 El fons egipci de la Biblioteca Nacional s'envia al Museu del Louvre, incloent-hi el zodíac de Dendera.

*El zodíac de Denderah transcriu la data de la Pàsqua de l'any 1185, reflectint la **data de la mort d'Osiris (Crist)** segons el treball de la "Nova Cronologia".*

1724-1737 = 1539-1552 Biblioteca Colombina, Sevilla

Espoli de la Biblioteca Januesa dels Colom. L'espoli s'amplia al llarg dels segles XVIII, XIX i XX.

1725 = 1540 Archivo General de Simancas, Valladolid

Primer Arxiu Oficial de la Corona de Castella.

1844 Primera obertura parcial al públic de l'arxiu.

1726 Biblioteca de la Cort Vienesa, Viena

Té l'origen en la Biblioteca de la Cort Imperial, creada oficialment el 1553 (1368), igual que a França.

1899 Es crea la Col·lecció "Papir i Papyrusmuseum Vienès". Recull 18.000 objectes de 3.000 anys d'Història Egípcia, oficialment d'entre els anys 1500 aC. i 1500 dC.

1738 Archivo General de la Corona de Aragón, Barcelona

Té l'origen en l'Arxiu Reial de Barcelona, creat oficialment el 1503 (1318).

1503 (1318) Es crea l'Arxiu Reial de Barcelona, a càrrec de Jaume II el Just.

1558-1678 (1188-1308) L'Arxiu Reial és al monestir de Santa Maria de Sixena, de les **monges santjoanistes**. La resta de l'Arxiu és al monestir de l'**Orde de Sant Joan** de Barcelona i al palau de l'**Orde del Temple de Salomó** de Barcelona.

1726 Es decideix "tancar" les aportacions a l'Arxiu.

*Entre 1713 i 1725 els Borbó i els Habsburg negocien el repartiment dels poders a Europa, i aleshores es replanteja l'Arxiu Reial. A diferència dels arxius dels Imperis emergents, l'arxiu dels Catalans és intervingut, oficialment per classificar els documents i modernitzar la gestió, extraoficialment per **manipular-lo en la seva integritat**. Tal i com succeeix amb **Venècia, Gènova i Florència**, es tracta d'un arxiu imperial original, que cal intervenir per raons d'Estat.*

1734-1743 (1549-1558) Es construeix el Palau del Virrei al costat del Palau Reial, i **s'hi ubica la Santa Inquisició i la Real Audiencia**, que administren l'Arxiu.

1738 Nova planta de l'Arxiu, que adquireix el nom de Archivo General de la Corona de Aragón. **Al mateix any es funda la Real Academia de la Historia** (a Madrid). **Probable inici de la invenció de la història de la Corona d'Aragó**, tal i com es coneix al segle XXI.

1772 Trasllet de l'Arxiu al Palau de la Real Audiencia, on ara hi ha la seu de la Generalitat de Catalunya.

1838 L'Arxiu es trasllada al Palau del Virrei, on fins aleshores hi ha la Santa Inquisició, que s'aboleix el 1834.

1838 Es publica la crònica "**Los condes de Barcelona vindicados, y cronología y genealogía de los reyes de España considerados como soberanos independientes de su marca**", a càrrec de Pròsper Bofarull i Mascaró, l'arxiver oficial de l'Arxiu de la Corona d'Aragó.

*Probablement, **part de la història dels reis d'Espanya s'escriu a Barcelona**, basant-se en els documents imperials que es manipulen.*

1753 The British Library, Londres

La Biblioteca Nacional del Regne Unit. Actualment es considera el fons bibliogràfic més extens del Món.

1757 Col·lecció dels **"Manuscrits reials"**. El Rei Jordi II entrega els manuscrits reials, que es remunten oficialment des de temps d'Eduard IV, s.XV.

1823 Col·lecció **"Manuscrits del Rei"**. El Rei Jordi III entrega manuscrits històrics a la Biblioteca Britànica.

1753 The British Museum, Londres

S'obre al públic per primer cop l'any 1759.

1753 Primera col·lecció d'**objectes egipcis**. Donació de Sir Hans Sloane.

1801-1803 **Confiscació** de les antiguitats egípcies (com la **"pedra de Rosetta"**) a **Napoleó**, que són traslladades al Museu Britànic.

1825 Primera col·lecció significativa de l'Orient Mitjà (**Mesopotàmia**), aportada per Sir Claudio James Rich.

Ss. XIX i XX = **Espoli sistemàtic** del patrimoni arqueològic egipci, greco-romà, de l'Orient Mitjà, d'Àsia, Amèrica i Oceania.

*L'espoli arqueològic, incloent-hi la **destrucció i falsificació sistemàtiques**, apareix al segle XIX, després de l'ocupació franco-britànica dels dominis de Terra Santa (Egipte i Palestina).*

1785 Archivo General de Indias, Sevilla

Arxiu creat per centralitzar la documentació referent a l'Administració dels territoris ultramarins espanyols.

1783 (1598) Es crea la **Casa Lonja de Mercaderes de Sevilla**, la seu de l'Arxiu.

*La colonització castellana d'Amèrica té lloc al **segle XVIII**. És castellana en nom dels Anjou (Àngelus), que ocupen el Tro de les Espanyes pretès pels Habsburg (Làscaris), amb pretensions imperials.*

1793 El Louvre, París

Inicialment **Muséum central des arts de la République**. Format per adquisicions (compres i espolis) dels monarques francesos.

1750-1779 Primera exposició pública del patrimoni del Rei de França. S'exposa la col·lecció de pintures del Renaixement i art flamenc al Palau Luxemburg (París).

1789 Nacionalització dels béns de la monarquia i el clergat (**Revolució Francesa**).

1793 Primera exposició de les col·leccions del Rei al Louvre.

1816 Amb la capitulació de Napoleó assumeix el nom de Museu Reial del Louvre.

1826 Creació del **Departament d'Antiguitats egípcies**. Amb els anys es creen tres seccions: Egipte Faraònic, Egipte Romà i Egipte Copte, en la línia de la **falsificació de la Història d'Egipte** que s'instaura al s. XIX.

1795-1817 = 1610-1817 Arxiu Secret del Vaticà, Roma

L'any 1795 (1610) es crea l'Arxiu Secret del Vaticà. Té l'origen oficial en la Biblioteca Vaticana, fundada l'any 1633 (1448). La Biblioteca Vaticana té, des del seu origen, un significatiu fons de la **Biblioteca Imperial de Constantinoble**, destruïda oficialment pels turcs l'any 1638 (1453).

1783 Trasl·lat oficial dels arxius d'**Avinyó** al Vaticà.

1798 Napoleó ocupa Roma i el Vaticà.

1798 Trasl·lat oficial dels arxius del Castello Sant'Angelo (fortalesa del Vaticà originària oficialment de l'Imperi Romà) a l'Arxiu Secret.

1810 Amb Roma i el Nord d'Itàlia ocupats per Napoleó, **es trasllada l'Arxiu a París**.

1815-1817 Amb la caiguda de Napoleó, **l'Arxiu Secret torna al Vaticà**.

1881 Primers permisos per les visites puntuals dels erudits que no són clergues.

1795-1814 Biblioteca Nacional Russa, Sant Petersburg

Inicialment es diu **Biblioteca Pública Imperial** i durant els anys 1925-1991 Biblioteca Lenin.

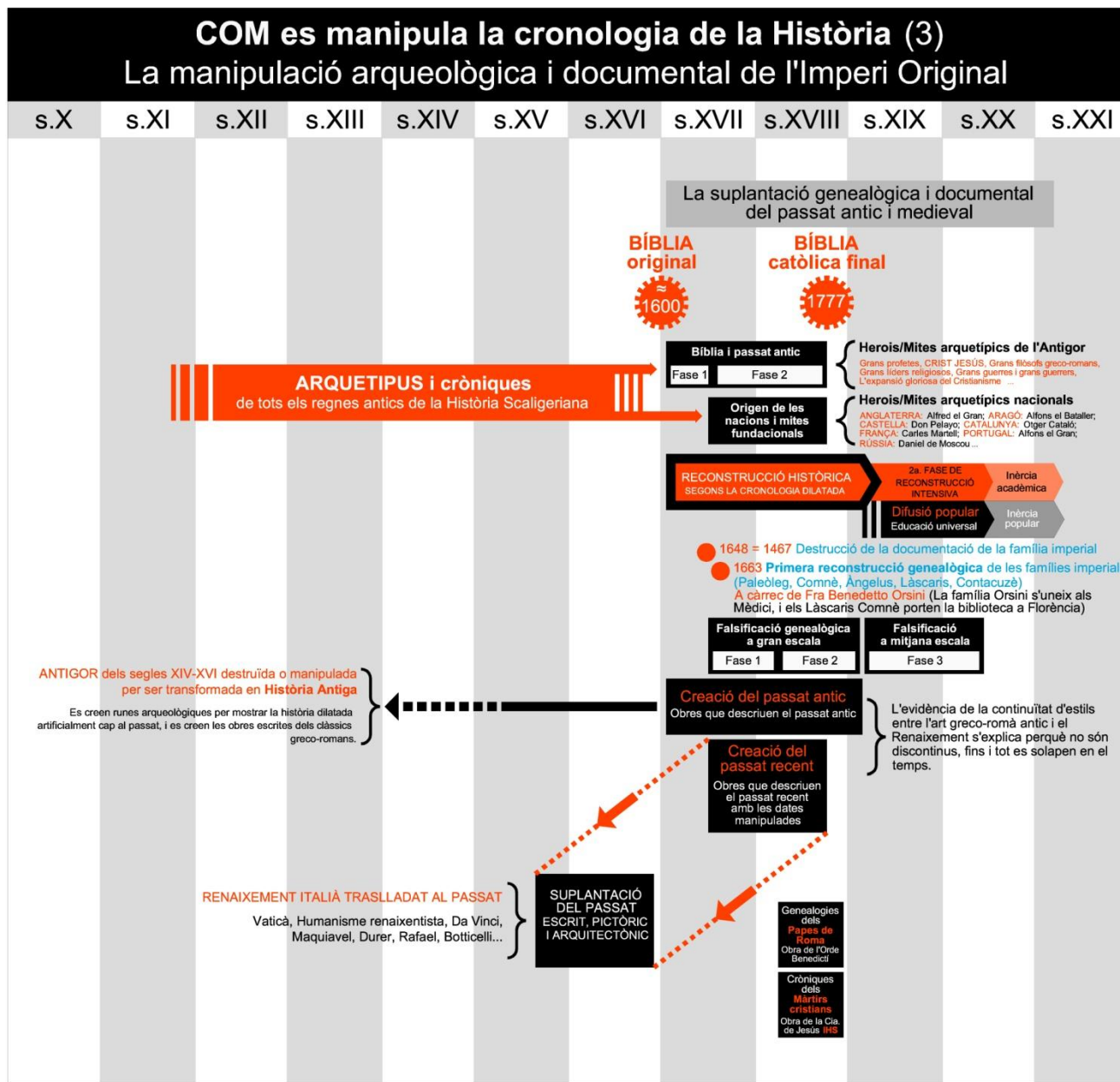
1773-1774 Denis **Diderot** i **Voltaire** venen la seva biblioteca a l'emperadriu Caterina la Gran.

1814 S'inaugura la Biblioteca Imperial.

12. La manipulació arqueològica i documental de l'Imperi Original

12.1. La suplantació genealògica i documental del passat antic i medieval

GRÀFIC 12 - Diagrama 3
 DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 · 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
 Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovski

Tal i com s'indica al gràfic, entre els segles XVII i XVIII es reconstrueix la Història, que es dilata, i s'utilitzen les cròniques i els arquetipus del text sagrat que explica la implantació d'un Imperi Mundial. Es creen els orígens de les nacions, i nous herois. Però també es crea un passat antic i un de recent. La màxima evidència és la continuïtat d'estils entre el passat grecoromà i el Renaixement, que adopta icones cristianes,

en un instant que la NC situa al segle XVI. Però tot es manipula. El Renaixement modern, tal i com documenta la NC, es crea als segles XVII i XVIII, i es situa al passat.

Per aquesta raó s'identifiquen dues fases diferenciades en la reconstrucció històrica. En un primer lloc es crea un passat que omple els mil anys afegits, i en segon lloc es fa una reconstrucció complementària que incorpora, en el cas d'Europa, 185 anys afegits.

En el cas d'Espanya, el jesuïta Jerónimo Román de la Higuera fa aquesta feina, i s'inventa la història de la Roma cristiana a la península. S'inventa dotzenes de personatges, però al llarg del segle XVIII es qüestiona. Per què? doncs perquè l'Església canvia el seu rol; el Papa de Roma fracassa com a nou Gran Khan o Preste Joan. Al seu torn, s'inventa el mite o llegenda del martiri cristià, i l'obra de Román de la Higuera es contradiu, ja que no contempla aquest martiri. D'aquesta manera, al segle XIX (no abans), es conclou que és un impostor, i que la seva obra és el major frau de la Història d'Espanya. És a dir, es tracta d'una evidència del procés de reconstrucció històrica que la NC ha documentat àmpliament, amb la peculiaritat que als segles XVIII i XIX es desautoritza. Però tot té el seu sentit, res és gratuït. Tal i com desxifra la NC, la Companyia de Jesús crea el "Santorat" cristià al segle XVIII, i l'Orde Benedictina crea la genealogia dels Papes de Roma.

13. La reconstrucció de la Història dilatada

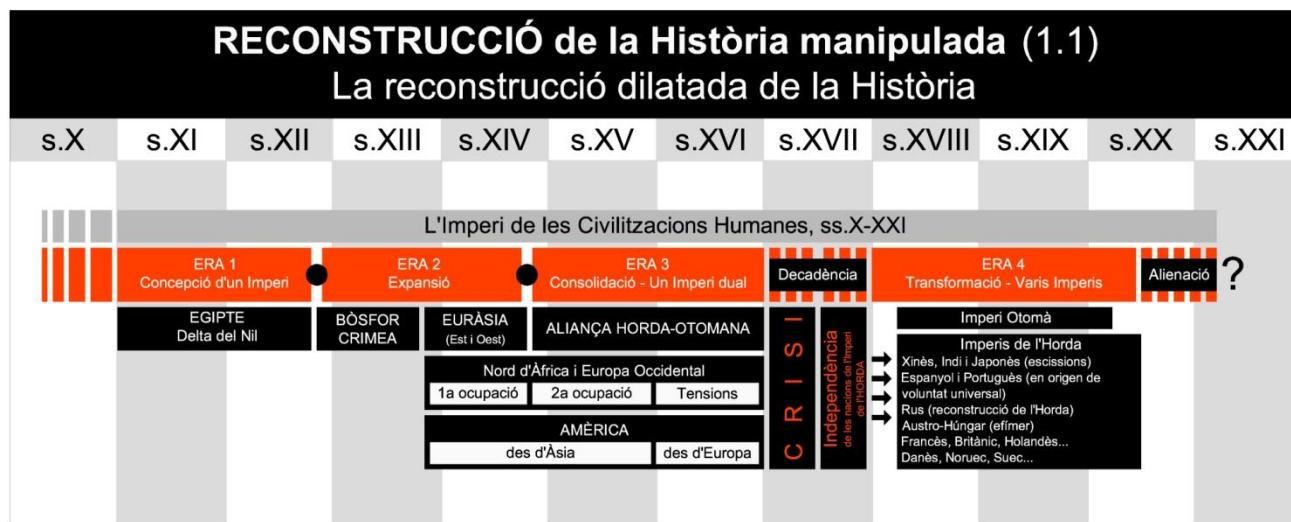
La història, fins al segle XVII, ha estat dilatada artificialment. Aquesta manipulació té diverses escales. La manipulació principal és una invenció de mil anys des del naixement de Crist, i la complementària és una d'un o dos segles, tal i com identifica la NC. La NC atribueix aquesta segona manipulació a una mala interpretació dels textos antics, però també a una reconstrucció deliberada. Aquest exercici, per les múltiples evidències que identifica, situa una invenció precisa de 185 anys, que afecta a la història d'Europa Occidental. Especialment, afecta a la història d'Espanya, França, Itàlia i Portugal, però afecta també a les històries del Sacre Imperi, del Vaticà, de Rússia, dels Països Baixos i d'Anglaterra... i de la Terra Santa, des de Constantinoble a Egipte.

Aquesta reconstrucció no afecta, en absolut, l'eix fonamental de la NC. Al contrari, li aporta sentit. Aquesta reconstrucció identifica l'origen del Sacre Imperi, del Vaticà i dels poders traslladats a Europa Occidental. Però també identifica el sentit de la colonització europea del món, l'origen dels imperis europeus i el rerefons de l'imperi napoleònic. En darrer terme, corrobora l'origen dels poders financers de la casta jueva, i el seu impacte en l'imperialisme econòmic que impera des del segle XIX.

A continuació s'exposa una brevíssima síntesi de l'impacte d'aquest exercici en la reconstrucció de la Història, d'acord amb el plantejament de la NC. La intenció és exposar el sentit d'una manipulació integral de la Història, entre els segles XVII i XVIII, que es transforma en una Història Oficial a partir del segle XIX i s'amplia al segle XX.

13.1. L'Imperi de les Civilitzacions Humanes, ss.X-XXI

GRÀFIC 13.1 - Diagrama 3
 DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
 Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - HEB XPOHOΛOΓIYAA - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovski

En aquest gràfic, tal i com ha desxifrat la NC, s'exposa com neix, s'expandeix, es consolida i es fragmenta un imperi que apareix al Nil, a Egipte, al voltant dels segles X i XI dC. La seva expansió és fins al Volga, des d'on inicia una expansió (mongol) a cavall, fins al Nord d'Àfrica (creuant Europa), i fins a Amèrica (creuant Àsia).

A partir del segle XVI, però, l'expansió fins a Amèrica es realitza des d'Europa, sense alterar a les civilitzacions americanes, que segueixen la seva expansió. Europa es nodreix de l'or i la plata provinent d'Amèrica.

Però l'imperi pateix una crisi al segle XVII (de legitimitat), i implosiona. Aleshores es pacta un nou repartiment del món, es creen nous imperis i s'escriu la Història Oficial. La Història Real queda escrita, simbòlicament, en l'Antic Testament i en el passat antic.

13.2. Egipte = Roma = Grècia, l'Imperi Original

GRÀFIC 13.2 - Diagrama 3
 DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 · 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
 Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

La informació que es descriu en aquest gràfic és obra del treball de recerca desenvolupat per la NC. S'hi exposa com Egipte és el centre cultural i religiós del món fins al segle XVI, i dirigeix el projecte real de l'Imperi Romà i de l'Imperi Mongol, des de l'eix Nil-Volga. Els mamelucs serien l'exèrcit principal d'aquest imperi, que és vençut a l'inici del segle XIX, juntament amb Napoleó.

13.3. Arqueologia i Pensament "antics"

GRÀFIC 13.3 - Diagrama 3
 DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
 Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

Aquesta informació també és obra del treball de recerca desenvolupat per la NC. És compatible amb la invenció dels 185 anys identificada en aquest exercici. Tanmateix, mostra un paral·lelisme entre el projecte napoleònic i la precisió de la piràmide de Keops. El misteri de la seva perfecció es resol, i és lògic, ja que al segle XIX existeix el coneixement que incorpora la piràmide. També es resol el misteri de la seva buidor. Molt probablement, aquesta piràmide va ser dissenyada per al propi Napoleó. Evidentment, no va ser la primera de les grans piràmides, sinó la última.

Egipte és, entre els segles XIV i XVI, el centre cultural i religiós del món, i també la necròpolis dels seus líders. Es desenvolupà, també, l'art grec i romà, i la monumentalitat, associada al progrés tecnològic, però Egipte va mantenir la seva essència original.

Complementàriament, s'hi identifica la continuació d'estils entre l'art clàssic grecoromà i l'art del Renaixement, que no apareix al segle XV sinó al segle XVII, coincidint amb el trasllat dels poders de l'Imperi a Itàlia.

13.4. Terra Santa = Jerusalem = Vàries ciutats

Hieros = Sagrat + Xalom = Pau ↔ Hieros Xalom (Jerusalem) SAGRADA PAU = SANT SEPULCRE

GRÀFIC 13.4 - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
 Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - HEB XPOHOΛOΓIJAΑ - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovski

Tal i com descriu l'Apocalipsi (Cap. 11), la Gran Ciutat, la ciutat on Crist va ser crucificat, s'anomena simbòlicament Sodoma i Egipte. És Jerusalem, que té diversos noms. El primer és Alexandria, on Alexandre Magne fou mort. Són morts simbòliques, com la mort de Jesús a la ciutat de la Jerusalem de Palestina. La ciutat de Jerusalem és una ciutat moderna, és la darrera "ciutat santa", i apareix al segle XVI. Segons la NC apareix probablement al segle XVII, però d'acord amb aquest exercici pot aparèixer al segle XVI, coincidint amb la creació del mite del Sant Sepulcre, en honor al primer gran emperador, Andrònic Comnè. Andrònic, tal i com descriu la NC, neix a Crimea, a Fiolent. Crimea = Terra de Crist. I mort a Yoros, al costat de Constantinoble. Yoros = Jerusalem.

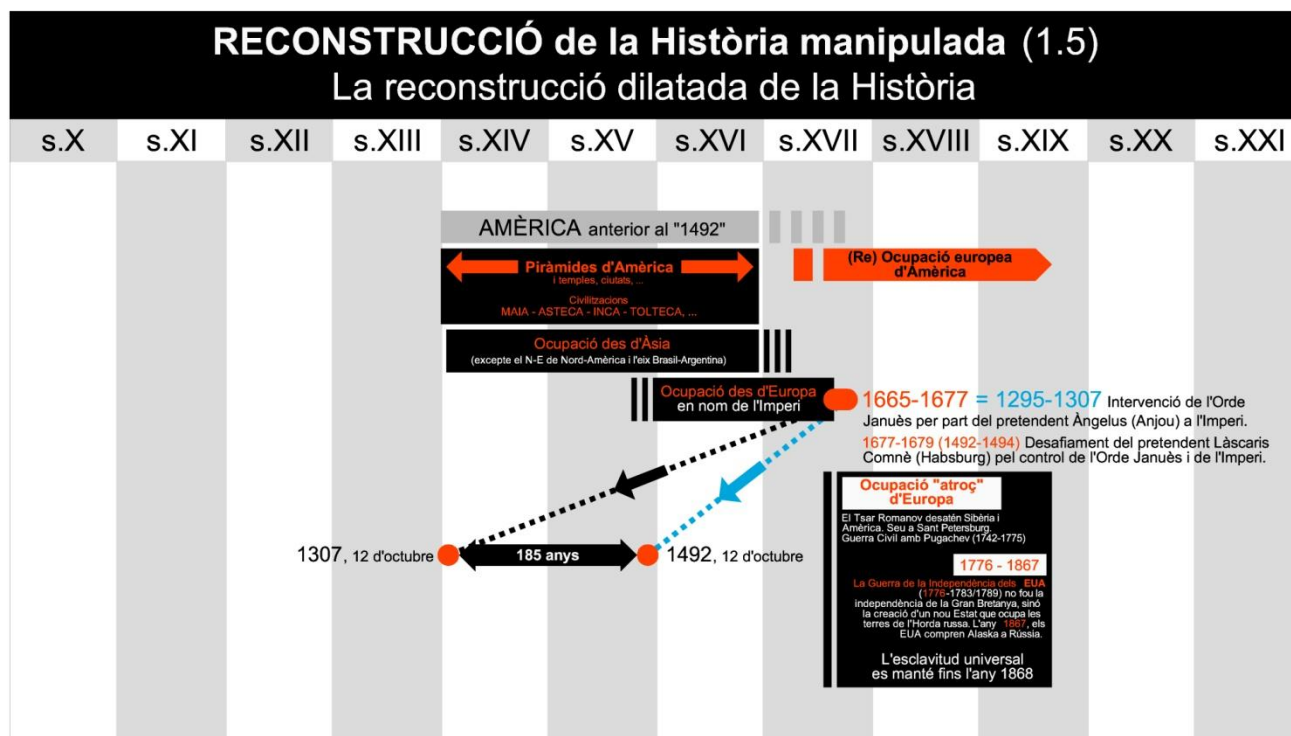
Constantinoble, i Roma, apareixen el 1380. Constantinoble, entre els segles XV i XVI, és Jerusalem. Al segle XVI, Moscú es postula com la Nova Jerusalem, que descriu l'Apocalipsi. Ara bé, segons aquest exercici, també podria aparèixer al segle XVII.

El Temple de Salomó és el temple de la Santa Sofia (saviesa), de Constantinoble, i la funda Solimà el Magnífic al segle XVI. Aquest temple és musulmà des del segle XVIII.

Jerusalem és cristiana des del segle XIX. Abans hauria estat el símbol d'un cristianisme previ, que els musulmans defensaven com a propi.

13.5. Amèrica anterior al "1492"

GRÀFIC 13.5 - Diagrama 3
 DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
 Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

Aquesta és, probablement, una de les més curioses manipulacions de la història. Segons la NC, la colonització europea d'Amèrica comença a la segona meitat del segle XVII, i abans existeix un vincle pacífic entre Europa i Amèrica. Quin és el motiu? doncs el motiu és que Europa pretén recuperar l'Imperi, i Amèrica està aïllada, essent més dèbil pel fet de no haver desenvolupat la pólvora. En aquesta reconstrucció que proposa la NC, els EUA no haurien estat una colònia anglesa independitzada, sinó un nou estat que ocupa les terres de l'Horda russa, quan l'Horda i Espanya haurien estat al mateix bàndol.

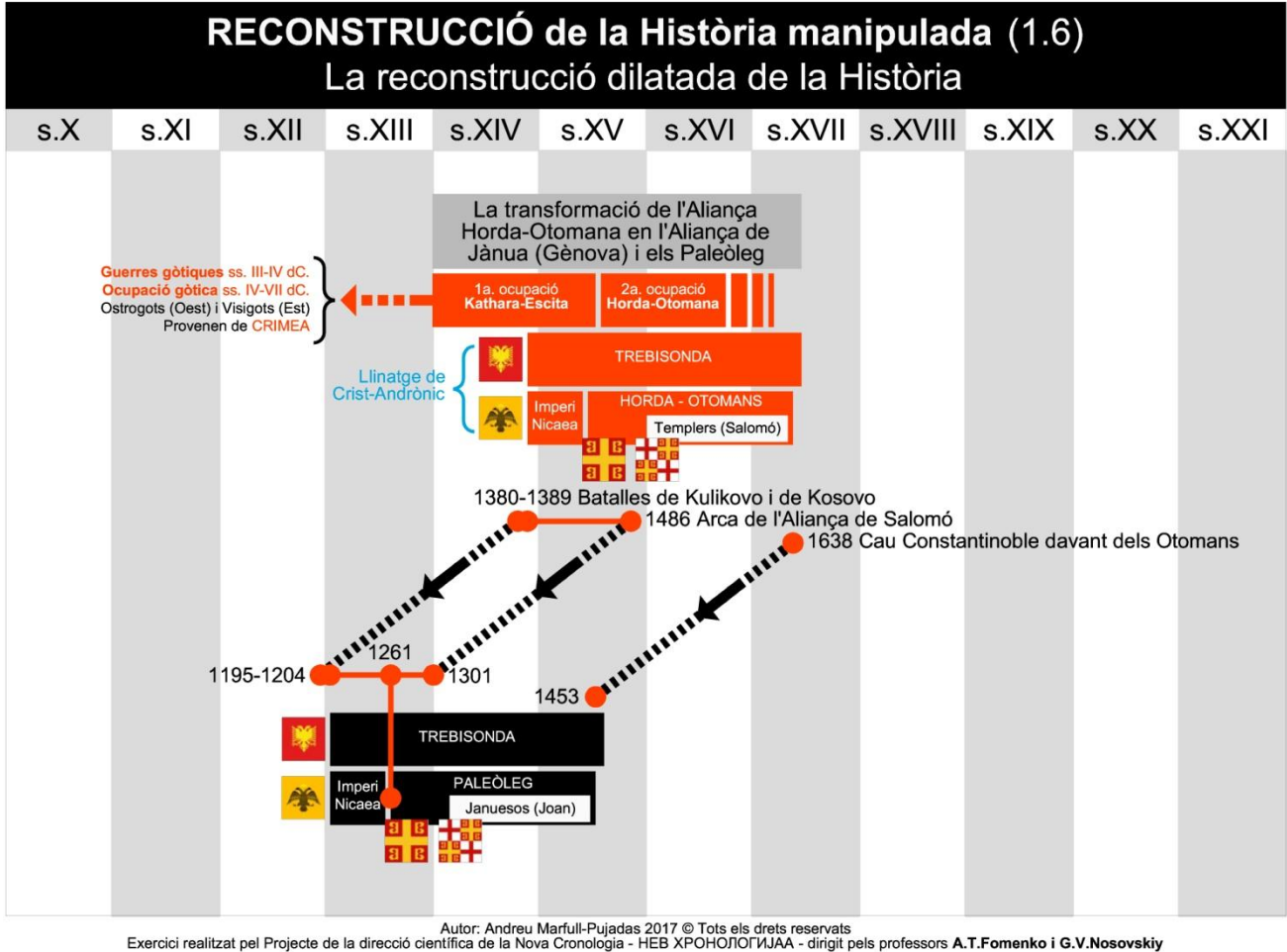
Aquest exercici manté l'essència d'aquesta història, però li aporta un matís. Les conquestes d'Hernán Cortés i Yermak Timoféyevich haurien estat històries paral·leles, però la gesta de Cortés hauria estat als anys 1703-1706 (1518-1521), tal i com s'exposa al gràfic 18, i hauria pres de referència la crònica de Yermak, que hauria estat anterior. L'ocupació de Cortés no hauria estat una conquesta, sinó una presa de possessió, des d'Europa, en nom de l'Horda i el Sacre Imperi, que aleshores haurien estat aliats. El mapa que precedeix aquest capítol, de Vaz Dourado, representa aquest instant. Però els poders de l'Imperi canviarien de mans a Espanya. Entrarien els Anjou (Borbó), els poders bizantins dels Àngelus. Els Habsburg, els poders bizantins dels Làscaris, cedirien el tro d'Espanya. Aleshores es modificaria la Història.

La història de la lluita entre els Àngelus i els Làscaris, pel control de l'exèrcit de l'Imperi, l'Orde del Temple de Salomó, s'explica al detall del gràfic 18.

13.6. La transformació de l'Aliança Horda-Otomana en l'Aliança de Jànuia (Gènova) i els Paleòleg

GRÀFIC 13.6 - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

En aquest apartat es representa, explícitament, el trasllat de l'aliança de l'Imperi (entre l'Horda i els Otomans), al passat. Aquesta aliança es trasllada 185 anys enrere, i al seu lloc es crea la història alternativa de l'aliança entre els Paleòleg i els Genovesos. Tots ells serien el poder de l'Imperi. Fins al segle XVII no es separen definitivament.

Les batalles de Kulikovo i Kosovo, entre els anys (oficials) de 1380 i 1389, es correspondrien a les lluites de Constantinoble entre els anys 1195 i 1204. Aquesta reconstrucció complementa la feina realitzada per la NC.

14. Els casos de Catalunya i d'Al Àndalus

En aquest exercici es treballa, especialment, la reconstrucció de la història de l'origen del poder de l'Imperi a la península Ibèrica. Ibèria prové del Regne d'Ibèria, del Càucus. Els protagonistes originaris són els catalans (des de Provença a València) i els andalusos.

Els casos de Catalunya i d'Al Àndalus representen dos grans episodis manipulats de la història d'Espanya. Catalunya és el poder original de l'Imperi de l'Horda (hel·lènica) a la península, i Al Àndalus és el poder de l'Imperi Otomà, o àrab. Els orígens de les corones de Castella i d'Aragó són una invenció, que es gesta a la segona meitat del segle XVII i s'actualitza als segles XVIII i XIX. L'origen del Regne de Granada es manipula entre els segles XVII i XIX.

També hi ha una gran manipulació en la història de Biscaia, que representa una segona ocupació de l'Horda a Espanya, i l'origen dels poders de Navarra que primer ocupen França i després Castella (Borbó=Anjou=Àngelus). Les evidències lingüístiques i genètiques corroboren aquesta informació. L'idioma basc és una barreja de la llengua occitana (catalana) i de la llengua caucàsica (eslava i turca). Seguint aquest plantejament, el veritable poble basc apareix als segles XVI o XVII, no abans. Aquesta revisió de l'origen del Regne de Navarra encaixa amb la reconstrucció que aquí es treballa. Els mapes medievals, en el seu conjunt, ignoren Navarra perquè no existia aleshores. A tot estirar apareix en les darreres versions, que caldria situar al segle XVII.

Complementàriament, Galícia, Lleó i Portugal són a l'arrel de Catalunya, i Sant Jaume el seu origen. Ell seria Jacob (Bíblia), i Jaume I el Conqueridor, el primer rei Comnè de la història oficial de Catalunya (associat a Andrònic, i per tant a la Maria Magdalena provençal). El Sant Calze a Santiago és una mostra del seu vincle amb Maria Magdalena. De fet, tot apunta a que aquest origen està relacionat a la lluita del segle XV, que culmina amb l'Arca de l'Aliança el 1486. El Tirant, Roger de Flor, el Rei Artur, Constantí, el mite de París i Helena de Troia... i Marc Antoni i Cleopatra formen part d'aquesta història. És l'origen de la Flor de Lis a Avinyó, Montpeller, Nàpols i Anglaterra, i l'origen dels poders càtars i templers al papat d'Avinyó (que la història oficial ha desvinculat deliberadament).

A la Bíblia es correspon amb l'èxode de Babilònia del poble Hebreu (no es dirigeix a Babilònia, sinó que prové de Babilònia, el Caire), que s'instal·la a Avinyó. És a dir, és el mite de Moisès, que la història oficial ha situat també al segle VIII, amb l'èxode sarraí del general egipci Musa (Moisés) que arriba fins al Roine (Provença).

Aquesta crònica apunta al 1486, a l'Apocalipsi, a l'Arca de l'Aliança i a l'origen simbòlic del poble d'Israel bíblic, assentat aleshores a l'eix Roine-Ebre-Granada. Des d'allà emergirien nous símbols, noves cròniques, que vincularien Terra Santa amb aquesta "Terra Promesa".

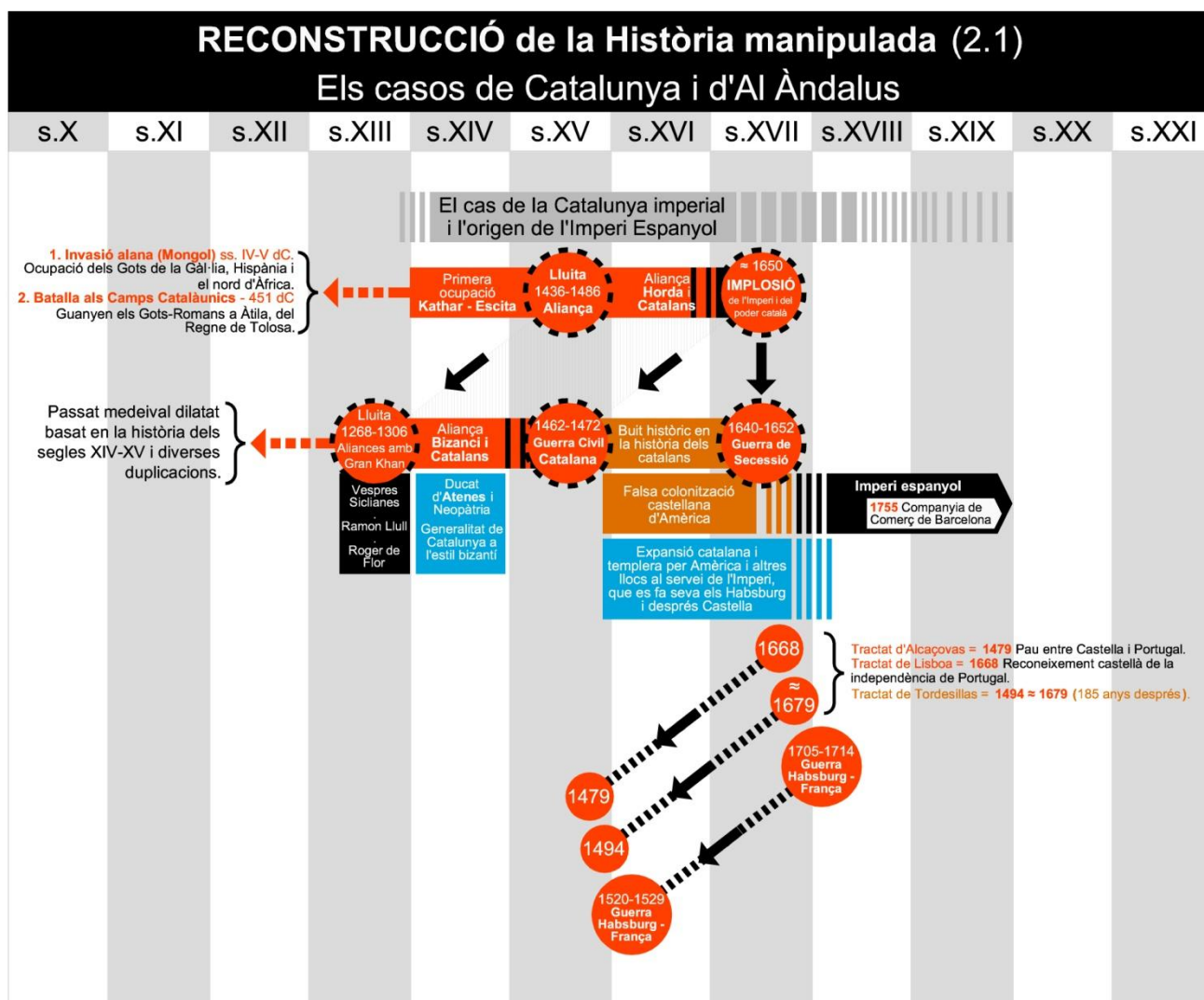
Les llegendes de Sant Jaume i de Moisès serien part de la mateixa crònica, igual que ho és la de l'origen d'Israel (Jacob=Jaume), i l'origen del misteri del Priorat de Sió associat a la Maria Magdalena provençal. **Per aquest motiu el Priorat de Sió custòdia l'Arca de l'Aliança, a Axum (Abissínia, Etiòpia). Part del seu secret és, doncs, el naixement del poble d'Israel, el mite del messies i la seva icona sagrada. Maria Magdalena representa la inflexió dels poders d'un llinatge diví a un llinatge terrenal, però cristià, a Europa Occidental.**

Aquest relat encaixa perfectament amb la reconstrucció de la NC. Així mateix, tal com suggereix aquest exercici, aquest episodi confluiria en el trasllat dels poders imperials a Occident, que permetrien dissenyar d'una banda el projecte original del Vaticà (hebreu = mongol), abans del seu marcat missatge catòlic. De fet, des d'allà s'acabaria dirigint l'esdevenir de la història oficial. La crònica que s'acabaria imposant s'adaptaria a la voluntat de l'escola espiritual d'Occident, liderada en origen des de l'eix Marsella-Barcelona, amb epicentre a Montpeller, que donaria origen al Romànic, i després al Gòtic. Gothia, en origen, és Crimea, tal com ho reconeix la història oficial. El trasllat principal seria, llavors, de Crimea a Avinyó. L'èxode de Crimea seria l'èxode d'Egipte, tal com identifica la NC. D'allà prové el poble càtar, de Katharia, abans de ser "mutilat" per una posterior ocupació imperial (veure el gràfic 15.3. Tot encaixa.

Originàriament, els poders de l'Imperi s'assenten a Occitània. L'eix principal de l'òrbita de l'Horda (Gothia) es situa a Occitània (des del nord d'Itàlia fins a Múrcia), i l'eix principal dels Otomans es situa al Regne de Granada (Al-Andalus). **Aquest episodi genera una lluita, que la història oficial assimila a l'ocupació sarraïna fins a Poitiers, al segle VIII. Però també genera un pacte: l'Arca de l'Aliança, que dona lloc a un ampli ventall de símbols, i a una pròspera etapa de convivència Horda-Otomana. Aquesta convivència es manté des del 1486 fins al 1677 (1492+185), i comença així una nova era (veure l'apartat 5.1).**

14.1. El cas de la Catalunya imperial i l'origen de l'Imperi Espanyol

GRÀFIC 14.1 - Diagrama 3
 DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

L'Imperi Espanyol hauria estat castellà entre els anys 1715 i 1830, quan Amèrica s'independitza. Es correspon amb el Siglo de Oro español (1530-1645), que es situa 185 anys enrere. Abans, l'Imperi és dirigit des de l'òrbita catalana, aliada amb Itàlia i el Sacre Imperi dels Habsburg (Làscaris), els hereus de l'Imperi de Nicaea i aliats naturals de l'Horda russa (els hereus de l'Imperi de Trebizonda-Crimea).

Les cròniques dels Reis Catòlics i dels Habsburg d'Espanya són una invenció posterior. Aquesta conclusió és totalment compatible amb la NC, que desxifra que els Habsburg són una còpia de l'Horda, fins a l'inici del segle XVII. Així doncs, tot és coherent amb la NC, ja que la colonització espanyola no comença realment el 1492, sinó a la segona meitat del segle XVII. La manipulació de 185 anys es confirma. 1492=1677. El Tractat de Tordesillas és el 1679 (1494), i té la finalitat de recopiar l'Imperi, sota la benedicció del darrer Gran Khan, el Papa de Roma (Borja), que ocupa València, Nàpols, Avinyó i Roma. Per aquest motiu, la independència de Portugal és el 1668, no abans, i Tordesillas és posterior (el 1679).

La separació entre Castella i Portugal neix al segle XVII, no abans. En un inici són poders bizantins (Horda-Otomans). L'origen dels poders de Portugal és bizantí, no borgonyès (font: *El Becerro*). L'origen dels poders de Castella és de l'Horda, de Biscaia, que originàriament s'hauria aliat amb els Catalans, i l'arrel cal trobar-la amb el Duc d'Alba, d'origen Comnè. Els Làscaris Comnè s'haurien instal·lat a Hispanya, però al segle XVIII haurien de fugir, ja que els Àngelus ocuparien el seu lloc. Ara bé, els Alba es camuflen, i modifiquen el seu origen (toledà). Tanmateix, certs documents certifiquen que son, realment, Comnè, tot i haver-los intentat esborrar. Tal i com s'indica en aquest exercici, els Làscaris Comnè esdevenen els Habsburg, i els Àngelus es transformen en els Anjou (i Borbó). El primer supòsit és una aportació nova a la NC, el segon és una conclusió argumentada de la NC.

La història principal de Catalunya està traslladada al passat, en 185 i 370 anys. D'aquesta forma es crea un fals passat medieval i una falsa Edat Moderna (tal i com desxifra la NC).

Tal com s'ha indicat, els poders originals provenen de Crimea i Egipte, i propicien un pacte el 1486 (l'Arca de l'Aliança), que fomenta la convivència i la prosperitat. Però al segle XVII el pacte es trenca.

La lluita entre els Anjou (Àngelus) i els Habsburg (Làscaris) pel control d'Occitània (segle XVII) acaba amb la partició de Catalunya entre França i Espanya. El Tractat de Corbeil (1258=1628), juntament amb la persecució càtara, són uns fets enviats 370 anys al passat. $370=185 \times 2$. Raó: Gràfics 3 i 4. Són fets vinculats a la crònica oficial de l'Orde del Temple de Salomó, que s'envia 370 anys al passat. Però, realment, aquest Orde militar és intervingut pel rei de França el 1677 (1307+370), i té a veure amb la lluita entre els francesos i els Habsburg que apareix aleshores, i amb el viatge de Cristòfor Colom, el 1492 (1307+185). D'aquesta manera es crea una triple història, on $1307=1492=1677$. Raó: gràfics 3, 4, 13 i 18.

Aquesta història cal entendre-la bé. De fet, entre el pacte de 1486 i el segle XVII té lloc un procés d'assentament que cal interpretar. Al llarg dels segles XVI i XVII, tot i la convivència Horda-Otomana, es reparteixen els poders de l'Horda a Europa Occidental. Aquests fets equivalen a la Guerra dels Cent Anys i a les guerres hispàniques dels segles XIV i XV, que la història oficial ha situat 185 anys enrere. De la mateixa manera, la lluita entre els catalans i el rei, que origina la unió de Castella i Aragó al segle XV, es situa, també, al segle XVII. És a dir, s'ha duplicat. Per aquest motiu la lluita i el desenllaç és el mateix. Els catalans s'alien amb França, i acaben units a Castella, en ambdós casos.

La història oficial ha duplicat la lluita entre catalans i castellans del segle XVII en dues guerres "menors": la Guerra Civil Catalana i la Guerra dels Segadors. En realitat, aquesta única lluita representa l'apropiació de Catalunya dels poders vinguts de Bizanci després de la implosió de l'Imperi a mitjans del segle XVII, que és intervingut pels Otomans.

Però aquesta duplicat de 185 anys no és l'única que afecta als conflictes entre els catalans i els castellans. La història oficial ha desvinculat la lluita pel control d'Itàlia (1520-1529) de la lluita pel control d'Hispanya (1705-1714), però formen part del mateix relat. Hi ha afegit 185 anys. Tot adquireix un significatiu sentit quan es solapen ambdós esdeveniments, i es vincula el pèssim destí d'Hernán Cortés i de Cristòfor Colom (l'any 1535) amb el Tractat de L'Haia de 1720. Al detall del gràfic 18 s'amplia aquesta crònica.

Dates significatives:

Ss. XIV i XV Ocupació Kathara (Escita)

Representa la primera ocupació militar de l'Imperi a Hispanya. La història oficial ho situa mil anys enrere.

Ss. XV-XVII Aliança entre l'Imperi i els Catalans

Sicília, València, Mallorca i els Ducats d'Atenes i Neopàtria són terres hel·lèniques, que la història oficial fa catalanes. La Generalitat de Catalunya es crea a l'estil bizantí. L'Imperi Català es trasllada 185 anys al passat, i és, en origen, el resultat d'una aliança imperial Horda-Otomana. És un resultat de l'Arca de l'Aliança, del 1486, que apareix junt al "papat" d'Avinyó i múltiples mites (Sant Jaume, Maria Magdalena, Jacob, Moisès...). Jaume I el Conqueridor (associat simbòlicament a Sant Jordi) està a l'eix d'aquesta reconstrucció, que l'assimila a Jacob i a Sant Jaume. Els Rocafull occitans (parents oficials dels Comnè i dels Làscaris, així com líders de l'Orde de Sant Joan) serien els seus parents més propers (i, potser, els veritables Rockefeller).

Ss. XV-XVII Buit històric en el sentit de la història dels catalans i falsa colonització castellana d'Amèrica

Ss. XV-XVII Expansió catalana i templa per Amèrica i altres llocs al servei de l'Imperi, que després es camufla amb l'imperi dels Habsburg castellans i portuguesos (aliats dels catalans).

Ss. XVI i XVII Lluita pel control de la península Ibèrica

Les guerres entre catalans, castellans i portuguesos, dels segles XIV i XV (on hi participa tota Europa, en el marc de la Guerra dels Cent anys) cal situar-les 185 més endavant.

1522-1638 (1337-1453) Guerra dels Cent Anys. Lluita pel control d'Europa Occidental, per part dels poders imperials. És el germen dels estats europeus.

1628 = 1258 Tractat de Corbeil. Primera fractura dels dominis catalans, càtars i templers

Mitjans del s. XVII Aliança entre Castella (poders intrusos de l'Horda russa) i els dominis imperials dels Catalans, després d'una guerra. Portugal hi participa, i aconsegueix alliberar-se de Castella, aliant-se amb Anglaterra.

1663 = 1479 Tractat d'Alcaçovas. Pau entre Castella i Portugal

1668 Tractat de Lisboa. Reconeixement castellà de la independència de Portugal

1677 = 1492 = 1307 Els poders de l'Orde del Temple de Salomó són ocupats pel Rei de França (Anjou=Àngelus)

Els fets de 1677 es tradueixen en dues dates: el 12 d'octubre de 1492 i el 12 d'octubre de 1307, separats amb 185 anys exactes.

- La crònica de 1677 s'ha esborrat. Representa l'inici del desafiament de França en el cor d'Europa. La història oficial ho assimila al Rei Sol, Lluís XIV de Borbó i Duc d'Anjou.
- La crònica de 1492 honora un canvi de poders per recuperar el control de l'Imperi. Colom hauria estat un príncep de l'Imperi, un líder de l'Orde dels Templers, que es posa al servei de l'Horda. El seu primer viatge, iniciat a Barcelona, hauria estat el segon viatge oficial, l'any 1678 (1493).
- La crònica de 1307 és la fi de la independència de l'Orde militar de l'Imperi a Occident.

1679 = 1494 Tractat de Tordesillas

1705-1714 = 1520-1529 Guerra Habsburg-França. Lluita pel control d'Hesperia (eix Itàlia-Hispanya), que s'allarga fins el 1725.

1715 Inici de l'Imperi Espanyol en nom de Castella

S'imposa la crònica oficial dels Reis Catòlics, de Carles V, de la unió entre les corones de Castella i d'Aragó, etc.

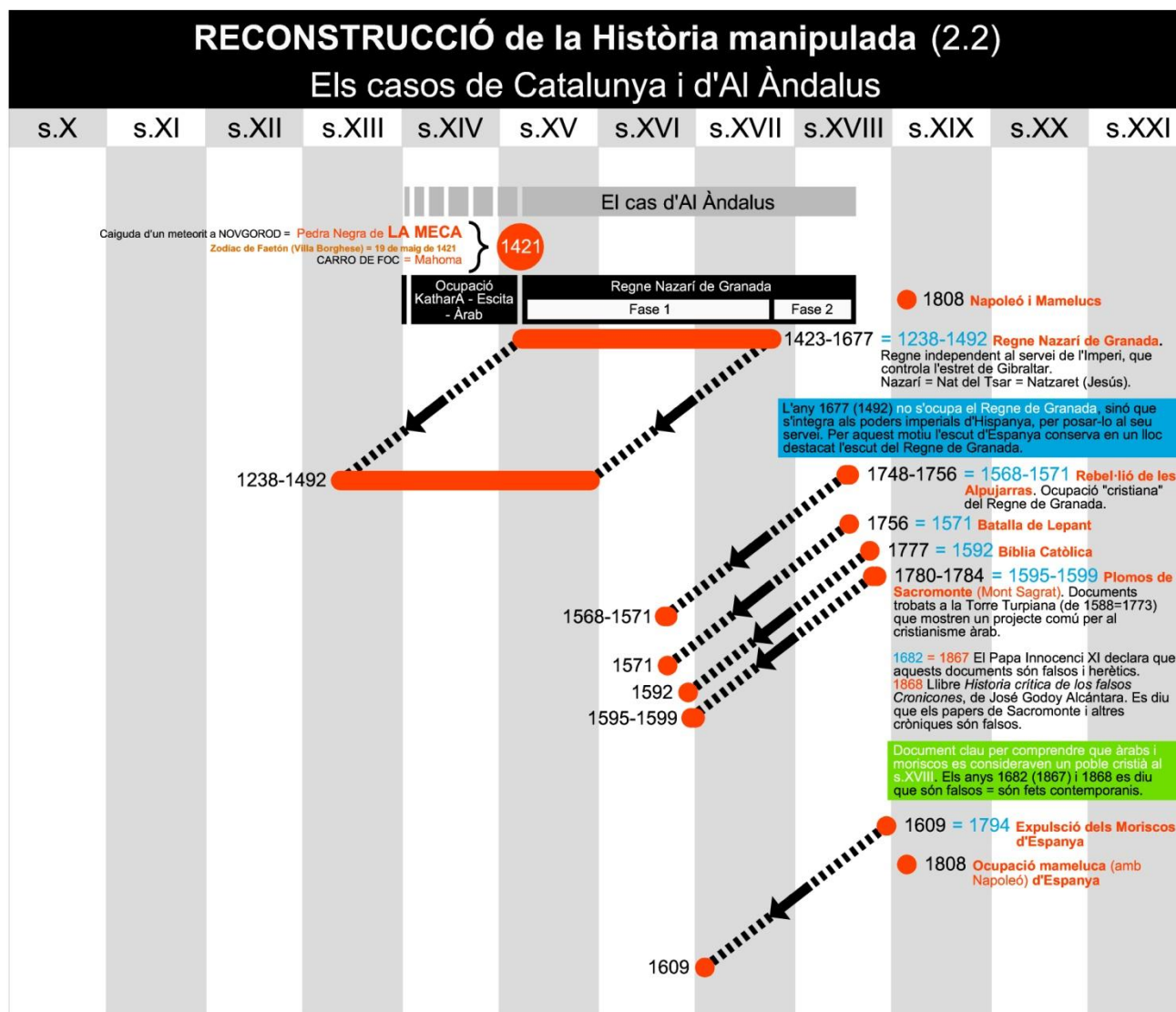
Es crea també el mite de Cristòfor Colom (que era un príncep de l'Imperi), i s'esborra el seu passat català i templer.

Les desposseïcions d'en Colom i d'en Cortès no són a l'any 1535/1536, sinó a l'any 1720/1721, coincidint amb la retirada dels Habsburg d'Espanya (Tractat de l'Haia de 1720).

—

14.2. El cas d'Al Àndalus

GRÀFIC 14.2 - Diagrama 3
 DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
 Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

Aquesta reconstrucció és una versió preliminar. Però s'adapta al relat històric alternatiu que proposa la NC, i també al salt de 185 anys.

Tal i com s'exposa, Al Àndalus hauria estat el Regne Nazarí de Granada, que oficialment es situa als anys 1238-1492. Només cal afegir-hi 185 anys per comprendre-ho bé. Es correspon als anys 1423-1677. Coincideix perfectament amb l'època d'esplendor de l'Imperi. I es correspon amb la caiguda del gran meteorit que la NC situa a l'any 1421. Aquest seria l'origen de La Meca, el carro de foc de Mahoma, i també del Regne de Granada. Es tracta, per tant, d'un regne amb un fort contingut simbòlic. Inicialment representa el control de l'estret de Gibraltar per part de Terra Santa. Però des de l'any 1677 (1492) s'incorpora als nous poders d'Hispanya, que es proposa reocupar el món en nom del Sacre Imperi Romà.

Granada no va ser vençuda ni els àrabs van ser expulsats el 1492 (1677). Va ser un regne integrat al nou projecte romà europeu. Per aquesta raó Granada és un regne que forma part de l'Escut d'Espanya. D'acord amb la reconstrucció provisional que mostra aquest gràfic, l'expulsió real dels àrabs d'Andalusia es realitza

l'any 1794 (1609), després de la Revolució Francesa (1789) i abans de l'ocupació napoleònica d'Espanya, Terra Santa, Roma, Malta, Gènova, etc., per part dels Mamelucs (el 1808).

Aquesta reconstrucció corrobora la divisió simbòlica entre el Cristianisme i l'Islam que desxifra la NC. La NC exposa que la ruptura entre l'Alcorà i la Bíblia té lloc entre els segles XVIII i XIX. Aquesta seria també la ruptura entre els àrabs i els cristians a Hispanya.

Dates significatives:

1423-1677 = 1238-1492 Regne Nazarí de Granada

Regne independent al servei de l'Imperi, que controla l'estret de Gibraltar. Nazarí = Nat del Tsar = Natzaret (Jesús).

L'any 1677 (1492) no s'ocupa el Regne de Granada, sinó que s'integra als poders imperials d'Hispanya, per posar-se al seu servei. Per aquest motiu l'escut d'Espanya conserva en un lloc destacat l'escut del Regne de Granada.

1748-1756 = 1568-1571 Rebel·lió de les Alpujarras. Ocupació "cristiana" del Regne de Granada

1756 = 1571 Batalla de Lepant

1777 = 1592 Bíblia Catòlica

1780-1784 = 1595-1599 "Plomos" (o "libros plúmbeos") de Sacromonte (Mont Sagrat), a Granada

Documents trobats a la Torre Turpiana (de 1588=1773) que mostren un projecte comú per al cristianisme i els àrabs.

Document clau per comprendre que àrabs i moriscos es consideraven un poble cristià al s.XVIII. Als anys 1682 (1867) i 1868 es diu que són falsos = són fets contemporanis.

- 1867 (1682) El Papa Innocenci XI declara que aquests documents són falsos i herètics.
- 1868 Llibre *Historia crítica de los falsos Cronicones*, de José Godoy Alcántara. Es diu que els "plomos" de Sacromonte i altres cròniques són falsos.

1794 = 1609 Expulsió dels Moriscos d'Espanya

1808 Ocupació mameluca (amb Napoleó) d'Espanya

15. Ss. XV-XXI: La revisió simbòlica i l'Imperialisme Econòmic

Si es modifica la Història es creen nous símbols, associats a nous valors. Aquest és el cas de l'origen de l'imperialisme econòmic que s'imposa al segle XIX. Fins aleshores, el disseny de les finances és un instrument al servei de l'Imperi Original. La casta jueva n'és el principal garant, i a l'arrel del poder sacerdotal que el crea. Des del segle XIX esdevé un poder aliat amb els poders dels estats independents, i de les grans corporacions (aquesta segona part, però, no s'explora en aquest exercici. Només s'aprofundeix en la comprensió del seu origen).

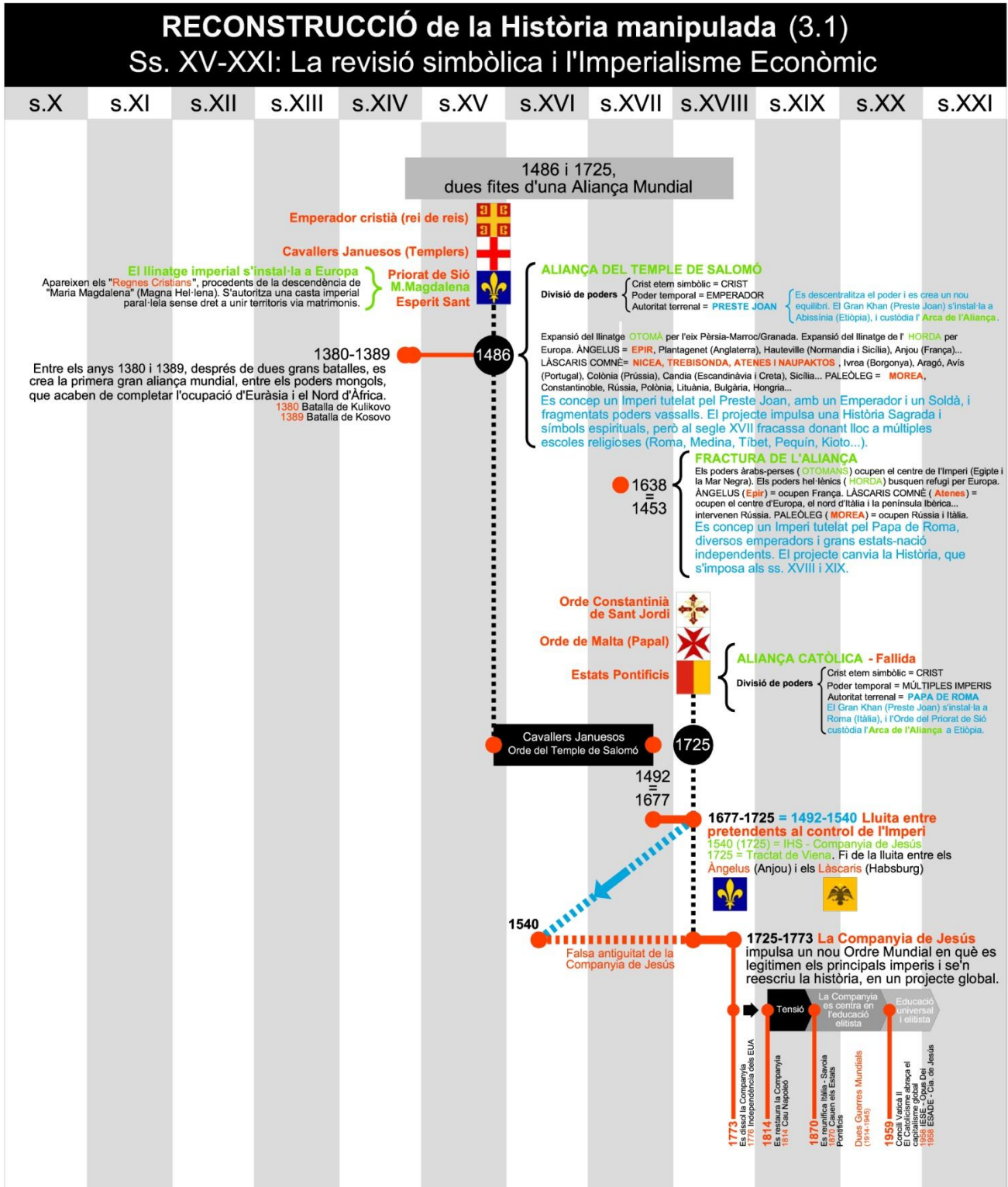
L'origen dels poders imperials, tal i com aquí s'explora, es situa a l'Arca de l'Aliança, l'any 1486. La fi d'aquests poders, transformats en una nova aliança, es situa al segle XVIII, coincidint amb el disseny de la cruenta colonització europea del món. Degut a aquesta segona aliança s'alteren els símbols del poder, i apareix l'imperialisme econòmic.

—

15.1. 1486 i 1725, dues fites d'una Aliança Mundial

GRÀFIC 15.1 - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats

Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

1380-1389 = 1195-1204 La Gran Guerra

Entre els anys 1380 i 1389, després de dues grans batalles, es crea la primera gran aliança mundial, entre els poders mongols, que acaben de completar l'ocupació d'Euràsia i el Nord d'Àfrica. Dades significatives:

1380 Batalla de Kulikovo.

1389 Batalla de Kosovo.

1486 = 1301 ALIANÇA DEL TEMPLE DE SALOMÓ

Origen de la dualitat de l'emperador cristià (rei de reis) a Constantinoble i a Etiòpia / dels cavallers Januesos (Templers) / del Priorat de Sió i dels símbols de Maria Magdalena i l'Esperit Sant.

Divisió de poders: Crist etern simbòlic = CRIST / Poder temporal = EMPERADOR / Autoritat terrenal = PRESTE JOAN.

Es descentralitza el poder i es crea un nou equilibri. El Gran Khan (Preste Joan) s'instal·la a Abissínia (Etiòpia), i custòdia l'Arca de l'Aliança.

Expansió del llinatge OTOMÀ per l'eix Pèrsia-Marroc/Granada. Expansió del llinatge de l'HORDA per Europa. ÀNGELUS = EPIR, Plantagenet (Anglaterra), Hauteville (Normandia i Sicília), Anjou (França)... LÀSCARIS COMNÈ = NICEA, TREBISONDA, ATENES I NAUPAKTOS, Ivrea (Borgonya), Aragó, Avis (Portugal), Colònia (Prússia), Candia (Escandinàvia i Creta), Sicília... PALEÒLEG = MOREA, Constantinoble, Rússia, Polònia, Lituània, Bulgària, Hongria...

Es concep un Imperi tutelat pel Preste Joan, amb un Emperador i un Soldà, i fragmentats poders vassalls. El projecte impulsa una Història Sagrada i símbols espirituals, però al segle XVII fracassa donant lloc a múltiples escoles religioses (Roma, Medina, Tibet, Pequín, Kioto...).

1638 = 1453 FRACTURA DE L'ALIANÇA

Els poders àrabs-perses (OTOMANS) ocupen el centre de l'Imperi (Egipte i la Mar Negra). Els poders hel·lènics (HORDA) busquen refugi per Europa. ÀNGELUS (Epir) = ocupen França. LÀSCARIS COMNÈ (Atenes) = ocupen el centre d'Europa, el nord d'Itàlia i la península Ibèrica... intervenen Rússia. PALEÒLEG (MOREA) = ocupen Rússia i Itàlia.

Es concep un Imperi tutelat pel Papa de Roma, diversos emperadors i grans estats-nació independents. El projecte canvia la Història, que s'imposa als ss. XVIII i XIX.

1677-1725 = 1492-1540 Lluita entre pretendents al control de l'Imperi

1725 = 1540 ALIANÇA CATÒLICA – Fallida

Divisió de poders: Crist etern simbòlic = CRIST / Poder temporal = MÚLTIPLES IMPERIS / Autoritat terrenal = PAPA DE ROMA.

El Gran Khan (Preste Joan) s'instal·la a Roma (Itàlia), i l'Orde del Priorat de Sió custòdia l'Arca de l'Aliança a Etiòpia.

1540 (1725) = IHS – Companyia de Jesús.

1725 = Tractat de Viena. Fi de la lluita entre els Àngelus (Anjou) i els Làscaris (Habsburg).

1725-1773 = 1540-1773 La Companyia de Jesús

La Companyia impulsa un nou Ordre Mundial en què es legitimen els principals imperis i se'n reescriu la història, en un projecte global.

1540-1725 Falsa antigor de la Companyia de Jesús.

1725 (1540) **Es funda la Companyia a Roma** (origen el 1707 (1522) a Montserrat (Barcelona), i el 1719 (1534) a París). **L'any 1707 representa la inflexió de l'autoritat dels Habsburg (Làscaris) a Hispanya. L'any 1719 representa l'autoritat de París (Anjou=Àngelus) sobre el projecte jesuïta hispanyol.**

1773 Es dissol la Companyia a l'òrbita Borbó.

1776 Independència dels EUA.

1814 Es restaura la Companyia.

1814 Cau Napoleó i Itàlia es fractura.

1814 **Fi de la República de Gènova i independència de la Confederació Suïssa** (respecte al Sacre Imperi Romà). **Probable origen dels Estats Pontificis i de la famosa Guàrdia Suïssa Pontifícia.**

1870 Es reunifica Itàlia – els Savoia (família Làscaris).

1870 Cauen els Estats Pontificis.

1914-1945 Dues Guerres Mundials.

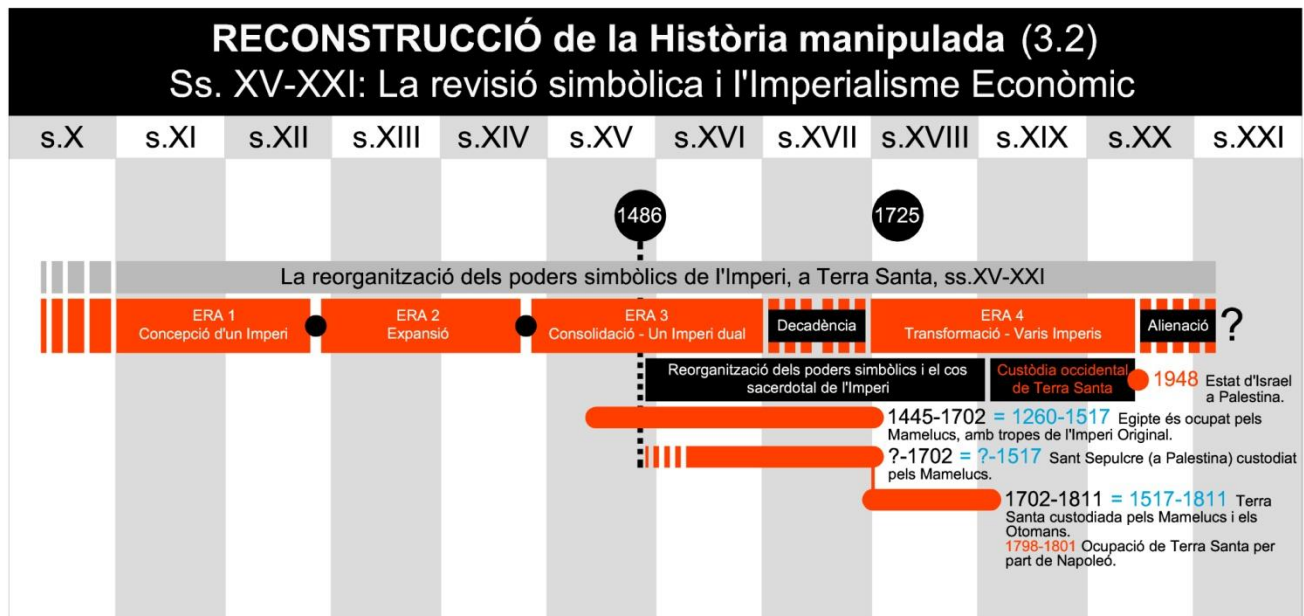
1959 Concili Vaticà II. El Catolicisme abraça el capitalisme global.

- 1958 IESE (Pamplona) – Opus Dei.
- 1958 ESADE (Barcelona) – Cia. de Jesús.

—

15.2. Ss. XV-XXI: La revisió simbòlica i l'Imperialisme Econòmic

GRÀFIC 15.2 - Diagrama 3
 DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

1486-1811 Reorganització dels poders simbòlics i del cos sacerdotal de l'Imperi

1445-1705 = 1260-1517 Egipte és ocupat pels Mamelucs, amb tropes de l'Imperi Original

1486?-1702 = 1260?-1517 Sant Sepulcre (a Palestina) custodiat pels Mamelucs

1702-1811 = 1517-1811 Terra Santa custodiada pels Mamelucs i els Otomans

1798-1801 Ocupació de Terra Santa per part de Napoleó.

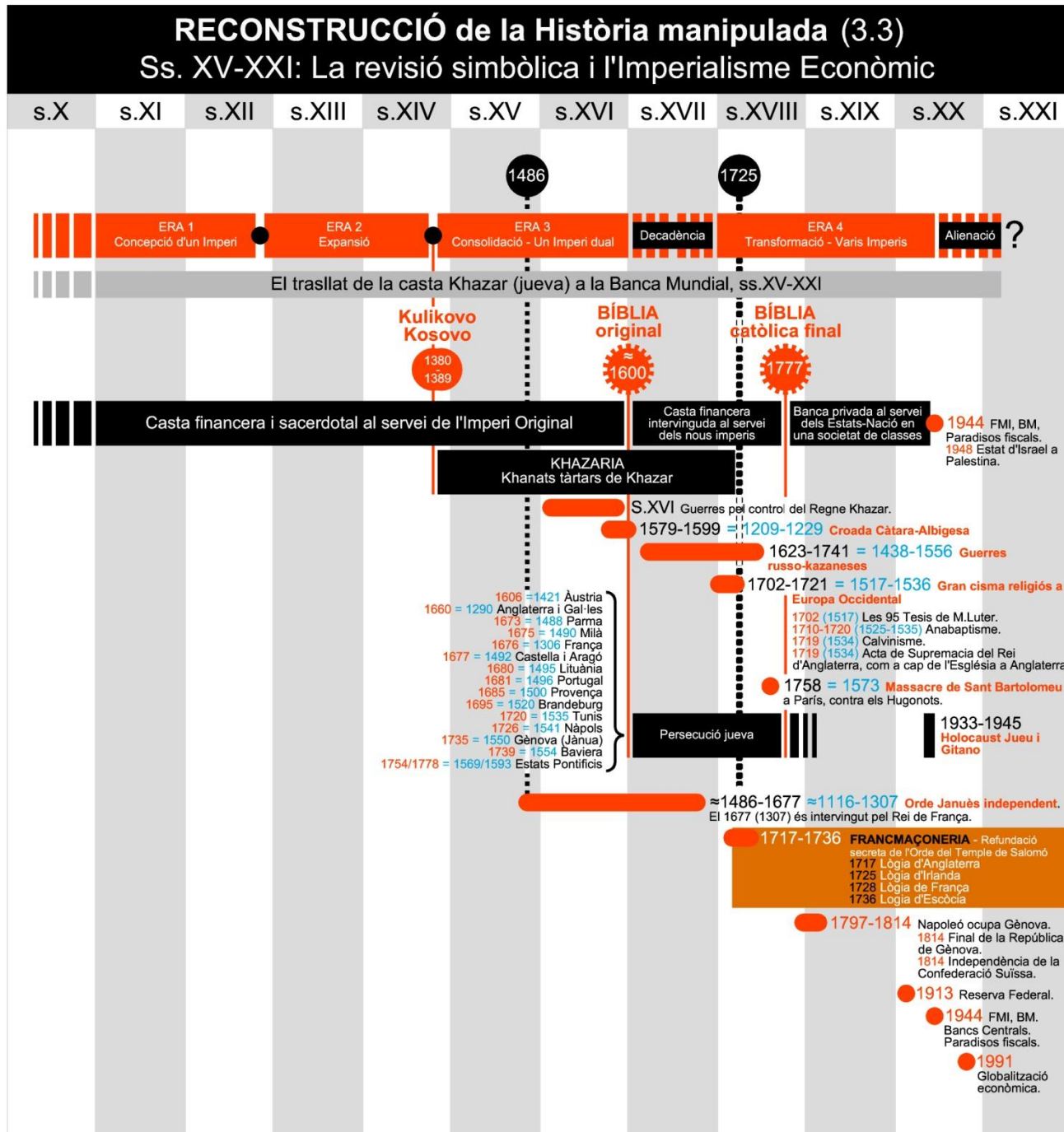
1811-1948 Custòdia occidental de Terra Santa

1948 Estat d'Israel a Palestina

15.3. El trasllat de la casta Khazar (jueva) a la Banca Mundial, ss.XV-XXI

GRÀFIC 15.3 - Diagrama 3

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 - 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
 Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

Ss. X-XVI Casta financera i sacerdotal al servei de l'Imperi Original

1380/1389-1725 KATHARIA – Khanats tàrtars de Khazar

≈1486-1677 = ≈1116-1307 Orde Januès independent

El 1677 (1307) és intervingut pel Rei de França

S.XVI Guerres pel control del Regne Khazar

1579-1599 = 1209-1229 Croada Càtara-Albigesa

≈1600 Bíblia original

S.XVI-1777/1811 Persecució jueva

- 1606 (1421) Àustria.
- 1660 (1290) Anglaterra i Gal·les.
- 1673 (1488) Parma.
- 1675 (1490) Milà.
- 1676 (1306) França.
- 1677 (1492) Castella i Aragó.
- 1680 (1495) Lituània.
- 1681 (1496) Portugal.
- 1685 (1500) Provença.
- 1695 (1520) Brandenburg.
- 1720 (1535) Tunis
- 1726 (1541) Nàpols
- 1735 (1550) Gènova (Jànuia)
- 1739 (1554) Baviera.
- 1754/1778 (1569/1593) Estats Pontificis.

S.XVII-1777 Casta financera intervinguda, al servei dels nous imperis

1702-1721 = 1517-1536 Gran cisma religiós a Europa Occidental

- 1702 (1517) Les 95 Tesis de M.Luter.
- 1710-1720 (1525-1535) Anabaptisme.
- 1719 (1534) Calvinisme.
- 1719 (1534) Acta de Supremacia del Rei d'Anglaterra, com a cap de l'Església a Anglaterra.

1717-1736 FRANCMÀÇONERIA – Refundació secreta de l'Orde del Temple de Salomó

- 1717 Lògia d'Anglaterra.
- 1725 Lògia d'Irlanda.
- 1728 Lògia de França.
- 1736 Lògia d'Escòcia.

1758 = 1573 Massacre de Sant Bartolomeu a París, contra els Hugonots

1777 Bíblia catòlica final

1777-1944 Banca privada al servei dels Estats-Nació en una societat de classes

1789 Revolució francesa

1801 Caiguda de Napoleó a Terra Santa

1801 = 1616 Moren Cervantes i Shakespeare (i cau Napoleó)

El **23 d'abril del 303** mor Sant Jordi. El **23 d'abril de 1616** moren Cervantes i Shakespeare.

1616-303-1000=313 any de l'Edicte de Milà, en què es declara la llibertat religiosa.

Cervantes i Shakespeare foren autors ocults per la **Francmaçoneria**, que deixen constància de la manipulació de la història recent a Europa (**Shakespeare**) i de la farsa religiosa i imperialista a Espanya, sota el deliri d'un cavaller decadent (**Cervantes**).

1797-1814 Napoleó ocupa Gènova

1814 Final de la República de Gènova.

1814 Independència de la Confederació Suïssa.

1913 Reserva Federal

1933-1945 Holocaust Jueu (casta financera i sacerdotal de l'Imperi Original) i Gitano (exèrcit mercenari de l'Imperi Original)

1944 FMI, BM, Paradisos fiscals

1948 Estat d'Israel a Palestina

1991 Globalització econòmica

- **1687 Orde del Card** Aliança a Escòcia.
- **1695-1718 Ordes de Sant Andreu (1695), Santa Caterina (1714) i Sant Jordi (1718)** Aliança a Rússia.
- **1697 Orde Constantinià de Sant Jordi** Aliança global a Occident.
- **1718 o 1533 (1348) Orde de Lligacama** Aliança a Anglaterra.
- **1725 Orde del Bany** Aliança a Irlanda.
- **1744 (1559) Orde de l'Espurna d'Or** Aliança al Sacre Imperi Romà Germànic.
- **1763 (1578) Orde de l'Esperit Sant** Aliança a França...

1486-1638 = 1301-1453 Lluites entre la casta imperial cristiana pel control d'Europa Occidental

- **1522-1638 (1337-1453)** Guerra dels Cent Anys.
- **1536-1554 (1351-1369)** Guerra Civil Castella-Portugal.
- **1541-1554/1560 (1356-1369/1375)** Guerra Civil Castella-Aragó, ...

Drets principescos:

- **1486 (1301)** Príncep de Gal·les.
- **1534 (1349)** Dofí de França.
- **1536 (1351)** Príncep de Girona (Aragó).
- **1573 (1388)** Príncep d'Astúries (Castella).
- **1608 (1423)** Príncep de Viana (Navarra).
- **1618 (1433)** Príncep de Portugal...

≈1492-1563/1603 = ≈1307-1378/1418 Papat d'Avinyó i trasllat dels poders a Roma

1563 (1378) Antipapa que s'instal·la a Roma.

1607-1638 = 1422-1453 Setge otomà de Constantinoble

1638 (1453) Constantinoble és ocupada pels Otomans.

1616-1630 = 1431-1445 Concili de Basilea. Ruptura de les esglésies d'Orient i Occident

1638-1725 Lluita per l'ocupació de l'Imperi

- **1638 (1453)** Ocupació de Constantinoble.
- **1645-1683** Expansió de l'Imperi Otomà.
- **1677 (1307)** Intervenció de l'Orde Januès.
- **1699 (1494)** Tractat de Tordesillas.
- **1684-1699** Guerra de la Lliga Santa (terra eslava).
- **1688-1697** Guerra de la Gran Aliança (terra grecoromana).
- **1705-1715** Guerra de Successió Espanyola.

1725-1945 Colonització europea del Món. Holocaust cultural

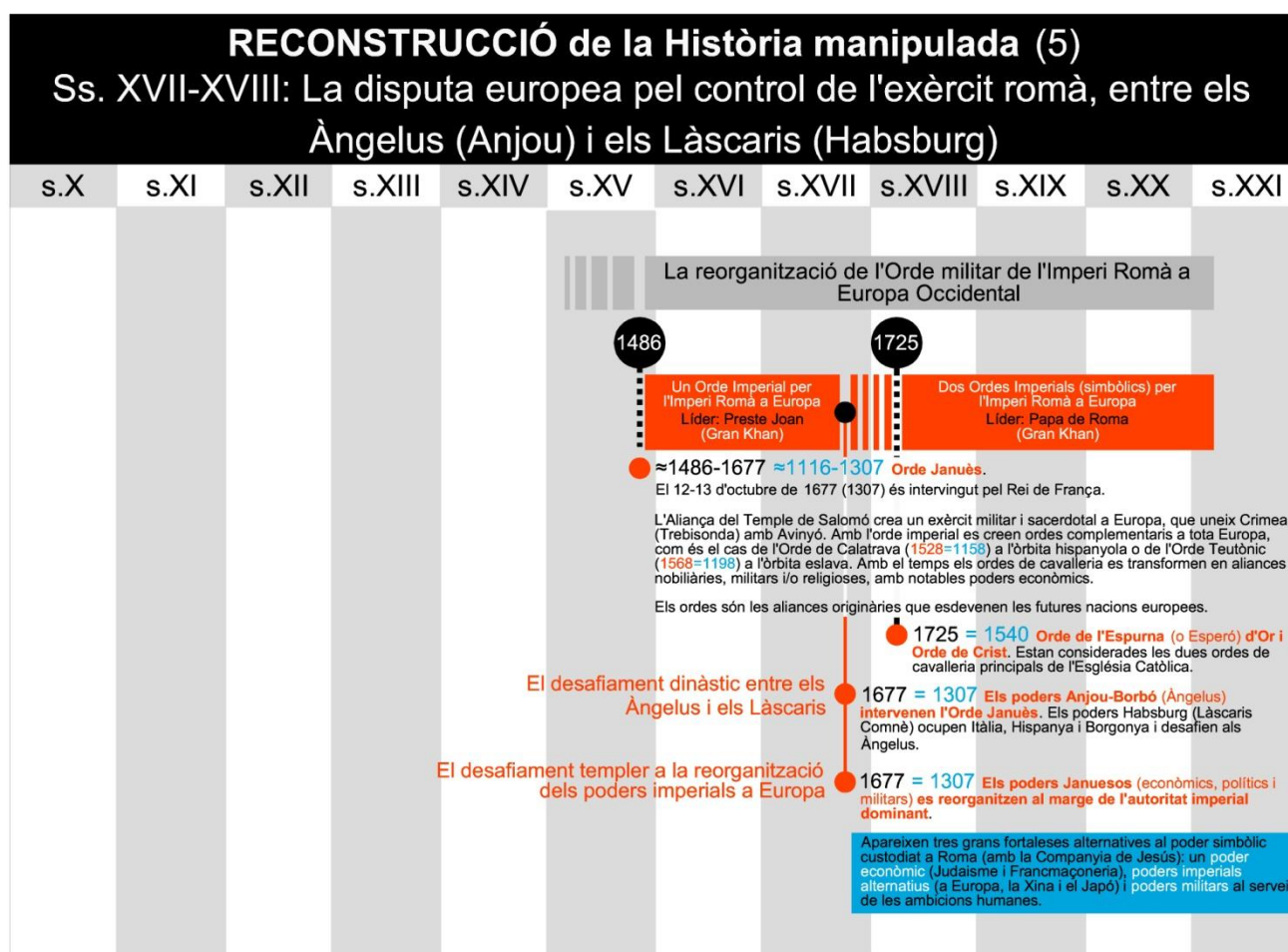
1945 Nacions unides (el solar de la seu de Nova York és una donació dels Rockefeller; són els Rocafull occitans?)

17. Ss. XVII-XVIII: La disputa europea pel control de l'exèrcit romà, entre els Àngelus (Anjou) i els Làscaris (Habsburg)

17.1. La reorganització de l'Orde militar de l'Imperi Romà a Europa Occidental

GRÀFIC 17 - Diagrama 3 (Detall)

DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 · 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

≈1486-1677 ≈1116-1307 Orde Januès

El 12-13 d'octubre de 1677 (1307) és intervingut pel Rei de França.

L'Aliança del Temple de Salomó crea un exèrcit militar i sacerdotal a Europa, que uneix Crimea (Trebisonda) amb Avinyó. Amb l'orde imperial es creen ordes complementaris a tota Europa, com és el cas de l'Orde de Calatrava (1528=1158) a l'òrbita hispanyola o de l'Orde Teutònic (1568=1198) a l'òrbita eslava. Amb el temps els ordes de cavalleria es transformen en aliances nobiliàries, militars i/o religioses, amb notables poders econòmics.

Els ordes són les aliances originàries que esdevenen les futures nacions europees.

1725 = 1540 Orde de l'Espurna (o Esperó) d'Or i Orde de Crist.

Estan considerats els dos ordes de cavalleria principals de l'Església Catòlica.

Els poders de l'Imperi Romà, sota l'autoritat inicial del Gran Khan (transformat en Papa de Roma), es fragmenten. Resultat del moviment del poder al llarg dels ss.XVIII i XIX, l'Orde Januès esdevé un orde hospitalari (Orde de Malta).

L'Orde de l'Espurna d'Or, fundat per Constantí el Gran, és un reflex de l'Orde Constantinià de Sant Jordi (1697), que alhora és un reflex de l'Orde de Sant Jordi de Montesa. Els ordes de Sant Jordi de Montesa (1687=1317) i de Crist (1689=1319) són, a les òrbites de l'Aragó i Portugal, les dues ordes imperials continuadores de l'Orde Januès, i apareixen en motiu del Tractat de Tordesillas (1679=1494).

17.2. El desafiament dinàstic entre els Àngelus i els Làscaris

1677 = 1307 Els poders Anjou-Borbó (Àngelus) intervenen l'Orde Januès

Els poders Habsburg (Làscaris Comnè) ocupen Itàlia, Hispanya i Borgonya i desafien als Àngelus.

Amb les terres gòtiques assetjades a Crimea, Trebisonda i Constantinoble, els poders greco-romans es traslladen a Occident per apropiar-se de la força i l'autoritat de l'Orde Januès. Els Àngelus fan el primer pas. És part de la crònica de Carles d'Anjou, que la Història Oficial envia al passat. Els Làscaris els hi van al darrere.

17.3. El trasllat de poders d'Hongria a Borgonya, i després als Habsburg

1593 = 1408 Orde del Drac

Aliança a Hongria. Aquest orde trasllada poders militars des d'Hongria a l'Aragó (=Dragó), i després a l'òrbita germànica. És l'arrel de l'autoritat dels Habsburg.

1614 = 1429 Orde del Toisó d'Or. Aliança a Borgonya. El patró de l'orde és Sant Andreu = Crist = Andrònic. **Orde vinculat a la profecia de l'Apocalipsi** (anyell degollat). La llegenda fundacional utilitza un mite grec: Jason, i els Argonautes. Representa la història de la defensa de Crist (Amazones de Geòrgia, llinatge de David i origen de Trebisonda, creat pels descendents d'Andrònic Comnè) i el viatge a Occident. **És l'origen dels poders dels Habsburg (Làscaris Comnè) a Europa.**

17.4. El Tractat de Tordesillas – El trasllat de poders a l'Aragó i a Portugal, i la posterior apropiació dels drets de Castella

1679 = 1494 Tractat de Tordesillas

Davant el desafiament dels Àngelus (Anjou), els Làscaris Comnè, aliats amb el Preste Joan (Gran Khan) inicien el trasllat definitiu dels poders a Itàlia i a Hispanya. És el germen del Sacre Imperi Romà

Germànic (Habsburg), que després del desenllaç de la Guerra de Successió Espanyola (1714) es fractura.

Es creen l'Orde de Sant Jordi de Montesa (1687=1317) i l'Orde de Crist (1689=1319), els poders que, en nom d'Aragó i Portugal han de reocupar l'Imperi. Per aquest motiu, diversos mapamundis mostren els símbols de catalans i portuguesos en el repartiment del món traçat en el Tractat de Tordesillas.

Resultat de la derrota dels Làscaris (Habsburg) enfront els Àngelus (Anjou-Borbó) en motiu de la Guerra de Successió Espanyola (1714), es crea la falsa crònica dels drets castellans de Tordesillas, i la castellanització de la conquesta espanyola d'Amèrica.

17.5. La falsificació genealògica dels Anjou i els Habsburg, i d'Hernán Cortés

1697 Orde Constantinià de Sant Jordi

Es crea l'Orde Constantinià, que emergeix dels Làscaris Comnè, i (oficialment) es ven als Ducs de Parma.

1714 L'Orde Constantinià és apropiat pels Àngelus (Anjou-Borbó)

L'any 1714, en Felip, el Duc d'Anjou, casa amb Elisabetta Farnese, la filla del Duc de Parma.

El 1714 es divideixen els poders entre els Àngelus (Anjou-Borbó) i els Làscaris (Habsburg).

Es crea la falsificació genealògica dels Reis de França.

Es crea la falsificació genealògica dels Habsburg. Al segle XVIII es crea la "llegenda" del Sacre Imperi Romà Germànic, basant-se amb els Reis d'Israel Bíblics i els Khans de l'Imperi passat.

Es crea la falsificació genealògica de les Corones de Portugal, Castella i d'Aragó, així com la falsificació genealògica dels reis Habsburg d'Espanya, dels segles XVI i XVII, que els uneix a tots.

Els Làscaris de l'Aragó es manipulen sota la figura dels Comtes de Palas i els de Ribagorça, també comtes de Cortès. Hernán Cortés fou un Làscaris, el III Comte de Cortès segons la genealogia oficial.

17.6. El repartiment de l'Orde Januès (del Temple de Salomó) entre nous ordes imperials

L'Orde del Toisó d'Or té dos líders, un Anjou-Borbó i un Habsburg, des de 1714, y l'Orde Constantinià s'integra al poder Anjou-Borbó. Degut a això, els Habsburg i Roma creen l'Orde de l'Espurna d'Or (1744=1559) al seu lloc. El pare de J.J. Scaliger (de nom Juli Cèsar) fou cavaller d'aquest orde (i el mecenes de Nostradamus). Altres cavallers insignes van ser Mozart, Casanova i Piranesi.

L'Orde de l'Espurna (o Esperó) d'Or, resultat d'una manipulació deliberada, esdevé una orde fictícia enviada al passat. Resultat d'una múltiple manipulació, al segle XXI es considera que hi ha tres Ordes de l'Espurna d'Or: la del Principat de Catalunya, la del Sacre Imperi Romà Germànic i la del Papa de Roma. Totes tres són la mateixa.

Resultat de la fractura sistemàtica dels poders de l'Imperi Romà a Europa, al llarg dels ss.XVIII i XX l'**Orde Constantinià** és objecte d'un litigi dinàstic entre quatre famílies: la Làscaris Comnè (l'originària), la dels Ducs de Parma (escissió de l'anterior), la Borbó-Dues Sicílies i Orleans (els Àngelus=Anjou intrusos a Hispanya, resultat de la Guerra de Successió Espanyola) i la Borbó-Dues Sicílies Ducs de Castre (escissió de l'anterior).

Els **Àngelus** (Anjou), amb la finalitat d'apropiar-se dels drets simbòlics dels ordes Constantinià i de l'Espurna d'Or, **creen una documentació artificial**. Respecte a l'Orde Constantinià, es decreta que la fundació real no fou pas de Constantí, sinó d'**Isaac Àngelus**, el successor d'Andrònic Comnè (Crist), l'any 1190. Aquesta és una evidència que apunta a que els Àngelus són realment els Anjou (i que Andrònic representa a Crist). Però la Història Oficial converteix, al segle XIX mateix, a Isaac Àngelus en el traïdor de Crist. És a dir, **Judes**. Altrament, respecte l'Orde de l'Espurna d'Or, es crea una documentació artificial indicant que tampoc la funda Constantí, sinó que és obra de **Carles d'Anjou**, el 1266. És a dir, tot apunta als **Àngelus-Anjou**.

—

17.7. El desafiament templer a la reorganització dels poders imperials a Europa

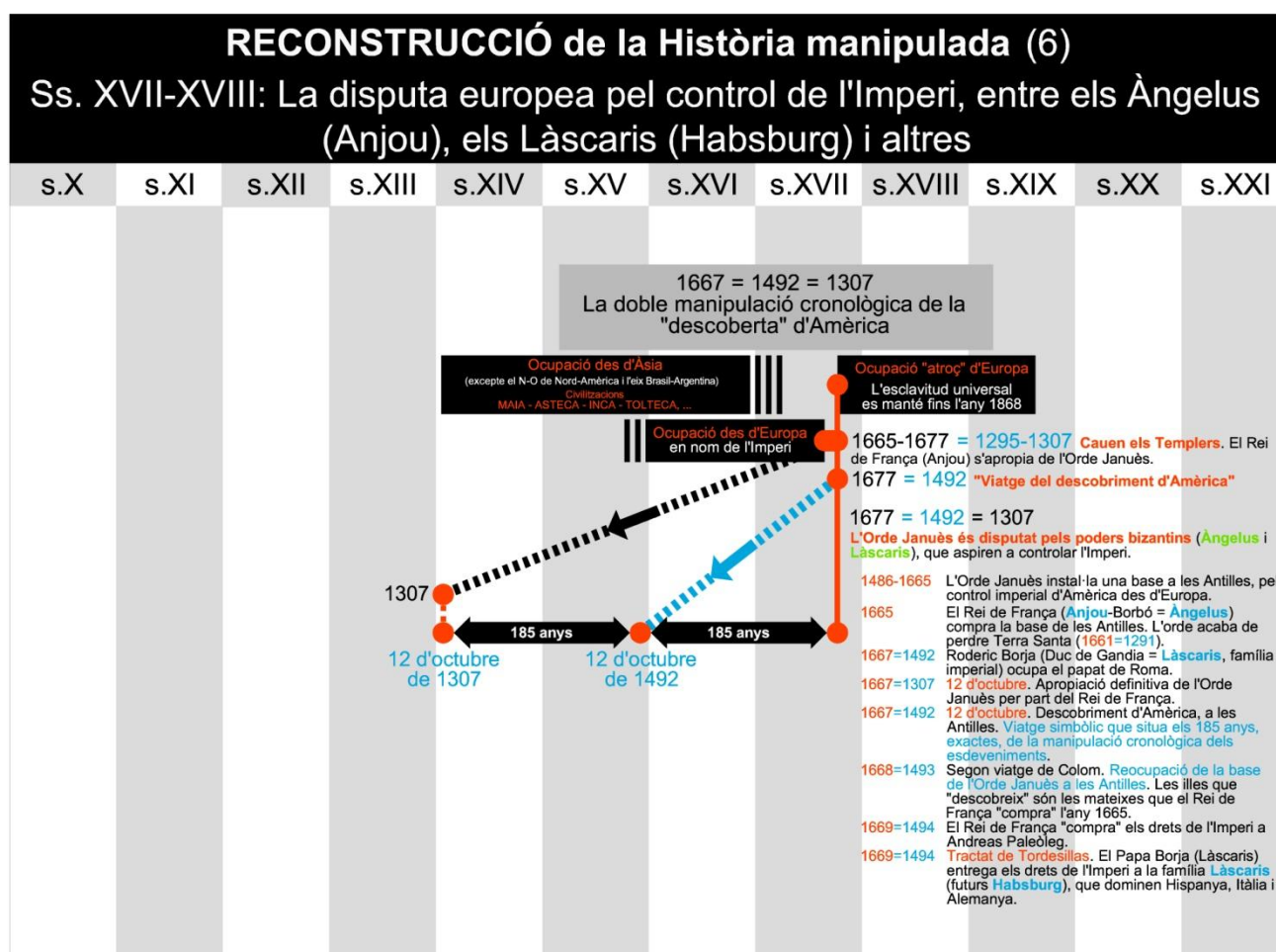
1677 = 1307 Els poders Januesos (econòmics, polítics i militars) es reorganitzen al marge de l'autoritat imperial dominant

*Apareixen tres grans fortaleses alternatives al poder simbòlic custodiat a Roma (amb la Companyia de Jesús): un **poder econòmic** (Judaisme i Francmaçoneria), **poders imperials alternatius** (a Europa, la Xina i el Japó) i **poders militars** al servei de les ambicions humanes.*

18. Ss. XVII-XVIII: La disputa europea pel control de l'Imperi, entre els Àngelus (Anjou), els Làscaris (Habsburg) i altres

18.1. 1667 = 1492 = 1307 – La doble manipulació cronològica de la “descoberta” d'Amèrica

GRÀFIC 18 - Diagrama 3 (Detall)
 DIAGRAMA GLOBAL DE LA DOBLE MANIPULACIÓ CRONOLÒGICA DE LA HISTÒRIA HUMANA
 Representació del Mapa Cronològic Global de la "Nova Cronologia" (3a Part) V.2.0 · 2017/10/12

Autor: Andreu Marfull-Pujadas 2017 © Tots els drets reservats
 Exercici realitzat pel Projecte de la direcció científica de la Nova Cronologia - НЕВ ХРОНОЛОГИЈАА - dirigit pels professors A.T.Fomenko i G.V.Nosovskiy

18.2. 1630-1679 = 1445-1494 – El Tractat de Tordesillas: el desafiament Làscaris (Habsburg) a les pretensions Àngelus (Anjou) pel control de l'Orde Januès, un cop cau Terra Santa

≈1500-1665 L'Orde Januès i els Otomans s'implanten al Carib i custodien l'Amèrica Imperial

1630 = 1445 Teodor IV Làscaris esdevé Gran Príncep

Unió dels Làscaris amb els Paleòleg (casat amb Irene Paleòloga), que atorga els drets de l'Imperi.

1636-1657 Els Làscaris ocupen l'Orde Januès (oficialment de Sant Joan) – Joan Pau Làscaris Ventimiglia

1638-1679 = 1453-1494 Expansió de l'Imperi Otomà

L'any 1638 (1453) cau Constantinoble. A partir d'aquest moment es crea un conflicte dins l'Imperi.

Els Otomans s'estenen per la Mar Negra, atacant les possessions Janueses, des de Creta fins a Rodes.

1645-1683 Expansió de l'Imperi Otomà

Després d'una guerra civil dins l'òrbita àrab, els Otomans inicien l'expansió de l'imperi des de Natòlia (Turquia). L'any 1645 comença l'atac a Candia (la Casa de Candia és Làscaris, l'arrel de l'expansió Escandinava), en possessió de la República de Venècia. La lluita es manté fins el 1669, quan cau definitivament en mans otomanes. L'any 1663 comença l'atac a Àustria, i el 1676 a les terres eslaves.

L'expansió del 1645-1683 (continua més endavant) és l'equivalent al desafiament del 1453-1494 (1638-1679) i posterior, fins a l'any 1535 (1720).

1647 = 1462 L'Orde Januès es reorganitza a Castella i Portugal

La Llengua d'Aragó controla tota la Península Ibèrica fins l'any 1647 (1462), i està dirigida pel Principat de Catalunya des del 1504 (1319). Però en motiu de la reorganització dels poders a Europa, té lloc una escissió. Castella i Portugal es separen de la Llengua de l'Aragó. S'independitzen Portugal i Castella i, resultat d'una guerra, el Principat de Catalunya es desvincula de l'òrbita provençal, on hi ha la seu de l'Orde Januès.

Fins l'any 1647 (1462), l'Orde Januès europeu s'organitza en sis Llengües: Provença (capital a Saint Gilles, a tocar de Montpeller), Aragó, Auvèrnia, França, Itàlia, Anglaterra i Alemanya.

1579-1599 = 1209-1229 Croada Càtara-Albigesa.

1628=1258 Tractat de Corbeil. Apropiació francesa del domini català a la Provença, on hi ha la seu de l'Orde Januès.

1640-1659 Guerra dels Segadors entre França, Catalunya i Castella. **Duplicat:** 1462-1472 (1647-1657) Guerra Civil Catalana. El príncep Carles de Viana és Comte de Ribagorça (Làscaris).

El Gran Mestre de l'Orde Januès és un Làscaris. El fill del Comte de Palas, fidel a Carles de Viana i descendent dels Làscaris, és el Patriarca d'Alexandria. Oficialment es diu Arnau Roger de Palas.

1640-1668 Independència de Portugal (i de Castella). **Duplicat:** 1462/1474-1475 (1647/1659-1660) Guerra entre Castella i Portugal.

1664=1479 Tractat d'Alcaçovas.

1668 Tractat de Lisboa.

1679=1492 Tractat de Tordesillas.

1647 = 1277 Els Anjou (Àngelus, dèspotes d'Epir), compren els drets del Regne de Jerusalem

1648 Es construeix el Palau Làscaris a Niça (Nicaea)

1656 = 1286 El Rei d'Aragó entrega el Palau Reial de Xàtiva als Làscaris

1660-1680 Els catalans (mallorquins) Rafael i Nicolau Cotoner i Oleza dirigeixen l'Orde Januès (oficialment de Sant Joan)

1661 = 1291 Pèrdua de Terra Santa – Dalmau de Rocabertí

1661 = 1291 Fundació de Suïssa. Carta Federal de la primera Confederació Suïssa. Es promet mantenir la independència dels Habsburg (els Làscaris, aspirants al tro imperial).

L'aparició de Suïssa coincideix amb el declivi de l'Orde Januès, que hi trasllada el poder financer que fins aleshores custòdia Jànuia (Gènova). Ginebra és la nova Jànuia.

1665 Es construeix el Palau Làscaris Ventimiglia a Torí

1665 = 1480 Andreas Paleòleg (educat pel cardenal Bessarion) intenta vendre els drets de l'Imperi al Gran Príncep de Moscou, Ivan III, casat amb Sofia Paleòloga. La gestió no té èxit però casa dues filles (Maria i Eutichia) a l'òrbita russa.

1665 L'Orde ven la base de les Antilles al Rei de França, per finançar la recuperació de "Terra Santa". Són les mateixes illes que descobreix Colom al segon viatge, de **1493** – Santa Creu, Sant Cristòfor, Sant Bartolomeu i Sant Martí.

L'any 1665 es cerquen recursos per refer l'Imperi, intervingut pels turcs, i es planifica la darrera croada, que fracassa. Mirar anys 1669-1673.

1666 = 1296 El Rei d'Aragó entrega (ven) la ciutat de Gandia als Làscaris

1668 = 1483 Roderic Borja compra el Ducat de Gandia. Inici del projecte imperial Borja (Làscaris)

Amb l'arribada dels Làscaris a València i Barcelona, s'inicia el fugaç poder dels Comtes de Ribagorça (Palas), que forjen el projecte dels Borja i de Ferran Cortès (Comte de Ribagorça-Lascorz).

1669-1673 = 1299-1303 Intent fallit de recuperar Terra Santa

Orde Januès, el Rei dels Armenis i l'Il-Khan Ghazan perden davant els Mamelucs.

1670 = 1485 Es planifica el Vaticà imperial

Sant Pere del Vaticà es funda en honor a Batu Khan, qui fou el fundador de l'Horda d'Or russa i nét del Gengis Khan, que al segle XIII (XV) ocupa Europa des de Rússia.

La datació del **zodiàc** que es troba a la Sala dels Pontífex del Vaticà dona la data del **24-30 de juny de 1670**, quan oficialment es realitza entre **1513 i 1521**, essent una de les sis sales que Roderic Borja ocupa (oficialment).

Aquesta datació es situa l'any **1670 (=1485)**, un any abans de la datació simbòlica de l'Apocalipsi, que és de l'any **1486**. Són fets relacionats entre sí.

1671 = 1486 Sentència de Guadalupe

El Rei allibera la pagesia catalana del sistema feudal davant l'abús dels nobles. Paral·lelament, el Rei planifica el viatge de Colom a Amèrica i allibera els pagesos de les obligacions davant dels nobles.

1671 = 1486 Anunci del projecte d'anar a Amèrica a Guadalupe

L'Almirall Colom (La Cavalleria-Làscaris) anuncia el projecte (Januès) de recuperar la seu americana de les Antilles, i defensar les cultures americanes en nom de l'Imperi.

1671 = 1486, 1-10 d'octubre. Data del zodiàc de l'Apocalipsi bíblic

Es planifica la reconstrucció de l'Aliança de Salomó, en nom del Preste Joan. Aliança per impulsar el projecte "papal" i desafiar als poders "usurpats" pels Àngelus.

1671 = 1486, 10 d'octubre. Planificació "oficial" de la "Segona Aliança de l'Arca de Salomó"

El rei Joan de Portugal (oficialment), planifica una expedició per proposar una **aliança amb el Preste Joan** (Gran Khan a Etiòpia, garant de l'Arca de l'Aliança de Salomó) per combatre el "desafiament" otomà.

1676 = 1306 Traspàs de poders de l'Imperi al Rei d'Aragó

Oficialment, els Làscaris entreguen els poders de Bizanci al Rei d'Aragó (a València). Però representa la unió dinàstica amb els Làscaris.

Es fa coincidir aquesta donació amb la llegenda de Roger de Flor amb els mites de Sant Jordi i Constantí.

303 = mor Sant **Jordi** defensant el Cristianisme.

1304-1305 = **Roger de Flor** (=Jordi) esdevé Cèsar.

306 = inici de l'imperi de **Constantí el Gran**.

1306 = donació de **Constança** (=Constantí) de l'Imperi Romà al Rei d'Aragó (Làscaris).

1677 = 1492 Roderic Borja (Duc de Gandia = Làscaris) es proclama Papa "Alexandre" de Roma

1677 = 1307 Cauen els Templers

El Rei de França empresona a Jacques de Molay.

1677 = 1492 "Viatge del descobriment d'Amèrica"

No es descobreix Amèrica, és una fita simbòlica que fa referència als 185 anys exactes de la manipulació cronològica entre 1307 i 1492. Aquest esdeveniment marca una nova era (l'any 7000 des d'Adam), i precedeix la reocupació de la base templera de les Antilles per part de l'Almirall Colom.

12 d'octubre de 1677 Bíblia: “Jesús i el Temple”

1678 = 1493 “2n. viatge” de Colom a Amèrica

L'Almirall Colom recupera la base de les Antilles, que el Rei de França (Àngelus = Anjou) ha comprat l'any 1665. La recuperació de la base de les Antilles es fa al servei dels Làscaris (Habsburg), sota l'autorització del Papa Borja.

L'Almirall **Colom** era un príncep bizantí, vinculat a la família Làscaris (**La Cavalleria**).

1679 = 1494 Donació dels drets de l'Imperi al Rei de França

A través de Joannes Andreas Làscaris, Andreas Paleòleg “cedeix” els drets al rei francès, que ocupa Itàlia, a canvi de recuperar (oficialment) Morea i Constantinoble.

1679 = 1494 Tractat de Tordesillas – Donació dels drets de l'Imperi als reis d'Aragó, Castella i Portugal

El papa Borja, Alexandre VI, Duc de Gandia (ciutat propietat dels Làscaris des del 20/8/1296 = 1666), cedeix els drets de l'Imperi als Làscaris (Habsburg), que controlen mitja Europa.

L'any 1697 (1494), té lloc una fricció entre les pretensions dels Àngelus i els Làscaris, pel control de l'Imperi. El Rei de França envaeix Itàlia (i Nàpols) i força a Joannes Andreas Làscaris a vendre-li els drets. Al seu torn, Roderic Borja, papa de Roma, desafia les pretensions dels Àngelus (Anjou-França) entregant els drets de l'Imperi als Làscaris (Habsburg), que ostenten el poder a Hispanya. L'empresa es dirigeix als poders de l'Aragó, aliada de Castella, i de Portugal, després del repartiment dels regnes als tractats anteriors d'Alcaçovas (1479=1664) i Lisboa (1668).

18.3. 1679-1725 = 1494-1540 – La lluita pel control dels drets imperials a Europa Occidental: la fi del projecte Januès, la Francmaçoneria i múltiples imperis militars

1679-1706 = 1494-1521 Re-ocupació “pacífica” d'Amèrica, dirigida pels Làscaris (Habsburg), amb l'Orde Januès fidel (òrbita catalano-italiana)

Els Colom i el Comte de Ribagorça eren família imperial Làscaris. Ferran Sanseverino i d'Aragó, III Comte de Cortès, fou Hernán Cortés.

La Història Oficial ha ocultat la lluita pel control del Carib entre els cavallers fidels als Àngelus i els fidels als Làscaris, així com enfront els cavallers àrabs mamelucs.

1679-1720 = 1494-1535 Expansió de l'Imperi Otomà

Els Otomans ocupen Terra Santa, des de Crimea fins a Egipte, per restablir l'ordre.

L'ocupació Otomana reforça l'aliança hel·lènica a Europa, i la lluita entre els Àngelus i els Làscaris. El pols assoleix el seu clímax el 1721 (=1536), amb l'Aliança Franco-Otomana que representa l'inici d'un equilibri que permetrà l'expansió del calendari Gregorià.

1681 = 1311 Dissolució dels Templers – El Papa dissol l'Orde del Temple de Salomó

1681 Declaració del Clergat de França – El Rei de França desautoritza al Papa de Roma

1683 12 de setembre, Setge de Viena. Els Otomans assolen Viena.

1684 març, Lliga Santa entre eslaus i grecs (Habsburg, Làscaris) contra l'Imperi Otomà i el Khanat de Crimea

Formada per Àustria, Venècia, Polònia, Toscana, Rússia i l'Orde Januès, per combatre l'expansió Otomana.

1684-1699 Guerra de la Lliga Santa entre eslaus i grecs contra l'Imperi Otomà i el Khanat de Crimea, Moldàvia i Transilvània

La guerra acaba amb el Tractat de Karlowitz, el 1699.

El pols entre eslaus i turcs, en què s'hi alien els Habsburg (Làscaris), representa la reunificació dels poders d'Hongria i l'inici del Sacre Imperi Romà Germànic.

1684 = 1499, 17-28 de maig, França ataca Jànuia (Gènova)

Atac a la seu financera de l'Orde Januesa.

1499 (=1684) = França ocupa Jànuia, fins l'any **1528 (=1714)**.

1684 = França bombardeja Jànuia.

1684 = 1499, 22 de setembre, Tractat de Basilea

Es reconeix la independència de la Confederació Suïssa, el refugi Januès, de les aspiracions imperials dels Habsburg (Làscaris).

Aquest Tractat s'imposa des de l'òrbita dels Àngelus (Anjou, França), després de sotmetre el nord d'Itàlia.

1684-1713 = 1499-1528 França ocupa Janua

Ocupació francesa (Anjou=Àngelus) de la capital de les finances de l'exèrcit Januès.

1713=1528 Quan els Habsburg (Làscaris) recuperen Jànuia s'acorda el **Tractat d'Utrecht**.

1686 Gran Aliança (imperial)

Coalició europea per combatre el desafiament Borbó-Anjou (l'any 1689 s'hi afegeix Anglaterra) = Lliga d'Habsburg (= Augsburg, August).

1687-1689 = 1317-1319 Es traslladen els poders de l'Orde Januès a Hispanya

Davant del desafiament Àngelus (Anjou-Borbó), i en compliment del Tractat de Tordesillas, la Gran Aliança reorganitza l'Orde Januès i trasllada els exèrcits a València i Portugal, pel control de la Mediterrània i l'Oceà.

1687=1317 Orde de Sant Jordi de Montesa. Seu a Xàtiva (València), ciutat dels Làscaris (Habsburg), associada als Borja (Gandia=Candia).

1689=1319 Orde de Crist. Seu a Tomar (Portugal).

1687 = 1502 Andreas Paleòleg entrega els drets de l'Imperi al rei d'Aragó, per ser Duc d'Atenes i de Neopàtria

Objectiu: recuperar l'Imperi Grec, Morea, Tràcia i Constantinoble.

Inici del projecte imperial liderat des de terres Catalanes, pel control de l'Imperi Grec, Itàlia i tota Europa.

MANIPULACIÓ: Els ducs d'Atenes i de Naupaktos (no pas Neopàtria), eren els **Làscaris**. **La crònica dels reis d'Aragó com a Ducs d'Atenes i Neopàtria s'escriu posteriorment, ocultant la titularitat dels Làscaris.**

1688-1697 = 1503-1512 Guerra d'aliances

1688-1697 **Guerra de la Gran Aliança**. Guerra continental a Europa Occidental contra els Borbons i els anglesos jacobins. Acaba el 1697, després que els Borbons ocupin Barcelona.

1503-1512 (1688-1697) **"Creació" dels Estats Pontificis**. Primer es sotmet a Venècia, després a França.

1511-1512 (1696-1697) **Lliga Santa** = Coalició europea davant el Rei de França.

1690 = 1505 Tractat de Blois

Tractat de pau entre França (Àngelus) i Aragó (Làscaris). Oficialment, el Rei d'Aragó obté el títol de Rei de Jerusalem i de Nàpols, que li atorga Germana de Foix. Oficialment es pacten tres matrimonis.

*S'uneix el llinatge del Rei d'Aragó amb els Foix. **MANIPULACIÓ: Foix és un llinatge inventat, que vol dir "Fe"**. Cap mapa històric els identifica, i amaga els poders bizantins dels Làscaris.*

*S'uneixen el llinatge dels Aragó/Ribagorça amb els Borja/Candia. Casen Leonor de Milà i Aragó (néta d'Alfons de Ribagorça i de Cortès i filla del Comte d'Albaida), amb Jobre Borja (fill de Roderic Borja, el Papa Alexandre VI, i Giovanna de Candia del Cattanei). **MANIPULACIÓ: els Candia són els Làscaris, i els Borja reforcen així l'aliança imperial, a través dels Comtes d'Albaida. NOTA: probable entrega de poders als Ducs d'Alba (oficialment eren mossàrabs de Toledo, **extraoficialment els Alba eren prínceps Comnè**).***

S'uneixen el llinatge de Ribagorça (Lascorz, Làscaris) amb els Sanseverino (Prínceps de Salern, Nàpols). Marina d'Aragó (filla d'Alfons d'Aragó, comte de Cortès i de Ribagorça) casa amb Robert

Sanseverino. Els Sanseverino són, des de temps de Carles d'Anjou (segle XIII), Batlles de Jerusalem. És un matrimoni equivalent al del Rei d'Aragó i els Foix que representa l'entrega del Regne de Jerusalem a la família imperial de l'Aragó. MANIPULACIÓ: Els Sanseverino i els Anjou del segle XIII en realitat corresponen als fets de 185 anys després, que cal situar, en realitat, 370 anys després (dos cops 185).

El fill dels Ribagorça (Làscaris) i els Sanseverino és Ferran, Comte de Cortès. És Hernán Cortés. Assueix els poders de l'Imperi en nom dels Làscaris, i es proposa recopiar els dominis mexicans, seguint el projecte iniciat abans per Colom (La Cavalleria, també un Làscaris). El tiet de Ferran Cortés és Alfons d'Aragó, el Patriarca de Jerusalem i Gran Prior del Sant Sepulcre. Els Ribagorça (Làscaris) ocupen els màxims poders de l'Orde Januès al Principat de Catalunya (Gran Priorat de la Corona d'Aragó, oficialment).

1692 = 1507 Captura i mort de Cèsar Borja

El fill del Papa Alexandre VI (Borja) i Giovanna de Candia (Làscaris) és perseguit i mort a Viana (Navarra). Cèsar Borja es declara Cèsar de l'Imperi (drets de llinatge Candia =Làscaris, que la Història Oficial no reconeix).

1697 = 1512 Dieta de Colònia (maig)

Els dominis Habsburg (Làscaris) passen a anomenar-se Sacre Imperi Romà de la Nació Germànica.

*Davant de l'expansió otomana, es crea el projecte del Sacre Imperi Romà Germànic. A partir d'aquest instant es crea el **projecte genealògic dels Habsburg**.*

El treball de contrastació genealògica dels Habsburg realitzat per l'equipa de la Nova Cronologia demostra que el Sacre Imperi Romà pràcticament no va existir, i va ser al tombar de segle XVII i XVIII.

1697 Setge de Barcelona (5 de juny – 10 d'agost).

Els Borbons ocupen Barcelona.

1697 Venda dels drets de l'Orde Constantinià de Sant Jordi al Duc de Parma, Francesco Farnese (27 de juliol)

Joannes Andreas Àngelus-Làscaris ven els drets de l'orde als poders bizantins de la Toscana. L'orde es coneix extraoficialment com l'Orde de Constantí el Gran, i és reclamada pels Làscaris des d'aleshores.

NOTA: L'any 1494 (=1679), Joannes Andreas Làscaris entrega els poders al rei de França. L'any 1697, Joannes Andreas Làscaris-Àngelus entrega els poders als Duc de Farnese, que el 1714 l'entrega als Borbó-Anjou, francesos. Són el mateix personatge.

1697 Tractat de Rijswijk (20 de setembre). Fi de la Guerra de la Gran Aliança (1688-1697)

Els Habsburg pacten un repartiment d'Europa amb els Borbó i es reconeix al Rei Guillem III d'Anglaterra.

1697-1701 Confirmació papal i imperial dels drets de l'Orde Constantinià al Gran al Duc de Parma, Francesco Farnese.

*Oficialment, coincideix amb les negociacions del **testament** de Carles II d'Habsburg al tro de les Espanyes, que l'ídia entre els Habsburg i els Anjou-Borbó. **Es tracta del litigi Làscaris – Àngelus.***

1697-1720 L'Orde Januès està dirigit per un català, de sang imperial provençal

***Raimon Perellós Rocafull** és el Gran Mestre de l'Orde Januès (oficialment de Sant Joan). Els Rocafull són família directa d'Eudòxia Comnè (vinculada històricament amb Andrònic Comnè, **Crist**), i dels Làscaris Ventimiglia. Probablement, els Rocafull són, dècades més tard, els **Rockefeller** que apareixen als EUA.*

1699-1700 Tractat de Karlowitz. Fi de la Guerra de la Lliga Santa (1684-1699).

Els Otomans es repleguen. Rússia ocupa Crimea; Polònia recupera Ucraïna; Venècia obté Morea; i l'Imperi dels Habsburg (Làscaris) obté Hongria (oficialment la recupera).

1702 = 1517 Ocupació otomana de Jerusalem (Palestina) i Egipte.

Inici del domini otomà a Terra Santa (de Constantinoble fins a Egipte).

*Els Otomans, davant el replegament del poder hel·lènic i eslau, **intervenen el centre simbòlic i militar de l'Imperi: el domini Mameluc, que custòdia Egipte i el Sant Sepulcre**, després d'haver ocupat la capital política, Constantinoble, l'any **1453 (1638)**. L'any **1526 (1711)** recuperen el Regne d'Hongria, i l'any **1529 (1714)** tornen a assatjar Viena. L'any **1535 (1720)** pacten una aliança amb França (els Anjou-Àngelus).*

1703-1706 = 1518-1521 Ocupació de l'Imperi Asteca

Ferran Sanseverino i d'Aragó, III Comte de Cortès (Hernán Cortés = Làscaris) ocupa la capital (Mèxic, Tenochtitlan).

*La **Ciutat de Mèxic** està representada per les tropes Otomanes i l'Horda, i és una ciutat consolidada. S'esborren les traces i la Història Oficial ha distorsionat el relat.*

1705-1714 Guerra de Successió Espanyola

Guerra d'Europa Occidental contra els Borbó. Acaba el 1714, després que els Borbons ocupin Barcelona.

1704 Pacte dels Vigatans. El Principat de Catalunya accepta la proposta anglesa de combatre els Borbó (Anjou) a Hispània, defensant els drets dels Habsburg (Làscaris).

1704 Ocupació anglo-catalana de Gibraltar.

1704=1519 Capítol de l'Orde del Toisó d'Or a Barcelona. Els poders borgonyesos dels Habsburg s'alien a Barcelona.

1705 Pacte de Jànuia (Gènova) entre la monarquia anglesa i els catalans, a la Guerra de Successió.

1705=1520 Carles I d'Habsburg es proclama Rei d'Aragó a Barcelona.

1706 Carles III d'Habsburg es proclama Rei d'Aragó a Barcelona.

El Capítol de l'Orde del Toisó d'Or a Barcelona fou l'any 1704, no el 1519, i representa l'Aliança dels poders imperials de Borgonya (Habsburg=Làscaris) enfront el desafiament Anjou-Borbó (Àngelus).

1706 = 1521 Reocupació de Castella per part del rei entrant

DUPLICAT

1521 Revolta dels Comuneros. Ocupació de Castella per part de Carles I. Oficialment, entre 1520 i 1521 Castella es revolta contra el rei Habsburg (=Làscaris), i el 1521 té lloc una guerra on guanya el rei Carles. Oficialment capitula l'elit política de les ciutats castellanes.

1706 Ocupació de Castella, per part de Carles III. Oficialment, el 1706 les tropes de l'Arxiduc Carles III d'Habsburg (=Làscaris) ocupen Castella fins arribar a Madrid, des de Portugal, i després Felip V de Borbó (Anjou=Àngelus) la recupera. Oficialment, Castella es reorganitza de dalt a baix servint al nou rei, que hi implanta el seu projecte imperial.

1707 = 1522 Setge i capitulació de Xàtiva, seu de l'Orde Januès de Sant Jordi de Montesa, i seu Làscaris

DUPLICAT

1522 Revolta de les Germanies. Setge i capitulació de Xàtiva. Assassinat a un nét del Rei d'Aragó (negat per la historiografia oficial). Un Perellós defensa la ciutat (i un Perellós és el Gran Mestre de l'Orde Januès 185 anys després).

1707 Guerra de Successió. Setge i capitulació de Xàtiva. Després de la victòria Anjou de la batalla d'Almansa, s'ataca Xàtiva. El pretendent Anjou fa un càstic exemplar, executant i/o deportant els Habsburg i cremant tota la ciutat.

Oficialment, l'any 1701 entra a Espanya Felip V, i l'any 1516 ho fa Carles I. Oficialment, l'any 1706 Felip V reocupa Castella, i Carles I ho fa el 1521. Oficialment, l'any 1707 el rei assatja Xàtiva, i el 1522 també ho fa. En ambdós casos hi ha 185 anys de diferència. És la mateixa història.

1495-1708 = 1310-1523 Ocupació de Rodes per part de l'Orde Januès

El 1707 (1523) els Otomans ocupen Rodes.

L'any 1707 (1523) es crea un crisi de legitimitats, que provoca l'elecció d'un nou líder, l'any 1710 (1525).

1710 = 1525 Reconeixement dels drets de Gran Mestre de l'Orde Constantinià a Joannes Theodoros Làscaris Comnè

DUPLICAT

16 de maig de 1525, reconeixement dels drets de Joannes Theodoros Làscaris, com a Gran Mestre de l'Orde de Constantí el Gran, per part del S.P.Q.R.

27 de març de 1710, reconeixement dels drets de Joannes Theodoros Làscaris, com a Gran Mestre de l'Orde de Constantí el Gran, per part de l'Emperador d'Àustria-Hongria, i anul·lació de la venda realitzada per Joannes Andreas al Duc de Parma, l'any 1697.

Oficialment, el Joannes Theodoros de l'any 1710 es deia Johannes Theodoros Làscaris Flavi Comnè Paleòleg, i estava casat amb Maria Contacuzeno Comnena, filla de Joan Contacuzè i Anna Comnena. **Amb aquesta unió s'uneixen els principals llinatges bizantins.** Resulta singular que més de dos segles després de la caiguda de Bizanci tingui lloc aquesta conjunció, tret que els fets tinguessin lloc, realment, 185 anys després.

1711 = 1526 Els Otomans ocupen el Regne d'Hongria, Batalla de Mohacs

1713-1714 = 1528-1529 Fi del conflicte a Hispanya i al nord d'Itàlia

1717-1714 Tractats d'Utrecht i Rastadt, fi a la Guerra de Successió. **El nord d'Itàlia queda en mans dels Habsburg** (Làscaris).

1528-1529 Els Habsburg=Làscaris recuperen **Jànuia** i **Florència**, **el nord d'Itàlia**, que era ocupat pels Anjou=Àngelus.

MANIPULACIÓ = Es separen les guerres d'Itàlia de les guerres d'Hispanya, en **185 anys**. Però són el mateix conflicte internacional: **el control de l'Imperi a Europa**.

1714 11 de setembre, fi del setge de Barcelona

Fi de la Guerra de Successió, entre els Anjou-Borbó i els Habsburg (Àngelus Vs Làscaris).

1714 16 de setembre, matrimoni entre Felip V d'Anjou i Elisabetta Farnese

L'hereva dels drets de l'Orde Constantinià es casa amb el pretendent Anjou (Àngelus).

El llinatge Borbó-Anjou es manté a través dels Farnese. Joannes Andreas Àngelus-Làscaris tenia una filla, Laura Àngelus, i és probable que els Farnese siguin, realment, una branca Làscaris oculta. Escut: Flors de Lis blaves sobre fons d'or.

1714 = 1529, 27 de setembre – 14 d'octubre, Setge de Viena per part dels Otomans

Els tractats d'Utrecht i Rastadt representen un desafiament a l'Imperi Otomà, que ataca el recent creat Sacre Imperi Romà Germànic.

1715 = 1530 L'emperador Habsburg (Làscaris) entrega l'illa de Malta a l'Orde Januès, que passa a ser controlat des de Roma

1717-1720 Guerra de la Quàdruple Aliança,

contra els Anjou-Farnese (Borbons a Hispanya) i els Jacobites britànics, pel control de Sicília, Cerdenya, Parma i la Toscana (Mèdici i Florència). S'alien el Sacre Imperi, els Savoia, els Països Baixos, França i la Gran Bretanya.

1717 Tractat de l'Haia. **Triple Aliança** entre els Països Baixos, França i Gran Bretanya.

1718 Tractat de Londres. **Quàdruple Aliança**. S'hi adhereix el Sacre Imperi.

1717-1720 Guerra de la Quàdruple Aliança.

1720 Tractat de l'Haia. Fi a la guerra. Canvi de propietats pel control de l'Imperi des de l'òrbita italiana.

Els Anjou (Àngelus) establerts a Castella renuncien a Sicília, Cerdenya, Parma i la Toscana, però no a l'honor de l'Orde Constantinià. Els Habsburg i els Savoia (Làscaris) reocupen l'autoritat a Itàlia.

1717-1736 FRANCMAÇONERIA – Refundació secreta de l'Orde del Temple de Salomó

1717 Lògia d'Anglaterra.

1725 Lògia d'Irlanda.

1728 Lògia de França.

1736 Lògia d'Escòcia.

1720-1724 El Congrés de Cambrai i el “cas dels Catalans”

Es referma el Tractat de l'Haia de 1720.

Els Catalans contacten amb Viena i Gènova amb 17 cartes, per negociar la recuperació dels drets i privilegis abolits al Decret de Nova Planta de l'any 1716. L'Aliança no troba una solució a la seva reclamació, i comença una **lluita cultural dels Catalans dins d'Espanya per recuperar el seu estatus de Nació** i el respecte institucional, que es manté fins al segle XXI.

1720-1721 = 1535-1536 Abolició dels drets imperials dels Cortès i els Colom (Làscaris)

1720 (1535) Hernán Cortés (Làscaris, Príncep de Salern i Comte de Cortès) es queda amb un càrrec simbòlic a Mèxic, que amb la manipulació cronològica dels ss.XVI i XVII acaben perdent. Es crea el Virregnat de Nova Espanya a Mèxic.

1721 (1536) Els Colom (Làscaris) obtenen càrrecs simbòlics a Amèrica, y perden els drets del Virregnat. Amb la manipulació cronològica dels ss.XVII i XVIII ho perden tot. Probable llinatge ocult: els Colonna (Prínceps de Salern, a Nàpols).

*Després de dècades de lluita entre els Làscaris i els Àngelus pel control de l'Imperi, els segons (Borbó-Anjou) s'imposen a França i a Espanya. Com a resultat, els poders dels Làscaris es traslladen a Viena i renuncien als drets sobre Espanya. **Les desposseïssions dels Cortès i els Colom són una conseqüència directa dels tractats de pau dels anys 1713-1720.***

1721 = 1536 Aliança Franco-Otomana

Aliança geoestratègica que es manté fins l'any 1801, amb Napoleó a Egipte.

*L'aliança Franco-Otomana no comença l'any 1535 ni es manté durant més de dos segles. Comença l'any 1721, en el marc de la **concòrdia de pau** que posa fi a dècades d'una intensa lluita pel control de l'Imperi. **El projecte napoleònic serà el darrer episodi.***

1725 Tractat de Viena, 30 d'abril

Es divideixen les pretensions dels Àngelus (Anjou) i els Làscaris (Habsburg), sobre Itàlia, sobre l'Orde Constantinià, sobre Parma, la Toscana i les illes italianes, i es manté l'ocupació britànica a Menorca i Gibraltar.

Aquesta “concordia” situa les bases per una **“gran aliança de pau”**, que implica el repartiment obligat del poder de l’Imperi i facilita la colonització europea del Món, en un projecte liderat per diversos centres de poder, com ara la **Francmaçoneria**, el **Vaticà** (amb la Companyia de Jesús) i els poders imperials romans (**Monarques**).

D’acord amb aquest plantejament, només amb aquesta “concordia” es pot fomentar una **Nova Aliança Mundial de l’Imperi**, capaç de modificar la Història en el seu sentit, alterant de nou la cronologia. **S’inventen 185 anys per reconstruir i dissoldre el rastre de la història real, mantenint el mite de Crist, el símbol inqüestionable de l’Imperi.**

1725 = 1540, 27 de setembre. Fundació, a Roma, de la Companyia de Jesús (IHS)

L’any **1719=1534** es funda la Companyia a París (**1725=1540** a Roma), després d’haver acumulat les Biblioteques i l’Almagest creats a Terra Santa, gràcies al domini dels Anjou sobre l’Orde Januès. **Amb el control dels Textos Sagrats (la Història de l’Imperi) es proposa l’ambiciós projecte de reescriure la Història i crear una nova cosmovisió del passat, que pretén ser un projecte global.**

Es crea un equilibri de poders a Europa Occidental, en què la **Companyia de Jesús** i el **Papa de Roma** esdevenen dos agents obligats a entendre’s. La primera controla el Text Sagrat i la Història, el segon es proposa com un Gran Khan renovat, però amb un poder debilitat, que els Habsburg (Làscaris) i els Anjou (Àngelus) no cedeixen.

S’inicia així el periple de la reconstrucció de la Història a gran escala: el Calendari Gregorià.

S’inicia així el pols religiós, la **darrera gran reforma cristiana, a Europa**. Juntament amb la Companyia de Jesús apareix el moviment evangelista que desafia l’autoritat del Papa (**el Preste Joan enviat a Roma, és a dir el símbol del Gran Khan**). S’inicia així el **darrer intent d’evitar la divisió definitiva entre l’Alcorà i la Bíblia.**

Conclusions

Aquest exercici és una aproximació a la reconstrucció de la Història que es realitza a Europa, entre els segles XVII i XVIII, i que es continua als segles XIX, XX i XXI. En general, el resultat és concloent: hi ha motius i evidències que corroboren la recerca de la NC. És a dir, la NC es confirma, i aquest treball aporta noves proves i raons per consolidar el treball fet des de Moscou. Però, per aquest mateix motiu, la recerca pot ampliar-se.

La **hipòtesi** del doble salt cronològic es confirma, en la mesura que la contrastació realitzada és coherent. Però és necessari ampliar la seva anàlisi, en especial en la resta de cròniques de les nacions d'Europa Occidental. En aquest sentit, cal ampliar l'anàlisi a l'espai eslau, escandinau i germànic.

L'**exploració principal** (el trasllat del poder a Europa Occidental entre els segles XVII i XVIII) és coherent, però obre nous camins a analitzar. Per exemple, és raonable seguir la recerca en la reconstrucció del Preste Joan i de l'Arca de l'Aliança, i seguir apuntant a l'arrel del Papa de Roma. Altrament, és raonable seguir la recerca de les arrels imperials del Sacre Imperi Romà, vinculant-ho al Papa, el darrer Preste Joan i el darrer Gran Khan de l'Imperi Original.

Respecte al **nou actor** de la NC, els Làscaris Comnè, aquesta recerca és parcialment concloent. Per un costat, els vincles naturals amb la història dels Habsburg, així com la coincidència dels escuts, és una prova de pes. Però per l'altre apareix el dubte de l'abast de la família. L'ocupació de l'estirp de l'Imperi enllaça amb el trasllat a Rússia i els Romanov intrusos. I aquesta part de la història no està directament relacionada amb els Làscaris. Per tant, cal mantenir la recerca en aquesta línia.

Resumint, s'exposa la següent llista d'aportacions a la NC:

- La doble manipulació cronològica a Europa Occidental (els 1000 i els 185 anys) i la data del martiri de Crist: l'any 1185.
- Avanç en el misteri de l'Arca de l'Aliança, de l'any 1486, que descriu l'Apocalipsi, vinculant-ho a l'Orde del Temple de Salomó.
- El vincle entre l'aliança Paleòleg-Genovesos i l'aliança Horda-Otomans.
- La recerca sobre l'aliança global encoberta al Tractat de Viena de 1725, y el posterior episodi del Tractat de Viena de 1815.
- Descoberta de la clau cronològica descrita per Isaac Newton, en l'obra pòstuma *Observations upon the prophecies of Daniel, and the Apocalypse of St. John* (1733)
- Comprensió de l'evolució dels símbols de Crist: del Gran Khan al Crist Jesús.
- El rol del Preste Joan, el pont entre el Gran Khan i el Papa de Roma, creat juntament amb el mite de Crist, per intercessió de Tres Reis Mags (llibre *El Becerro* i conte egipci *Setme II*).
- La reconstrucció de l'espoli de Terra Santa i la posterior reconstrucció de la Història a Europa Occidental.
- La reubicació cronològica de l'obra de J.J.Scaliger, del segle XVI al segle XVIII.
- La nova cronologia de la Companyia de Jesús, iniciada l'any 1725 (1540+185).
- La reconstrucció dels poders imperials dels Ducs d'Alba (l'linatge Comnè, com Crist Andrònic).
- La nova cronologia de la reocupació colonial d'Amèrica.
- La reconstrucció parcial de la nova cronologia dels Catalans, els Andalusos i els Espanyols.
- La reconstrucció parcial de la casta Khazar.
- La nova cronologia de la contrareforma catòlica, del segle XVI al segle XVIII.
- Els vincles entre l'ocàs del catolicisme i l'Imperi de Napoleó.
- La reconstrucció parcial de la militarització d'Europa Occidental, gràcies a les aliances nobiliàries.
- La reconstrucció detallada de la lluita imperial Habsburg-Borbó (Làscaris-Àngelus), i les arrels dels imperis espanyol i portuguès.

Diàleg amb la reconstrucció feta per la Nova Cronologia de Fomenko i Nosovski

En conjunt, apareixen nombroses línies de treball que complementen la reconstrucció històrica feta per la NC, però alhora planteja variants. Es destaquen quatre qüestions: a) el salt de 185 anys; b) la descoberta d'Amèrica; c) el relat Habsburg-Papa proposat; i d) l'Arca de l'Aliança.

La hipòtesi del salt de 185 anys no està identificada per la NC, si bé s'hi aproxima molt. Es tracta d'un salt cronològic que, d'acord amb la reconstrucció que aquí es realitza, aporta un sentit a la datació de l'any 1185 com a data del martiri de Crist. És senzill, es creen primer mil anys per la glòria de Crist, i després 185, per traslladar al passat la gesta de la descoberta d'Amèrica i esborrar el recent Imperi Romà fallit. D'alguna manera, aquests 185 anys es correspondrien en els dos segles de pau de l'aliança Horda-Otomana que identifica la NC, i el salt cronològic tindria per objecte esborrar-ne el rastre. Si aquest salt es confirma, les conseqüències són múltiples, ja que permet comprendre un ordre codificat en la història oficial fins al segle XVII, on tota l'Edat Mitjana europea s'hauria traslladat al passat. Els salts de 185, 370 i 555 anys apuntarien en aquesta direcció. La reconstrucció és, per tant, una eina rellevant per la NC, ja que permet corroborar bona part dels resultats de datació ja realitzats, i establir-hi relacions plausibles.

Altrament, la hipòtesi de l'ocupació d'Amèrica des d'Europa a partir del segle XVII no es correspon exactament amb la reconstrucció de la NC. La NC indica que l'any 1492 té lloc aquesta descoberta, i que el relat històric en distorsiona els fets, però alhora diu que la colonització hostil comença al segle XVII. En aquest sentit, es pot argumentar que la història oficial i la reconstrucció s'escrueu al segle XVIII, i que aquest factor distorsiona la reconstrucció en general, havent reconstruït un relat simbòlic al segle XV, en paral·lel al de l'Apocalipsi, que la NC data al 1486. En aquesta línia, s'hi troba també la gesta d'Hernán Cortés, que la NC situa al segle XVI però amb una crònica alternativa a l'oficial. D'acord amb la reconstrucció que aquí es proposa aquesta gesta hauria tingut lloc a l'inici del segle XVIII i, degut a la reconstrucció del passat, es trasllada al segle XVI. Tanmateix, aquest factor no entra en conflicte amb la NC, ja que es podria donar per bona la hipòtesi de la NC que conclou que la crònica de Cortés fa referència a la gesta de Yermak Timofeyevich, que hauria estat el primer en arribar a Mèxic, però des de Tartària, o Rússia. Per tant, es corroboren ambdues reconstruccions, la que aquí es proposa i la que realitza la NC.

En tercer lloc, la reconstrucció del trasllat dels poders bizantins a Europa Occidental, en nom del Sacre Imperi Romà Germànic, juntament amb els poders del Papa de Roma, dialoga amb la NC. De fet, en resol l'enigmàtica invenció del llinatge dels Habsburg que centra bona part de la reconstrucció històrica realitzada. És, per tant, una explicació raonable i argumentada amb múltiples evidències.

En quart lloc, tot allò que fa referència a l'Arca de l'Aliança, que es situa a l'any 1486, dialoga també amb la NC. La NC descriu aquesta data com la gran aliança Horda-Otomana. Aquesta Aliança, per tant, seria també la gran aliança bíblica. És, per tant, una explicació raonable que complementa la feina feta des de Moscou.

El diàleg entre les reconstruccions és visible, però cal ressaltar que aquest treball no nega o contradiu la recerca de la NC. La complementa en clau d'hipòtesi, a l'espera de noves evidències o proves que permetin contrastar la seva validesa.

En general, es conclou que la història antiga va perdent els seus misteris estructurals, que s'han incorporat al relat oficial com a rastre simbòlic de la història real.

Bibliografia

- ALBARDANER (2012). *La catalanitat de Colom*. Barcelona: ICGENHER.
- ANDERSON, B. (2006). *Comunidades imaginadas*. Original edition in English, from 1983, titled *Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism*. Madrid: Fondo de Cultura Económica.
- BILBENY, J. (2014). *Brevíssima Relació de la Destrucció de la Història*. Barcelona: Libbooks.
- BOFARULL i MASCARÓ, P. (1836). *Los condes de Barcelona vindicados, y cronología y genealogía de los reyes de España considerados como soberanos independientes de su marca*. Barcelona: Imprenta de J.Oliveres i Monmany.
- BOLÒS i MASCLANS, J. (1980). *Com veieren els Països Catalans alguns viatgers del segle XVI. Episodis de la Història*. Barcelona: Rafael Dalmau, Ed.
- BOURDIEU, P. (2009). *La eficacia simbólica. Religión y política*. Buenos Aires: Editorial Biblos.
- BORISOVICH et al. (1995). *Introduction to Differential and Algebraic Topology*. Kluwer Academic Publishers.
- BROWN, D. (2010). *El Código Da Vinci*. Edició original en anglès de l'any 2003, titulada *The Da Vinci Code*. Barcelona: Planeta.
- CABEZA DE VACA, A. N. (1969). *Nafragios y comentarios*. Madrid: Taurus.
- CATALÀ i ROCA, P. (1991). *Un corsari anomenat Colom*. Barcelona: Rafael Dalmau.
- CERVANTES, M. (1935). *El ingenioso hidalgo don Quijote de la Mancha*. Primera edició de la primera parte el año 1605, y de la segunda parte del año 1615. Barcelona: Editorial Ramón Sopena, SA
- CLAPÉS i CORBERA, J. (1984). *Fulles històriques de Sant Andreu de Palomar*. 9 Volums. Segona edició, la primera és de 1931. Barcelona: Grup d'andreuencs.
- COLON, H. (2010). *La Historia del Almirante Don Cristóbal Colón*. Primera edició del 1932, sobre un llibre publicat originalment al segle XVI. Madrid: Maxtor.
- DANTÍ I RIU, J. (2002). *El Consell de Cent de la ciutat de Barcelona (1249-1714). Col. Episodis de la Història*. Barcelona: Rafael Dalmau.
- DE ACOSTA, J. (1962). *Historia natural y moral de las Indias*. México: Fondo de Cultura Económica.
- DE FLUVIÀ, A. (1996). *Els quatre pals. L'escut dels comtes de Barcelona*. Barcelona: Rafael Dalmau.
- DE LAS CASAS, B. (1967). *Apología*. Madrid: Nacional.
- (2013). *Brevísima relación de la destrucción de las Indias*. Primera edició de l'any 1552. Madrid: Càtedra (Grupo Anaya, S.A.).
- DE LEÓN, G. Y DE PORRAS, R. (2001). "Historia resumida de la Sacra Orden Religiosa y Militar de los Caballeros de San Esteban, Papa y Mártir". En la *Revista Iberoamericana de Heráldica*, nº 17, pp. 51-76. Madrid: Colegio Heráldico de España y de las Indias.
- DE SAMPER, H. (1669). *Montesa ilustrada. Origen, fundacions, principios, institutos, casos, progressos, iurisdiccion, derechos, privilegios, preeminencias, dignidades, oficios, beneficios, heroes, y varones ilustres de la real, inclyta, y nobilissima religion militar de N.S.Santa Maria de Montesa, y San George de Alfama. Por el Dotor Frey Hippolyto de Samper Prior de San George, Tomo Primero*. Valencia: Geronimo Vilagrasa.
- (1669). *Montesa ilustrada. Origen, fundacions, principios, institutos, casos, progressos, iurisdiccion, derechos, privilegios, preeminencias, dignidades, oficios, beneficios, heroes, y varones ilustres de la real, inclyta, y nobilissima religion militar de N.S.Santa Maria de Montesa, y San George de Alfama. Por el Dotor Frey Hippolyto de Samper Prior de San George, Tomo Segundo*. Valencia: Geronimo Vilagrasa.
- DE SÈDE, G. (1973). *El oro de Rennes. O la vida insólita de Bérenger Saunière, párroco de Rennes-le-Chatéau (con la colaboración de Sophie de Sède)*. Edició original de 1967, en francès, titulada *L'OR DE RENNES OU LA VIE INSOLITE DE BÉRENGER SAUNIÈRE*. Esplugas de Llobregat (Barcelona): Plaza & Janés, S.A.
- DE TROYES, C. (1999). *El Cuento del Grial*. Madrid: Alianza Editorial.
- DURÁN, D. (1967). *Historia de las Indias de Nueva España e Islas de la Tierra Firme*. México: Porrúa.
- DURÁN, D. (1967). *Historia de las Indias de Nueva España e Islas de la Tierra Firme*. México: Porrúa.
- Durlacher-Wolper, R.G. (1994). *Christopher Columbus, a Byzantine Prince from Chios, Greece*. John Perikkos: Kallimassia - Chios (Grècia).
- ESCUADERO Y DÍAZ-MADROÑERO, A. Y MONTELLS GALÁN, J.M. (2007). *Catálogo de órdenes extranjerias en España*. Madrid: Academia de genealogía, nobleza y armas Alfonso XIII.
- ESQUERDO, O. (2001). *Nobiliario Valenciano*. Firma: BV2002/3496 v. 2. Valencia: Biblioteca Valenciana.
- FLOREZ, H. (1755). *España sagrada. Theatro geographico-historico de la iglesia de España. Origen, Divisiones y Limites de todas sus Provincias, Traslaciones, y estado antiguo, y presente de sus Sillas, con varias Dissertacioens criticas. TOMO II. Contiene la chronologia de la historia antigua de estos Reynos, aplicada a Concilios y Reyes, declarando el verdadero cómputo de la Era Española: con Tablas de cómputos, Eclesiásticos, y uso de los Cyclos*. Segunda edición. Madrid: Oficina de Antonio Marin.
- FOMENKO, A. T. (2014). *La rivoluzione della Nuova Cronologia. Intervista ad Anatolij Fomenko*. En línia: [http://www.chronologia.org/it/article/ratto_2014016.html]. Consulta: octubre de 2015.

- KEYNES, J.M. (2002). *Las consecuencias económicas de la paz*. Edición original en inglés, de 1919, titulada *The economic consequences of the peace*. Barcelona: Crítica.
- HEGEL, G.W.F. (1999). *Principios de la filosofía del derecho natural y ciencia política*. Barcelona: Edhasa.
- (2010). *Doctrina del derecho, los deberes y la religión para el curso elemental*. Original edition in German, from 1970, titled *Rechts-, Pflichten- und Religionslehre für die Unterklasse*. Buenos Aires: Editorial Biblos.
- LÀSCARIS-COMNENO, T. (1954). "La familia imperial Làscaris desde el siglo XVIII hasta principios del siglo XX". En la revista *Hidalguía*, nº 4, pp. 73-96. Madrid: Instituto Salazar y Castro.
- (1955). "España y la caída de Constantinopla", *Oriente*, V, 2 (Madrid), IV-VI, p. 116.
- (1956). "Participación catalana en la defensa de Constantinopla durante su último asedio". En la revista *Argensola. Revista de Ciencias Sociales del Instituto de Estudios Altoaragoneses*, nº 27, pp. 259-266. Huesca: Instituto de Estudios Altoaragoneses.
- (1960). "El caballero byzantino", *IPHBAU*, 3 (Madrid), IX, p.10.
- LÀSCARIS COMNENO, J.A. (1990). *La Orden Byzantina de San Eugenio de Trebizonda*. Madrid: Prensa Ediciones Iberoamericanas, S.A.
- (2011). *Visión histórica Hispano Byzantina*. N.&S.Batsioulas Editorial: Atenes (Grècia).
- LENIN, V. (n.d.). *Imperialisme: la fase superior del capitalisme*. Edición original en ruso, de 1917, titulada *Империализм как высшая стадия капитализма*. Edicions internacionals Sedov. Consultable en: <http://grupgerminal.org/?q=node/59> [Consulta 15 de enero de 2016].
- LLULL, R. (1988). *Libre de l'orde de cavalleria*. Barcelona: Editorial Barcino.
- MARFULL, A. (2013). *Causa catalana. Apuntes y comas*. Barcelona: Ómicron.
- MARQUÉS DE VILLARREAL DE ÀLAVA (1954a). "Las falsas órdenes de caballería. Reflexiones en torno de un Porfyrogénito y Emperador de Byzancio de... vía estrecha, Gran Maestro de la "Soberana Orden Imperial de Constantino el Grande y de la Corona Real Eslava de los Wendos"". En la revista *Hidalguía*, nº 4, pp. 73-96. Madrid: Instituto Salazar y Castro.
- (1954b). "Informe del Instituto Internacional de Genealogía y Heráldica sobre la polémica en relación a los señores Làscaris". En la revista *Hidalguía*, nº 6, pp. 441-460. Madrid: Instituto Salazar y Castro.
- MARTINES, L. (2013). *Un tiempo de guerra. Una historia alternativa de Europa 1450-1700*. Barcelona: Planeta.
- MARX, K. (1971). *Elementos fundamentales para la crítica de la economía política (borrador) 1857-1858. GRUNDRISSE*. Original edition in German, from 1857-1858, titled *Grundrisse der Kritik der politischen ökonomie (Rohentwurf)*. Madrid: Siglo XXI.
- (2007). *El Capital. Crítica de la economía política*. Original edition in German, from 1867-1894, titled *Das Kapital. Kritik der politischen Ökonomie*. Madrid: Ediciones Akal.
- (2010). *Manuscritos de economía y filosofía*. Original edition in German, from 1932, titled *Ökonomisch-philosophische Manuskripte*, written in 1844. Madrid: Alianza Editorial.
- MENDIETA, G. (1971). *Historia eclesiástica indiana*. México: Porrúa.
- MESTRE i GODES, J., et MANENT, R. (2001). *Monestirs de Catalunya*. Barcelona: Edicions 62.
- MINIATI (1663). "La Glorie cadute dell'Antiquissima ed Augustissima Famiglia Comnena", Venecia, por Francesco Valuasense, p. 18-20.
- MONTELLS Y GALÁN, J.M. (2001). "De andante y baria caballería". En la *Revista Iberoamericana de Heráldica*, nº 17, pp. 77-100. Madrid: Colegio Heráldico de España y de las Indias.
- MORE, T. (2009). *Utopia*. Primera edició de l'any 1516. Vic: Papers amb Accent.
- MORALES-ROCA, F.J. (1983). *Próceres habilitados en las Cortes del Principado de Cataluña, Siglo XVII (1599-1713), Tomo I*. Madrid: Hidalguía.
- (1988). *Caballeros de la Espuela Dorada del Principado de Cataluña. Dinastía de Trastámara, 1412-1555*. Madrid: Hidalguía.
- (1995). *Ciudadanos y burgueses honrados habilitados como síndicos del Brazo Real en las Cortes del Principado de Cataluña. Dinastías de Trastámara y de Austria: siglos XV y XVI (1410-1599)*. Madrid: Ediciones Hidalguía.
- (1996). *Dignatarios de la Corona asistentes a las Cortes del Principado de Cataluña. Dinastías de Trastámara y de Austria: siglos XV y XVI (1410-1599)*. Archivo del Sr. Fco. José Morales-Roca.
- (1999a). *Prelados, abades mitrados, dignidades capitulares y caballeros de las órdenes militares habilitados por el brazo eclesiástico en las cortes del principado de Cataluña: dinastías de Trastámara y de Austria: siglos XV y XVI (1410-1599), Tomo I*. Madrid: Ediciones Hidalguía.
- (1999b). *Prelados, abades mitrados, dignidades capitulares y caballeros de las órdenes militares habilitados por el brazo eclesiástico en las cortes del principado de Cataluña: dinastías de Trastámara y de Austria: siglos XV y XVI (1410-1599), Tomo II*. Madrid: Ediciones Hidalguía.
- (2004). *Armoria catalana, concesiones heráldicas otorgadas a los caballeros del Principado de Cataluña, dinastías de Austria y de Borbón (1515-1836)*. Barcelona: STEMMATA, Agrupación de Bibliófilos.
- (2013). "Oficialium Cataloniae (I). Regidores del Ayuntamiento de Barcelona. Dinastía de Borbón (1716-1833)". En *Hidalguía*, núm. LX, pp. 87-225. Madrid: Ediciones Hidalguía.
- MOTOLINÍA, T. (1969). *Historia de los indios de la Nueva España*. México: Porrúa.

- MURADO, M.A. (2013) *La invención del pasado. Verdad y ficción en la historia de España*. Barcelona: Grupo Editorial S.A.U.
- MUSQUERA, X. (2007). *Un viaje por la historia de los templarios en España*. Madrid: Ediciones Nowtilus.
- NEWTON, E. (1687). *Philosophiae Naturalis Principia Mathematica*. London: S. Pepys, Reg. Soc. Presas.
- (1690). *An Historical Account of Two Notable Corruptions of Scripture*. Carta enviada al seu amic John Locke, publicada per primer cop en anglès l'any 1754.
- (1728). *The Chronology of Ancient Kingdoms Amended. To which is Prefix'd, A Short Chronicle from the First Memory of Things in Europe, to the Conquest of Persia by Alexander the Great*. París: Gavelier.
- (1733). *Observations upon the prophecies of Daniel, and the Apocalypse of St. John*. London: J.Darby and T.Browns in Bartholomew-Close.
- NEWTON, R.R. (1972). *Medieval chronicles and the rotation of the earth*. Baltimore: Johns Hopkins University Press.
- OLAGÜE, I. (1974). *Los árabes no invadieron jamás España, o La Revolución islámica en Occidente*. [Obra póstuma]. Madrid: Fundación Juan March.
- PANILLO, A. (1910). "Los Lascorz". En la revista *Linajes de Aragón*, nº 12, pp. 181-186. Huesca: [s.n.].
- PANO, R. (1958). "Los Lâscaris Ribagorza". En la revista *Argensola. Revista de Ciencias Sociales del Instituto de Estudios Altoaragoneses*, nº 33, pp. 49-54. Huesca: Instituto de Estudios Altoaragoneses.
- (1971). *Genealogía de la Casa Imperial Lâscaris Comneno*. Tunja (Colombia): Fondo Rotatorio Imp. Deptal.
- PETAVUIS, D. (1627). *De doctrina temporum*. Paris.
- PRAWDIN, M. (1938). *Gengis Kan*. Barcelona: Juventud.
- PUJADES I BATALLER (2007). *Les Cartes Portolanes. La representació medieval d'una mar solcada*. Barcelona: Institut Cartogràfic de Catalunya, Institut d'Estudis Catalans, Institut Europeu de la Mediterrània.
- RESTALL, M. et FERNÁNDEZ-ARMESTO, F. (2013). *Los conquistadores: una breve introducción*. Madrid: Alianza Editorial.
- RIVERA MONTEALEGRE, F. (2009). *Linaje de la familia Montealegre*. Miami, florida. Consultable en <http://apellidosnics.net/montealegre.pdf> [Consulta 1 de Octubre de 2015].
- SAHAGÚN, B. (1956). *Historia general de las cosas de Nueva España*. 4 vols. México: Porrúa.
- SANS I TRAVÉ, J.M. (2010). *El Monestir de Santa Maria de Vallbona. Història, Monaquisme i Art*. Lleida: Pagès Editors.
- SANZ DE ANDINO, F.J. (1947). *La orden de Constantino el Grande y la Real Corona de Vandalia*. Madrid: Gráficas Barragan.
- SCALIGER, I. (1583). *Opus novum de emendatione temporum*. Lutetiac. Paris.
- (1606). *Thesaurum temporum*. Cambridge University Library.
- SERRACLARA PLA, M. T. et MARTÍ AYXELÁ, M. (2009). *Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. Història, Arquitectura, Art*. Saragossa: Fundació Privada Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.
- SERRANO Y SANZ (2009). *El linaje hebraico de La Caballería, según el "Libro Verde de Aragón" y otros documentos*. Alicante: Biblioteca Virtual Miguel de Cervantes. En línea: [<http://www.cervantesvirtual.com/obra/el-linaje-hebraico-de-la-caballera-segn-el-libro-verde-de-aragn-y-otros-documentos-0/>]. Consulta: octubre de 2015.
- SIDERA i PLANA, J. et al. (2000). *El Nou Testament*. Setzena edició. Barcelona: Editorial Claret.
- SMITH, A. (1776). *An Inquiry into the Nature and Causes of the Wealth of the Nations*. Dublin: Whitestone.
- SPINOZA, B. (2001). *Ética demostrada según el orden geométrico*. Edició original de 1677. Madrid: Alianza Editorial.
- (2012). *Tratado teológico-político*. Edició original en llatí, de 1670, titulada *Tractatus theologico-politicus*. Madrid: Alianza Editorial.
- TODOROV, T. (2009). *La memoria, ¿un remedio contra el mal?*. Barcelona: ATMARCADIA SL.
- (2010). *La conquista de América*. Primera edició de l'any 1982. México D.F.: Siglo XXI.
- TOMIC, P. (1495). *Histories e conquistas de Cathalunya*. Barcelona: Johan Rosembach.
- TOVAR, J. (1972). *Manuscrit Tovar: Orígenes et croyances des Indiens du Mexique*. Graz: Akademische Druck und Verlagsanstalt.
- ULLOA, L. (1927). *Cristóbal Colón fue catalán: La verdadera génesis del descubrimiento*. Barcelona: Librería Catalònia.
- VILA DESPUJOL, I. (2010). *La Compañía de Jesús en Barcelona en el siglo XVI. El Colegio de Nuestra Señora de Belén*. Burgos: INSTITUTUM HISTORICUM SOCIETATIS IESU.
- ZURITA, J. (1580). *Historia del rey Don Fernando el Católico. De las empresas, y ligas de Italia*. Zaragoza: Oficina de Domingo de Portonariis, y Ursino impresor de la Sacra, Real, y Católica Majestad, y del reino de Aragón.